

Agentura ochrany přírody a krajiny České Republiky
Správa Chráněné krajinné oblasti Český kras
Karlštejn 1/85, 267 18

Rozbory
Chráněné krajinné oblasti
Český kras

k 31.12.2008

PŘÍLOHY

7. Přílohy

7.1. Textové přílohy

- č. 1 Výnos o zřízení CHKO Český kras
- č. 2 Přehled katastrálních území CHKO Český kras
- č. 3 Podrobná specifikace evropsky významných lokalit
- č. 4 Charakteristika prvků ÚSES
- č. 5 Přehled průzkumů a výzkumů v CHKO Český kras
- č. 6 Model přirozené druhové skladby lesních porostů
- č. 7 Přehled rybníků a vodních nádrží v CHKO Český kras
- č. 8 Přehled bývalých rybníků a vodních nádrží v CHKO Český kras
- č. 9 Přehled vodovodů, kanalizací a čistíren odpadních vod
- č.10 Výčet nemovitých kulturních památek

7.2. Mapové přílohy

- č. 1. Přehledová mapa
- č. 2. Zonace CHKO Český kras
- č. 3. MZCHÚ, památné stromy
- č. 4. Natura 2000 v CHKO Český kras
- č. 5. Krajinné prostory
- č. 6. Kategorizace lokalit se zástavbou
- č. 7. Vlastnictví lesů
- č. 8. Kategorie lesa
- č. 9. Hranice honiteb
- č.10. Krasové, skupiny, jeskyně
- č.11. Těžba nerostných surovin (CHLÚ, dobývací prostory)
- č.12. Turistické stezky
- č.13. ÚSES
- č.14. Správní členění

Příloha č. 1
Výnos o zřízení CHKO Český kras

4947/72-II/2
Výnos
ministerstva kultury České socialistické republiky

ze dne 12. dubna 1972

o zřízení chráněné krajinné oblasti "Český kras", okres Beroun a Praha-západ, kraj Středočeský

Ministerstvo kultury v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a orgány a po projednání se Středočeským krajským národním výborem stanoví podle § 8 odst. 2 a § 9 zákona č. 40/1956 Sb. , o státní ochraně přírody:

Čl.1
Vymezení a poslání oblasti

(1) Území vymezené v příloze tohoto výnosu se prohlašuje za chráněnou krajinnou oblast "Český kras" (dále jen oblast).

(2) Posláním oblasti je ochrana všech hodnot krajiny, jejího vzhledu a jejích typických znaků i přírodních zdrojů a vytváření vyváženého životního prostředí; k typickým znakům krajiny náleží zejména její povrchové utváření, včetně vodních toků a ploch, rozvržení a využití lesního a zemědělského půdního fondu, její vegetační kryt a volně žijící živočišstvo a ve vztahu k ní také rozmístění a urbanistická skladba sídlišť, architektonické stavby a místní zástavba lidového rázu.

Čl.2
Podmínky ochrany

(1) Oblast je chráněna podle zákona č. 40/1956 Sb. , o státní ochraně přírody.

(2) V oblasti není proto dovoleno:

- a) zavádět do volné přírody nové rostlinné nebo živočišné druhy,
- b) vypalovat křoviny, trávu, plevel a rákos, jakož i odstraňovat křoviny mimo oplocené pozemky a veřejné sady,
- c) pást dobytek, kde by to narušovalo soudržnost vegetačního krytu, pokud ministerstvo kultury z těchto zákazů nepovolí výjimku podle § 11 odst. 2 zákona č. 40/1956 Sb.

(3) Stromy, které rostou mimo les a na něž se vztahuje vyhláška č. 89/1965 Sb. , o ochraně stromů rostoucích mimo les, ve znění vyhlášek č. 154/1968 Sb. a č. 142/1969 Sb. , považují se za registrované podle § 4 odst. 1 písm. d) této vyhlášky .

(4) V ostatním se zákazy uvedené v § 11 odst. 1 zákona č. 40/1956 Sb. omezují podle § 11 odst. 2 téhož zákona takto:

1. Vodní, lesní a zemědělské hospodářství, průmysl, doprava, výstavba a rekreace provádějí se v souladu s posláním oblasti; za tím účelem jsou upravovány hospodářskými a územními plány a územními rozhodnutími, vypracovanými, kontrolovanými a revidovanými v dohodě s příslušným orgánem státní ochrany přírody. Odvětvové územní generely, vycházející ze zásad schválených územních plánů, musí být zpracovány rovněž v dohodě s příslušným orgánem státní ochrany přírody (čl. 4).

2. Součinnost s příslušným orgánem státní ochrany přírody je nutná také při projektové přípravě báňských, průmyslových, inženýrských, zemědělských, bytových a občanských staveb, včetně objektů sloužících hromadné rekreaci, sportu a turistice, pokud mají být situovány mimo intravilány obcí.

3. Lesní hospodářské plány, hospodářsko-technické a meliorační úpravy pozemků a změny plošných vztahů pastvin, luk, rolí a sadů a udržování stavu zvěře na únosné míře, jakož i používání pesticidů mimo sídliště, ve větším rozsahu je třeba s příslušným orgánem státní ochrany přírody projednat.

4. Umístování chat, táboření, zřizování stanových rekreačních táborů, autocampingů a jiných rekreačních nebo sportovních zařízení, dovoluje se jen na místech, která k tomu byla vyhrazena územním plánem nebo orgánem územního plánování v dohodě s příslušným orgánem státní ochrany přírody a podle okolností také s orgány vodního a lesního hospodářství, ochrany ovzduší a s orgány zemědělskými; pokud takováto zařízení mají povahu staveb podle zákona č. 87/1958 Sb. , o stavebním řádu, řídí se jejich výstavba také ustanovením bodu 6 písm. b) tohoto článku.

5. Průzkumy a výzkumy, dotýkající se krajiny nebo přírodních poměrů v oblasti, nutno předem

ohlásit příslušnému orgánu státní ochrany přírody, který je eviduje a navzájem koordinuje tak, aby nedocházelo k časovým a místním střetům nebo k neúměrnému poškozování chráněných hodnot.

6. Jde-li však o: a) geologický nebo hydrologický průzkum anebo o těžbu nerostných surovin mimo již provozované lomy, b) stavební práce všeho druhu (báňské, průmyslové, inženýrské, zemědělské, bytové a občanské), včetně demolice, c) užívání lesních nebo zemědělských pozemků k jiným účelům, d) změnu hranic lesního fondu a zemědělského půdního fondu, odnímání pozemků lesnímu nebo zemědělskému hospodářství a zalesňování nelesních půd, e) archeologické výkopy, f) umístování skládek a deponování odpadků mimo místa již dříve k tomu určená, anebo o zavážení lomů či pískoven, g) umístování informačních, reklamních a jiných podobných zařízení, mohou příslušné orgány a organizace (čl. 5) vydat povolení jen v dohodě s příslušným orgánem státní ochrany přírody; v intravilánu obcí je však dohoda nutná jen k demolici, nebo k takovým stavebním pracím, kterými se mění vnější vzhled dosavadních staveb nebo terénu, nebo které nejsou v souladu se schválenými územními plány. Není-li pro sídliště územní plán schválen, mohou příslušné orgány (čl. 5) vydat povolení pro veškeré stavby přesahující svou výškou dvě podlaží jen v dohodě s příslušným orgánem státní ochrany přírody.

Čl.3

Ochranné pásmo

V obcích (osadách), jejichž intravilánem prochází hranice oblasti, tvoří celý jejich intravilán ochranné pásmo, na které se ve věcech územního plánování hledí, jakoby leželo v oblasti (čl. 5 odst. 2 a 3).

Čl.4

Správa oblasti

(1) K zajištění správy oblasti z hlediska státní ochrany přírody činí organizační opatření Středočeský krajský národní výbor v dohodě s ministerstvem kultury.

(2) Jde-li však o závažný zásah do přírodních poměrů podle § 2 odst. 2 zákona č. 40/1956 Sb., je i v oblasti nutná součinnost ministerstva kultury.

Obecná ustanovení

Čl.5

(1) Dbát poslání oblasti je povinností všech orgánů a organizací, které na jejím území působí, jakož i každého občana, který se v ní zdržuje.

(2) Ve věcech, které se týkají oblasti, rozhodují orgány státní správy, zejména hospodářského, oblastního a územního plánování, báňské úřady, stavební úřady, vodohospodářské, lesnické, ochrany ovzduší, zemědělské, rybářské, myslivecké a dopravní orgány, jakož i orgány cestovního ruchu, tělovýchovy a zdravotnické, s ohledem na poslání oblasti, a to v dohodě s příslušným orgánem státní ochrany přírody, jde-li o kulturní památky, včetně jejich prostředí, také s příslušným orgánem státní památkové péče; příslušný orgán státní ochrany přírody a státní památkové péče může přitom požadovat doplnění podkladů speciálními expertizami.

(3) Obdobně postupují orgány a organizace, které v oblasti činí vlastní opatření k ochraně ovzduší, vody, půdy, vegetačního krytu, ryb, zvěře i jiného volně žijícího živočišstva.

Čl.6

(1) Jiný způsob ochrany území nebo objektů nacházejících se uvnitř oblasti, nebo jejího ochranného pásma, není dotčen ustanoveními čl. 2 a řídí se podmínkami zvláště stanovenými pro tato území nebo objekty. *)

(2) Obrana státu není zřízením oblasti dotčena; rovněž nejsou dotčena vlastnická práva a jiné majetkové vztahy k nemovitostem ležícím v oblasti.

Čl.7

(1) Mapy, v nichž je zakresleno území oblasti, jsou uloženy v ministerstvu kultury (ve Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze), u Středočeského krajského národního výboru (u Střediska státní památkové péče a ochrany přírody Středočeského kraje), u okresních národních výborů Praha-západ a Beroun a u všech dotčených místních národních výborů.

(2) Tento výnos nabývá účinnosti dnem oznámení ve Sbírce zákonů.

Ministr:

v z. Dr. J. Švagera v. r.

Příl.

Vymezení chráněné krajinné oblasti "Český kras"

Hranice chráněné krajinné oblasti (dále jen CHKO) vychází od obce Radotín po silnici Radotín - Zadní Kopanina k osadě Cikánka a před ní uhýbá od silnice k severu po polní cestě. Po 1 km se otáčí západním směrem na cestu, kterou sleduje do Zadní Kopaniny. Ze Zadní Kopaniny pokračuje hranice CHKO ve stejném směru po polní cestě až na silničku Ořech - Choteč, vede po ní k jihu asi 1400 m, kde odbočí k SSZ po polní cestě podél lesa až k silnici Zbuzany - Choteč. Přejíždí na tuto silnici a po ní jde k severu asi 500 m, zde uhýbá k severozápadu podél lesa a vede k Radotínskému potoku, který sleduje až do obce Chýnice. Z Chýnice pokračuje na jih po silnici k Třebotovu, a to až k odbočce silnice na Kuchař. V tomto místě přechází hranice CHKO na polní cestu, směřující přímo k jihu až k silnici Solopysky - Roblín a vede po této silnici až do obce Roblína, odkud pokračuje po polní cestě SZ směrem k severnímu okraji lesa a pod Holým vrchem až k silnici Trněný Újezd - Mořina. Odtud hranice CHKO tuto silnici sleduje až k obci Mořina a před touto obcí se prudce vrací k SZ po silnici do Bubovic a dále ke Špičatému vrchu. Oblouk silnice severně od Špičatého vrchu přetíná hranice polní cestou k severu tak, že CHPV Špičatý vrch - Barrandovy jámy zůstává uvnitř CHKO a vrací se zpět na silnici k Loděnici, kterou pak sleduje až k její křižovatce se železniční tratí. Zde přechází na těleso železnice a vede po něm Z směrem až do Vráže. Na okraji této obce, v místech křižování železniční trati se silnicí do Berouna přejde na tuto komunikaci a vede po ní asi 3 km a odbočuje na JV podél okraje lesa na cestu, která přichází od SV z lesa až k další cestě, přicházející opět od SV z lesa a pokračuje po ní JZ směrem až ke křižovatce se silnicí Hostím - Beroun až k železničnímu mostu přes Berounku. Po mostě přechází hranice CHKO řeku a v místě rozdělení trati ku Praze přechází po pěšině nejkratším směrem asi 500 m napříč terénem JJZ směrem na silnici Zavadička - Tetín. (Po vybudování dálnice D-5 Praha - Plzeň v místě, kde železnice u obce Loděnice bude křížovat tuto komunikaci, hranice na dálnici přejde a bude sledovat její jižní okraj až k odbočce z dálnice na silnici Beroun - Kladno. Pokračuje po této silnici až do místa křižování se železniční tratí, na kterou přejde a tuto sleduje přes železniční most přes Berounku. Další její průběh se váže na popsany průběh hranice.) Po této silnici pokračuje až do Tetína, prochází obcí a přechází na silnici JZ směrem Tetín - Měňany pod Tobolský vrch, kde odbočuje JZZ směrem po silnici směrem do Koněprus. Po této komunikaci vede asi 1600 m až na silnici Měňany - Koněprusy, kde se prudce stáčí na západ, prochází obcí Koněprusy a pokračuje západním směrem k Havlíčkovu mlýnu, kde se obrací po silnici k jihu, vede až do Suchomast, prochází obcí a po 500 m jižně od obce odbočuje JV směrem po polní cestě do Bykoše. Z Bykoše vede hranice CHKO po silnici do Všeradíc, Nesvačil, Litně a přes Horní Vlence k Bělči. Na okraji obce Bělč odbočuje po polní cestě k obci Zadní Třebáň, na jejímž začátku přechází kolmo přes řeku Berounku do Hlásné Třebáně na silnici k Dobřichovicům. Po této silnici vede V směrem až po vrch Čabrak, kde ji opouští a pokračuje po polní cestě obcházející vrch Čabrak z jihu a vede podél lesa SV směrem až do obce Karlík. Prochází obcí a pokračuje dále východním směrem po okraji lesa až na silnici Dobřichovice - Černošice. Dále pokračuje hranice CHKO po této silnici asi 1 km a odbočí k S podél okraje lesa. Dále sleduje okraje lesních porostů až k cestě z Nové Vráže do Vonoklas. Tuto sleduje V směrem až k okraji osady Nová Vráž. Zde odbočuje k S na cestu a po ní pokračuje do údolí Švarcavy. Zde přejde na silnici Solopysky - Černošice, kterou sleduje k obci Černošice a pokračuje po okraji lesních porostů k železniční trati severně Černošic. Zde přejde na železniční trať Beroun - Praha, kterou sleduje až k obci Radotín. Obec obchází SZ směrem po okraji lesa až k silnici Radotín - Zadní Kopanina.

Hranice byla vymezena na podkladě mapy 1 : 50 000.

*) Může jít o ochranu opírající se o předpisy různého druhu (územně plánovací, horní, vodohospodářské, lesnické, lázeňské, železniční, památkářské, vojenské apod.). Na úseku státní ochrany přírody byla dříve zřízena a zvláštními podmínkami zajištěna v obvodu oblasti tato zvlášť chráněná území: Státní přírodní rezervace Karlštejn, Koda, Tetínské skály, Voškov, Karlické údolí (část) v okrese Beroun, Karlické údolí (část), Kulivá hora, Radotínské údolí v okrese Praha-západ, Chráněný přírodní výtvar Kobyla v okrese Beroun, Černá rokle v okrese Praha-západ, Chráněný přírodní výtvar a krasový jev Zlatý kůň v okrese Beroun, chráněné naleziště Špičatý vrch - Barrandovy jámy v okrese Beroun.

Příloha č. 2

Přehled katastrálních území CHKO Český kras

Katastrální území	Obec	Obec s rozšířenou působností (obec III.stupně)	Poznámka
Beroun	Beroun	Beroun	
Bubovice	Bubovice	Beroun	
Budňany	Budňany	Beroun	celé kú
Bykoš	Bykoš	Beroun	
Běleč u Litně	Liteň	Beroun	
Černošice	Černošice	Černošice	
Dobřichovice	Dobřichovice	Černošice	
Hlásná Třebaň	Hlásná Třebaň	Beroun	
Hostim u Berouna	Beroun	Beroun	celé kú
Choteč u Prahy	Choteč u Prahy	Černošice	
Chýnčice	Chýnčice	Černošice	
Karlík	Karlík	Černošice	
Koněprusy	Koněprusy	Beroun	
Korno	Korno	Beroun	celé kú
Kosoř	Kosoř	Černošice	celé kú
Kozolupy	Kozolupy	Beroun	
Lety u Dobřichovic	Lety u Dobřichovic	Černošice	
Liteň	Liteň	Beroun	
Loděnice u Berouna	Loděnice u Berouna	Beroun	
Mořina	Mořina	Beroun	
Mořinka	Mořinka	Beroun	
Měňany	Měňany	Beroun	celé kú
Nesvačily u Berouna	Nesvačily u Berouna	Beroun	
Ořech	Ořech	Černošice	
Poučnick	Budňany	Beroun	celé kú
Radotín	Radotín	Praha	
Roblín	Roblín	Černošice	
Srbsko u Karlštejna	Srbsko u Karlštejna	Beroun	celé kú
Suchomasty	Suchomasty	Beroun	
Svatý Jan pod Skalou	Svatý Jan pod Skalou	Beroun	celé kú
Třebotov	Třebotov	Černošice	celé kú
Tetín u Berouna	Tetín u Berouna	Beroun	
Tmaň	Tmaň	Beroun	
Tobolka	Měňany	Beroun	celé kú
Trněný Újezd	Mořina	Beroun	
Vinařice u Suchomast	Vinařice u Suchomast	Beroun	celé kú
Vonoklasy	Vonoklasy	Černošice	
Vráž u Berouna	Vráž u Berouna	Beroun	
Všeradice	Všeradice	Beroun	
Zadní Kopanina	Radotín	Praha	
Zadní Třebaň	Zadní Třebaň	Beroun	

Příloha č. 3

Podrobná specifikace evropsky významných lokalit

EVL Karlštejn - Koda

Kód lokality: CZ0214017

Rozloha: 2658,0248 ha

Popis:

Ekotop

Geologie: Je to právě geologická historie, která v první řadě položila základ nesmírnému přírodnímu bohatství Českého krasu. Nejstaršími vyskytujícími se horninami jsou svrchnoordovické břidlice a pískovce, které vystupují v severní části území. Zásadní význam mají ale až mladší silurské a zejména devonské sedimenty usazené v sv.-jz. orientované Pražské pánvi. Silur je na spodu vrstevního sledu reprezentován tmavými, poměrně kyselými břidlicemi, které se ukládaly na neklidném dně za doprovodu bazického oceánického vulkanismu. Právě na vrcholcích podmořských sopek docházelo k první významnější tvorbě vápenců, která směřem do nadložního devonu postupně převládla. Konec devonské sedimentace završil hlavní etapu vývoje Českého krasu, odchod moře indikují písčité sedimenty uchované na velkých plochách ve středech podélných synklinál. Moře se opět vrátilo až ve svrchní křídě a zanechalo po sobě jen skryté stopy v krasových výplních. Ve třetihorách došlo k výraznému zarovnání povrchu celého území, zbytky tehdejšího reliéfu prozrazují říční písčité, podružně jílovité sedimenty roztroušené v malých ostrůvcích na temenech kopců. Z třetihor rovněž pocházejí pestré odvápněné výplně krasových dutin odkryté v mnohých lomech. Dnešní charakteristická tvář Českého krasu se vyvinula až v nejmladší geologické minulosti. Řeka Berounka se svými přítoky rozčlenila původní parovinu, odkryla mohutné výchozy vápenců a zanechala po sobě v několika úrovních štěrkové terasy, na kterých se vzácně dochovaly naváté spraše. V kvartéru se díky snížení erozní báze dotvořila jeskynní síť, vznikající postupně v několika fázích zřejmě už od svrchní křídě. Během holocénu vznikaly úpatní sutě, pěnovecové polohy a nivní sedimenty.

Geomorfologie: Přírodní komplex je součástí Hořovické pahorkatiny, nejnižší bod území leží na Berounce ve výšce přibližně 210 m n. m., nejvyšší výšky dosahuje Tobolský vrch – 467 m n. m.

Reliéf: Území má charakter staré terciární paroviny, do které se během kvartéru zahloubily kaňony Berounky a jejích přítoků. Významná jsou údolí Kačáku, Bubovického a Budňanského potoka, na levém břehu Berounky vznikly na vývěrech krasových vod unikátní krátké rokly s tvorbou pěnoveců – Císařská a Kodská. Potoční síť je jen slabě vyvinuta, díky předpokládanému podzemnímu odvodňování krasovými dutinami, jediný větší tok mimo Berounku – Kačák sbírá své vody mimo krasové území, jeho meandrovitý tok napříč geologickými strukturami je vysvětlitelný epigenezí, pomalým zahlubováním v měkkých, zřejmě křídových nadložních sedimentech, které byly následně erodovány.

Pedologie: Převládajícím půdním typem na vápencích jsou rendziny a pararendziny, na prudkých jižních srázech se vyvinuly mělké karbonátové litozemě. Na plošších tvarech reliéfu se vyskytují pro Český kras typické mocné reliktní odvápněné půdy, dříve označované jako terra fusca.

Krajinná charakteristika: Tvář Českého krasu dobře popisují tzv. fenomény, tj. soubory krajinných prvků dané jednou dominantní vlastností prostředí. Můžeme tu mluvit o fenoménu krasovém a údolním, dal by se ještě zmínit specifický fenomén těžební či lomový, který vytvářel člověk, avšak byl podmíněn vhodným geologickým prostředím.

Český kras je možno charakterizovat jako fosilní, či částečně pohřbený, nejsou tu dokonale vyvinuty povrchové krasové jevy. Na temenech kopců jsou vzácně dochovány závrtky a v minulosti byly známy jen nemnohé krátké jeskyně a krasové prameny. Větší poznání krasu umožnila až lomová činnost, byly objeveny větší jeskyně (Arnoldka, lom Chlum u Srbska) a odkryty staré krasové dutiny vyplněné třetihorními pestrými zvětralinami, které dokládají tehdejší mohutné krasování.

Údolní fenomén se projevuje jednak v kaňonu Berounky, jednak možná ještě typičtěji v bočních údolích. Ukázkově jsou vyvinuty vysoké skalní stěny, chladné patní sutě a suché skalní hrany.

Těžba vápence pevně patří od hluboké minulosti k Českému krasu. Staré kutací práce často už nejsou chápány jako rušivé jizvy v krajině, ale naopak jako faktor zvyšující stanovištní pestrost. Dobýváním vápence v prostoru Amerik u Karlštejna vznikly unikátní jámové lomy a podzemní prostory, které v zimě hostí bohaté populace netopýrů.

Biota:

Území tvoří stará krasová plošina prořízlá kaňonem Berounky s unikátním souborem středoevropských vápnomilných lesních a nelesních společenstev.

Potenciálním a také dominujícím společenstvem jsou hercynské dubohabřiny (*Melampyro nemorosi-Carpinetum*). Ve stromovém patře porostů silně převažuje *Quercus petraea*, *Carpinus betulus* a *Tilia cordata*. Zastoupení těchto dřevin, zejména pak habru, bylo pozitivně ovlivněno dlouhodobě uplatňovaným výmladkovým hospodařením. Společenstva této asociace na mírnějších tvarech terénu vzácně přecházejí do porostů bazifilních středoevropských teplomilných doubrav (*Potentillo albae-Quercetum*). Na severně exponovaných svazích se objevují fragmenty velice cenných vápnomilných bučin (*Cephalanthero-Fagetum*). Maloplošně, avšak velmi reprezentativně jsou vyvinuty suťové lesy osidlující balvanité rozpady pod skalními výchozy. Dubohabřiny v exponovanějších polohách zejména jižních svahů přecházejí do porostů perialpidských bazifilních teplomilných doubrav. V údolních polohách podél potoků rostou jasanovo-olšové luhy s převažujícím jasanem, místy s olší a vrbami. Poněkud jinak se lesní společenstva vyvíjejí na kyselých devonských pískovcích, dubohabřiny se vyskytují v ochuzené formě a na temenech svahů mohou dokonce přecházet v druhově chudé suché acidofilní doubravy, naopak velice kvalitní porosty acidofilních teplomilných doubrav se dochovaly na jižních svazích. Mezi nejcenější partie komplexu patří primárně bezlesé, ekologicky extrémní partie skalních stepí s ojedinělými bizarně pokřivenými jedinci *Quercus petraea*. Skalní stepi jsou v závislosti na expozici a svažitosti pestrá mozaikou xerothermních společenstev. Dominují úzkolisté suché trávníky s charakteristickou *Festuca valesiaca* a *Carex humilis*, které na mělčí půdě zastupuje skalní vegetace. Ostrůvkovitě se vyskytují společenstva bazifilních sukulentů a efemér s netřeskem výběžkatým, nízké xerofilní křoviny se skalníkem a na prudkých stinných svazích se dochovaly vzácné reliktní pěchavové trávníky. Okraje šípákových doubrav na kontaktu se skalními stepmi porůstají suché bylinné lemy. Spíše zastíněné skály vyhledává štěrbínová vegetace vápnatých skal a sutí, velmi vzácné jsou pohyblivé sutě. Specifickým biotopem Českého krasu jsou lesní pěnovecová prameniště zvláště pěkně vyvinutá v Císařské a Kodské rokli. Plochy primárního bezlesí doplňuje nelesní vegetace méně extrémních poloh. Mírné svahy všech expozic, často na místech bývalých lad, osídlily širokolisté suché trávníky s dominantou *Bromus erectus*, jejichž iniciálním stádiem se zdá být chudá vegetace řazená k úzkolistým suchým trávníkům – *Fragario-Festucetum rupicolae*. V nivách a na mírných nejižních svazích rostou ovsíkové louky, které jsou na vlhčích místech střídány degradovanými psárkovými loukami. Vlhkomilná a vodní společenstva jsou vázána prakticky jen na tok Berounky, její břehy porůstají říční rákosiny, výše rostou vrbové křoviny náplavů a v neudržovaných úzkých částech nivy se ojediněle šíří iniciální měkké luhy se stromovitými vrbami. Přímo v korytu řeky se periodicky po povodních utvářejí říční štěrkové a bahnitě náplavy.

Biota druhů přílohy II směrnice o stanovištích:

Včelník rakouský (*Dracocephalum austriacum*) se vyskytuje na stanovištích primárního bezlesí – na prudkých svazích v mozaice skalní vegetace s kostřavou sivou, v bazifilní vegetaci efemér a sukulentů, ve vegetaci vápnatých skalních štěrbin a úzkolistých suchých trávníků, dále v suchých bylinných lemech a rozvolněných perialpidských bazifilních teplomilných doubravách.

Zvonovec liliolistý (*Adenophora liliifolia*) není primárně vázán na specifický přírodní biotop, vždy se jedná o dříve uměle odlesněná stanoviště. V současné době roste na okrajích dubohabrových lesů, na světlínách lesů podél cest a na zalesněných pasekách.

Druhy *Barbastella barbastellus* a *Myotis myotis* jsou vázány na jeskyně (S3A) a štoly.

Callimorpha quadripunctaria: Biotopy zahrnují vegetaci skalních štěrbin (S1.1), aluviální psárkové louky (T1.4), úzkolisté (T3.3) i širokolisté (T3.4) trávníky až po rozvolněné kostřavové (T3.1) a pěchavové (T3.2) skalní trávníky v mozaice s vysokými mezofilními a xerofilními (K3) i nízkými xerofilními (K4), černýšovými dubohabřinami (L3.1) a rozvolněné teplomilné doubravy (L6.4).

Lucanus cervus: vyžaduje staré listnaté lesní porosty, které sahají od suťových lesů (L4), přes okroticové vápnomilné bučiny (L5.3), černýšové dubohabřiny (L3.1), kyselé (L7.1) a mochnové (L6.4) doubravy až po hrachorové šípákové teplomilné doubravy (L6.4).

Kvalita a význam:

Ve středoevropském měřítku jde o unikátní velkoplošný a dobře zachovaný soubor přírodních stanovišť vyvinutých na vápenci. Z území bylo popsáno několik společenstev rostoucích pouze zde, jde o klasickou oblast přírodovědného zájmu studovanou intenzivně po více než 200 let, nejvíce proslavenými botanickými lokalitami jsou Velká Hora, Doutnáč a Koda. Z nejvzácnějších rostlin jsou dvě zařazeny do přílohy 2 směrnice o stanovištích (*Adenophora liliifolia* a *Dracocephalum austriacum*), z dalších významných druhů se vyskytují např.: *Myosotis stenophylla*, *Lathyrus heterophyllus*, *Dianthus gratianopolitanus*, *Pulsatilla pratensis*, *Iris aphylla*, *Saxifraga paniculata*, *Saxifraga tridactylites*, *Anacamptis pyramidalis*, *Orchis purpurea*, *Orchis ustulata* a *Campanula bononiensis*. Fytogeograficky významné jsou např.: *Polygala chamaebuxus*, téměř pouze na plochu

komplexu se váže výskyt stenoendemického *Sorbus eximia*. Území patří ke klasickým oblastem entomologického a mykologického průzkumu. Nejpestřejší hmyzí společenstva osidlují plochy primárního bezlesí a lesních porostů, ale svá nová útočiště nalézají i v opuštěných lomech. Z významných zástupců hub je možno zmínit ojedinělé nálezy lanýžů (*Tuber aestivum*, *T. rufum*), vzácné druhy pavučinců (*Cortinarius* sp.), bedliček (*Cystolepiota* sp.) a hřibů, např. (*Boletus fechtneri*), zajímavé jsou nálezy vzácných pečárek (*Agaricus caroli*) ve smrkových kulturách. Z dalších skupin živočichů nelze nezmínit měkkýše, obojživelníky, ptáky a drobné savce, z nichž nejvýznamnější jsou bezpochyby netopýři. Živou přírodu, co se týče významu, mohutně doplňují geologické fenomény. Jde o celosvětově významnou stratotypovou oblast siluru a devonu, s hojnými nalezišti zkamenělin. V četných jeskyních se dochovaly zbytky organismů z konce třetihor a zejména z různých fází pleistocénu, mnohé jeskyně byly v pravěku využívány lidmi. Jedná se o klasickou oblast mnoha terénních přírodovědných oborů (mykologie, entomologie, geobotanika aj.) i o významnou archeologickou lokalitu.

Území z hlediska soustavy Natura 2000

V území NPR Karlštejn je potvrzen výskyt těchto typů přírodních stanovišť (biotopů v zájmu Společenství): 5 prioritních typů stanovišť (*6110 – T6.2 – bazofilní vegetace efemér a sukulentů, *91E0 – L2.2 – údolní jasanovo-olšové luhy, *9180 – L4 – suťové lesy, *91H0 – L6.1 – perialpidské bazofilní teplomilné doubravy, *91I0 – L6.4 – středoevropské bazofilní teplomilné doubravy) a nejméně 8 dalších typů přirozených stanovišť.

V území rostou dva druhy cévnatých rostlin z přílohy II Směrnice 92/42/EEC, včelník rakouský (*Dracocephalum austriacum*) a zvonovec liliolistý (*Adenophora liliifolia*). Včelník rakouský (*Dracocephalum austriacum*) má těžiště výskytu v ČR právě v území Karlštejn-Koda, nalézá se zde 6 lokalit z celkového počtu devíti lokalit v ČR, z toho populace na Haknovci, v Císařské roklí a na Kodě mají nepočetnější populace druhu u nás. Zvonovec liliolistý (*Adenophora liliifolia*) roste v území na čtyřech mikrolokalitách ve slabších populacích (celkem ne více než 50 jedinců). V ČR je zvonovec kriticky ohroženým druhem vyskytujícím se pouze na 4 lokalitách.

V území se vyskytují následující druhy živočichů uvedené v přílohách Směrnice 92/42/EEC: Příloha 4: netopýři (všechny druhy), křeček polní (*Cricetus cricetus*), ještěrka obecná (*Lacerta agilis*), užovka hladká (*Coronella austriaca*), užovka podplamatá (*Natrix tessellata*), čolek velký (*Triturus cristatus*), skokan štíhlý (*Rana dalmatina*), ropucha zelená (*Bufo viridis*).

Příloha 2: vrápenec malý (*Rhinolophus hipposideros*), netopýr černý (*Barbastella barbastellus*), netopýr velký (*Myotis myotis*), netopýr brvitý (*M. emarginatus*), n. velkouchý (*M. bechsteini*), čolek velký (*Triturus cristatus*), modrásek bahenní (*Maculinea nausithous*), roháč obecný (*Lucanus cervus*) a přástevník kostivalový (*Callimorpha quadripunctaria*).

Příloha 5: kuna lesní (*Martes martes*), tchoř tmavý (*Mustela putorius*), skokan skřehotavý (*Rana ridibunda*), s. hnědý (*Rana temporaria*)

Dále se v území vyskytují následující druhy ptáků uvedené v přílohách Směrnice 79/409/EEC:

Příloha 1: hnízdící: včelojed lesní (*Pernis apivorus*), moták pochop (*Circus aeruginosus*), výr velký (*Bubo bubo*), lelek lesní (*Caprimulgus europaeus*), ledňáček říční (*Alcedo atthis*), žluna šedá (*Picus canus*), datel černý (*Dryocopus martius*), strakapoud prostřední (*Dendrocopos medius*), skřivan lesní (*Lullula arborea*), pěnice vlašská (*Sylvia nissoria*), lejsek malý (*Ficedula parva*), lejsek bělokrký (*Ficedula albicollis*), ťuhák obecný (*Lanius collurio*).

Výčetem se zde vyskytují následující druhy chráněné podle národní legislativy:

rostliny: 4 kriticky ohrožené (jazyk jelení - *Phyllitis scolopendrium*, pomněnka úzkolistá - *Myosotis stenophylla*, včelník rakouský - *Dracocephalum austriacum*, zvonovec liliolistý - *Adenophora liliifolia*), asi 9 silně ohrožených (hrachor různolistý - *Lathyrus heterophyllus*, hvozdík sivý - *Dianthus gratianopolitanus*, koniklec luční - *Pulsatilla pratensis*, kosatec bezlistý - *Iris aphylla*, lomikámen latnatý - *Saxifraga paniculata*, lomikámen trojprstý - *Saxifraga tridactylites*, rudohlávek jehlancovitý - *Anacamptis pyramidalis*, vstavač nachový - *Orchis purpurea*, vstavač osmahlý - *Orchis ustulata*) a nejméně 26 ohrožených (bělozářka liliovitá - *Anthericum liliago*, bledule jarní - *Leucojum vernum*, dřín obecný - *Cornus mas*, dub pýřitý - *Quercus pubescens*, dvojštítek měnlivý - *Biscutella varia*, hadí mord nachový - *Scorzonera purpurea*, hlaváček jarní - *Adonanthe vernalis*, hvězdnice chlumní - *Aster amellus*, chrpa chlumní - *Centaurea triumfettii*, kavyl Ivanův - *Stipa joannis*, kruštík tmavočervený - *Epipactis atrorubens*, len žlutý - *Linum flavum*, lilie zlatohlávek - *Lilium martagon*, medovník velkokvětý - *Melittis melissophyllum*, modravec tenkokvětý - *Leopoldia tenuiflora*, okrotice bílá - *Cephalanthera damasonium*, oměj pestrý - *Aconitum variegatum*, oměj vlčí - *Aconitum vulparia*, pětiprstka žežulník - *Gymnadenia conopsea*, plamének přímý - *Clematis recta*, sasankovka

lesní – *Anemone sylvestris*, tařice skalní – *Aurinia saxatilis*, třemdava bílá – *Dictamnus albus*, vratička měsíční – *Botrychium lunaria*, zlatovlásek obecný – *Crinitina linosyris*, žluřucha smrdutá – *Thalictrum foetidum*)

živočichové: bezobratlí: 1 kriticky ohrožený (ploskoroh pestrý – *Libelloides macaronius*), 1 silně ohrožený (zlatohlávek chlupatý – *Tropinota hirta*) a 11 ohrožených (bělopásek *Limenitis camilla*, chrobák vrubounovitý – *Sisyphus schaefferi*, mravenec (*Formica* sp.), otakárek fenyklový (*Papilio machaon*), otakárek ovocný (*Iphiclides podalirius*), prskavci (*Brachinus crepitans*, *B. explosens*), svižníci (*Cicindela campestris*, *C. sylvicola*, *C. germanica*), zlatohlávek (*Oxythyrea funesta*); obojživelníci: 2 kriticky ohrožení, 4 silně ohrožení, 2 ohrožení; plazi: 4 silně ohrožení, 1 ohrožený; ptáci: 4 kriticky ohrožení (nehnízdí), 18 silně ohrožených (z toho 11 v lokalitě hnízdí), 16 ohrožených (z toho 11 v lokalitě hnízdí); savci: 1 kriticky ohrožený, 4 silně ohrožení, 6 ohrožených.

Stanoviště a druhy, jež jsou hlavním předmětem ochrany

3270	Bahnité břehy řek s vegetací svazů <i>Chenopodion rubri</i> p.p. a <i>Bidention</i> p.p.	0,4948 ha
40A0*	Kontinentální opadavé křoviny	1,7524 ha
6110	Vápnité nebo bazické skalní trávníky (<i>Alyso-Sedion albi</i>)	3,0092 ha
6190	Panonské skalní trávníky (<i>Stipo-Festucetalia pallentis</i>)	29,3534 ha
6210	Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnných podložích (<i>Festuco-Brometalia</i>)	81,1792 ha
7220*	Petrifikující prameny s tvorbou pěnvců (<i>Cratoneurion</i>)	0,2589 ha
8210	Chasmo fytická vegetace vápnných skalnatých svahů	9,1065 ha
8310	Jeskyně nepřístupné veřejnosti	0,0047 ha
9150	Středo evropské vápencové bučiny (<i>Cephalanthero-Fagion</i>)	166,7067 ha
9170	Dubohabřiny asociace <i>Galio-Carpinetum</i>	1060,1877 ha
9180*	Lesy svazu <i>Tilio-Acerion</i> na svazích, sutích a v roklicích	142,0905 ha
91H0*	Panonské šípákové doubravy	285,5246 ha
91I0*	Eurosibiřské stepní doubravy	71,0132 ha
4068	zvonovec liliolistý (<i>Adenophora lilifolia</i>)	
1689	včelník rakouský (<i>Dracocephalum austriacum</i>)	
1078*	přástevník kostivalový (<i>Callimorpha quadripunctaria</i>)	
1083	roháč obecný (<i>Lucanus cervus</i>)	
1308	netopýr černý (<i>Barbastella barbastellus</i>)	
1324	netopýr velký (<i>Myotis myotis</i>)	

EVL Karlické údolí

Kód lokality: CZ0214002

Rozloha: 524,9438 ha

Popis:

Ekotop

Geologie: Geologický podklad území je velice pestrý a skládá se z horninových pruhů procházejících ve směru SV-JZ. V jižní části jsou příkré svahy údolí Berounky, jejichž geologickým podkladem jsou křemence a písčité břidlice ordovického stáří. Směrem sz. se horninový sled opakuje z důvodu zdvojení očkovským přesmykem v osadě Karlík. Přibližně uprostřed území prochází pruh bazických diabasových vyvělin a černých břidlic, který odděluje klastickou, křemennou sedimentární část na jv. (ordovická souvrství) od vápenců a vápnatých břidlic na sz. pruhu (souvrství svrchního siluru a spodního a středního devonu). Náhlé rozšíření údolí pod obcí Dolní Roblín je způsobeno opět změnou geologického podkladu. Vápence jsou zde směrem k sz. vystřídány souvrstvím jílovitých břidlic (srbské souvrství). K významným kvarterním uloženinám území náleží kromě aluviální údolní nivy i recentně se srážící pěnovce (studenovodní travertin) na drobném pravostranném přítoku Karlického potoka.

Geomorfologie: JV okraj Pražské plošiny na hranici s Hořovickou pahorkatinou.

Reliéf: Údolí Karlického potoka s přiléhajícími břehy a navazujícími plošinami. Nadmořská výška 240–410 m n. m.

Pedologie: Hlavním půdním typem jsou rendziny a kambizemě. Maloplošně se v nivách vyskytují gleje.

Krajinná charakteristika: Rozsáhlé území. Lesnatá část údolí Karlického potoka v jeho střední, krasové území protínající části. Dobře zachovalý soubor přirozených lesních společenstev a ostrůvků xerothermního bezlesí, které se pestře střídají podle členitého reliéfu a tomu odpovídajících půd a mikroklimatu.

Lokalita je vymezena pro biotopy a pro dva druhy s odlišnými nároky, každý druh se vyskytuje na jedné sublokalitě.

Jedna sublokalita – U třech mezníků – pro druh *Adenophora liliifolia* leží na horním konci mělkého údolíčka levostranného přítoku Karlického potoka. Horninovým podložím jsou spodnodevonské vápence, místy s hojným obsahem silicitů, ty však bývají pokryty jílovitými odvápněnými zvětralinami, které do značné míry stírají vliv podložních vápenců. Na svazích se vyvinuly rendziny, v depresích hnědé půdy lokálně oglejené.

Druhou sublokalitu – Peluňková stráž – pro druh *Dracocephalum austriacum* představuje skalní výchoz vápenců na horní skalní hraně hluboce zaříznutého údolí Karlického potoka.

Biota

Karlické údolí probíhá převážně jihovýchodně severozápadním směrem, díky tomu mají protilehlé údolní stráně ostře kontrastující ekologické podmínky a tím i vegetaci. Severní svahy pokrývá vápnomilná bučina (*Cephalanthero-Fagetum*) s hlístníkem hnízdákem (*Neottia nidus-avis*) ap. V hlubokém zářezu s bočním potůčkem jsou tzv. „Stydlé vody“, jedna z mála dosud živých travertinových kaskád lesních pěnovcových prameništ v Českém krasu. Jižní svahy hostí naopak teplomilná lesní společenstva. V dolní části svahů roste většinou suťový les – habrová javořina (*Aceri-Carpinetum*), v ní se objevují ostrůvky pohyblivé vápencové sutě a štěrbinové vegetace vápnatých skal a drolin. Horní výsušné části slunných svahů pokrývají velké porosty perialpidských bazifilních teplomilných doubrav (*Lathyro versicoloris-Quercetum pubescentis*). Dub šipák a dub zimní (*Quercus pubescens*, *Q. petraea*) doplňuje dřín (*Cornus mas*), zejména na hlubší půdě. V této poloze bývá hojná kamejka modronachová (*Lithospermum purpurocaeruleum*), kokořík vonný (*Polygonatum odoratum*) s příměsí nitrofilních druhů. V nejhořejší části svahu, kde vystupuje na povrch skalní podklad, přežívá hrachorová doubrava jako mezernatý porost keřových pokřivených forem dubů, kde na světlínách vystupují rostliny xerothermního bezlesí jako je ostřice nízká (*Carex humilis*), běložárka větvitá (*Anthericum ramosum*), penízek horský (*Thlaspi montanum*), či vzácnější hrachor panonský (*Lathyrus pannonicus*), černýš hřebenitý (*Melampyrum cristatum*), hvězdnice chlumní (*Aster amellus*), či sasanka lesní (*Anemone sylvestris*). Skalních výchozy Pelyňkové stráně pokrývá komplex úzkolistých suchých trávníků, skalní vegetace s kostřavou sivou, vegetace efemerů a sukulentů, nízkých xerofilních křovin se skalníkem a perialpidských bazifilních teplomilných doubrav. Zde rostou další vzácné druhy, zejména včelník rakouský (*Dracocephalum austriacum*). Pokud na horní hranu

navazují náhle plošiny s hlubokou jílovitou půdou, dub šipák je vystřídán dubem zimním. Tyto středoevropské bazifilní teplomilní doubravy (*Potentillo-Quercetum*) tvoří druhy střídavě vysychajících stanovišť jako je bukvice lékařská (*Betonica officinalis*), mochna bílá (*Potentilla alba*), ostřice horská (*Carex montana*), srpice barvířská (*Serratula tinctoria*) spolu s druhy acidofilními jako je kostřava ovčí (*Festuca ovina*), kručinka barvířská (*Genista tinctoria*). Mírně ukloněné svahy údolí, na půdách s vápencovým skeletem, porůstají hercynské dubohabřiny s prvosenkou jarní (*Melampyro-Carpinetum primuletosum*), druhově velmi bohaté. Keřové patro obohacují svída, ptačí zob, javor babyka, v bylinném patru teplomilnější hájové prvky jako je zvonek broskvolistý (*Campanula persicifolia*), kopretina chocholičnatá (*Pyrethrum corymbosum*), marulka klinopád (*Calamintha clinopodium*). Na okrajových částech území navazují na vápence kyselá břidlice a křemence. Na to reaguje vegetace – na slunných stráních rostou acidofilní teplomilné doubravy (*Sorbo torminalis-Quercetum*), na plošinách navazují suché acidofilní doubravy (*Luzulo-Quercetum*). Na plošině směrem k Vonoklasům je komplex úzkolistých a širokolistých suchých trávníků.

Na sublokálně zvonovce jsou potenciální vegetací hercynské dubohabřiny, které na hřbítcích mohou nabývat znaků perialpidských bazifilních teplomilných doubrav. Velká část ploch byla přeměněna na Jehličnaté kultury s dominancí smrku, borovice lesní a modřínu. Populace zvonovce roste v mladé kmenovině s převahou lípy, která se dá klasifikovat jako hercynská dubohabřina se sníženou reprezentativností.

Včelník roste ve štěrbinách vápencových skal ve společenstvu, kde se prolíná skalní vegetace s kostřavou sivou a úzkolisté suché trávníky, tedy prvky svazu *Alyso-Festucion pallentis*, *Helianthemum cani-Festucion pallentis* a *Festucion valesiaca*. Z bylinných druhů jsou přítomny např. druhy *Teucrium chamaedrys*, *Pulsatilla pratensis*, *Potentilla arenaria*, *Stipa joannis*, *Jovibarba sobolifera*, *Asplenium ruta-muraria*, roztroušeně se tu vyskytují keřové druhy *Sorbus torminalis*, *Cotoneaster integerrimus*, a nad skalními stěnami i *Quercus pubescens* ve společenstvu perialpidské bazifilní teplomilné doubravy.

Ochranné pásmo je tvořeno suťovými lesy, perialpidskými bazifilními teplomilnými doubravami a hercynskými dubohabřinami.

Kvalita a význam

Na zastíněných vápencových skalách v údolí se nacházejí vzácné a ohrožené druhy mechorostů. Jsou to např. játrovky kýlnatka vápencová (*Scapania calcicola*), vápnomilka přerušovaná (*Pedinophyllum interruptum*) a mech klaminka tupolistá (*Anomodon rugelii*) a trněnka aksamitová (*Eurhynchium flotowianum*). Přímo v potoce se potom jako součást travertinových kaskád hojně vyskytují mechorosty hrubožebrec proměnlivý (*Palustriella commutata*), pobřežnice Fabbroniova (*Pellia endiviifolia*), prutník hvězdovitý (*Bryum pseudotriquetrum*) nebo krasatka přeslenitá (*Eucladium verticillatum*). Výslunné skály nad údolím hostí řadu druhů rodu děrkavka (*Grimmia*) a jim příbuzný druh síťovenka poduškovitá (*Coscinodon cribrosus*).

Ze stopkovýtusných kornatcovitých hub se vyskytuje např. velmi vzácný saprofytický kornatec francouzský (*Cristinia gallica*), z hřibovitých vzácný mykorrhizní hřib Fechtnerův (*Boletus fechtneri*) aj.

Z bezobratlých je dobře prozkoumána především fauna měkkýšů. V reliktních stepních společenstvech tu žije skalní vápnomilný druh *Granaria frumentum*, zemní slepý druh *Cecilioides acicula* či na jediné lokalitě *Pupilla sterri*. Ve vlhčích inverzních polohách a v okolí pěnovecových pramenišť se daří lesním druhům, jakými jsou třeba *Ena montana*, *Acicula polita* a *Sphyradium dolium*. Druhy lučních nivních společenstev jsou v současnosti v území silně na ústupu.

V podrobně sledované skupině listorohých brouků byl zjištěn výskyt různorodých ekologických skupin: žijí tu podhorské a horské druhy (*Aesalus scarabaeoides*, *Sinodendron cylindricum*, *Gnorimus nobilis*), polabské druhy (*Polyphylla fullo*, *Anomala dubia*, *Rhizotrogus aequinoctalis*) a vedle toho ovšem i xerothermní krasové druhy, jako je *Trox hispidus*, *Copris lunaris* nebo *Sisyphus schaefferi*. Z chráněných brouků zde byli zjištěni krajník hnědý (*Calosoma inquisitor*) a k. pižmový (*C. sycophanta*), tesařík obrovský (*Cerambyx cerdo*), roháč obecný (*Lucanus cervus*) a zlatohlávek skvostný (*Potosia aeruginosa*). Dále zde žije vzácný teplomilný krasec *Anthaxia milefolii*, vzácní tesaříci *Rhopalopus spinicornis* a *Tetrops starcki*, z čeledi mandelinkovitých pak vzácní dřepčící *Longitarsus languidus* žijící na starčku přímětníku, *L. longiseta* na rozrazilu lékařském a *L. minusculus* vyvíjející se na čistci přímém.

Je zde možno najít 5 druhů obojživelníků, dosti hojně je zastoupen skokan hnědý a štíhlý, dříve se zde vyskytovala i rosnička zelená (v současné době nebyla pozorována). Z plazů bylo zjištěno 6 druhů. Kriticky ohrožená ještěrka zelená (*Lacerta viridis*) má v EVL Karlické údolí (v PR Krásná stráň) jedinou současnou lokalitu v rámci CHKO Český kras. Bylo zde zaznamenáno hnízdění 85 druhů ptáků. Nejvýznamnější je zahnízdění dudka chocholátoho v roce 1994, dřívější hnízdění ostrříže lesního a hnízdění včelojeda lesního, sluky lesní, výra velkého, pravděpodobné hnízdění lelka lesního,

datla černého, strakapouda prostředního a malého, krutihlava obecného, holuba doupňáka, lejska šedého a černohlavého a krkavce velkého. Za zmínku stojí výskyt hraboše mokřadního v biotopu zamokřené nekosené louky (jediná lokalita v Českém krasu) a myšky drobné.

V současnosti málo prosperující populace zvonovce čítá několik desítek v naprosté většině slabých jednolodyžných sterilních rostlin. První zmínka o lokalitě pochází z r. 1957, jde o herbářovou položku prof. Jiřího Manycha, který populaci dodnes pravidelně sleduje. Bez radikálního zásahu je lokalita odsouzena k zániku.

Pro včelník se jedná o jednu z osmi populací v Českém krasu (a jednu z devíti populací v České republice). Jedná se o malou, špatně prosperující populaci s nízkým počtem jedinců. V minulosti tu bylo provedeno posílení populace vysazenými jedinci. Podle kontroly v květnu 2003 zde přežívají 3 původní trsy a kromě toho se tu ujal 5 vysazených rostlin.

Stanoviště a druhy, jež jsou hlavním předmětem ochrany

40A0*	Kontinentální opadavé křoviny	0,0656 ha
6210	Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích (<i>Festuco-Brometalia</i>)	
6210*	Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích (<i>Festuco-Brometalia</i>), význačná naleziště vstavačovitých - prioritní stanoviště	0,6730 ha
6510	Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (<i>Arrhenatherion</i> , <i>Brachypodio-Centaureion nemoralis</i>)	6,4344 ha
7220*	Petrifikující prameny s tvorbou pěnovců (<i>Cratoneurion</i>)	0,2786 ha
8160*	Vápnité sutě pahorkatin a horského stupně	0,026 ha
8210	Chasmoftická vegetace vápnitých skalnatých svahů	0,4074 ha
8230	Pionýrská vegetace silikátových skal (<i>Sedo-Scleranthion</i> , <i>Sedo albi-Veronicion dillenii</i>)	2,8033 ha
8310	Jeskyně nepřístupné veřejnosti	0,01 ha
9130	Bučiny asociace <i>Asperulo-Fagetum</i>	24,6090 ha
9150	Středoevropské vápencové bučiny (<i>Cephalanthero-Fagion</i>)	8,9122 ha
9170	Dubohabřiny asociace <i>Galio-Carpinetum</i>	213,9443 ha
9180*	Lesy svazu <i>Tilio-Acerion</i> na svazích, sutích a v roklích	15,9743 ha
91H0*	Panonské šípákové doubravy	31,6790 ha
91I0*	Eurosibiřské stepní doubravy	14,1635 ha
4068	zvonovec liliolistý (<i>Adenophora lilifolia</i>)	
1689	včelník rakouský (<i>Dracocephalum austriacum</i>)	

EVL Kulivá hora

Kód lokality: CZ0210409

Rozloha: 37,7404 ha

Popis:

Ekotop

Geologie: Geologický poklad území je v celém svém rozsahu tvořen vápenci spodního devonu. Jejich vrstvy leží v generelním směru sv.-jz. a uklánějí se k sz. V jižní části leží nejmladší lochkovské souvrství s šedými vrstevnatými vápenci. Nad nimi spočívají již pevnější deskovité vápence dvorecko-prokopské, které tvoří na svazích údolí kamenitou suť. Severní část území tvoří rozpadavé uzlovité vápence zlíchovského souvrství s obsahem černých rohovců. Svah údolí Švarcavy je v centrální části proříznut mladou roklí, která vznikla zpětnou erozí. Při údolní nivě je jímáno několik pramenů.

Geomorfologie: JZ část Pražské plošiny.

Reliéf: Prudký svah na levém břehu potoka Švarcavy, orientovaný k jihu, proříznutý dvěma postranními přítoky.

Pedologie: Převažují rendziny s velmi mělkým silně skeletovitým profilem. Na skalních výchozech a sutích se vyskytují nevyvinuté půdy a okrajově do území zasahují i hnědozemě.

Krajinná charakteristika: Údolí je tvořeno velice členitým reliéfem s množstvím skalních výchozů, prudkých i mírných svahů a podmáčených stanovišť, které mají pozitivní vliv na soustředěný výskyt mnoha přírodních biotopů na plošně nevelkém území.

Biota:

Menší lesní komplex s převažujícími hercynskými dubohabřinami, suťovými lesy a bazifilními a acidofilními teplomilnými doubravami. Mezi ně jsou vklíněné plochy sekundárních jehličnatých porostů. Drobné skalní výchozy jsou porostlé bodovou skalní vegetací.

Podél potoka Švarcavy se táhne úzký proužek mozaiky údolních jasanovo-olšových luhů a pobřežní vegetace potoků. Na něj navazují suťové lesy, které porůstají prudké svahy níže u potoka a stoupají výše dvěma zaříznutými údolíčky bočních přítoků Švarcavy. V horních polohách svahů začínají bazifilní i acidofilní teplomilné doubravy, které se táhnou až na okraj plošin. Vlastní plošiny porůstají hercynské dubohabřiny. Podél levého břehu západnějšího přítoku Švarcavy se táhne proužek lesního pěnovcového prameniště. U Trousílkova mlýna a na skalkách, mezi nimiž se vlévá západnější přítok do Švarcavy, se bodově vyskytuje štěrbínová vegetace vápnitých skal a drolin. Na dvou místech nad Švarcavou rozevívá zápoj suťového lesa pohyblivá vápencová suť. Skalní vegetace s kostřavou sivou je zastoupena jednou linií uprostřed bazifilní teplomilné doubravy, jedním bodovým výskytem v suťovém lese na východě a druhou linií v mozaice s úzkolistým suchým trávnikem na rozhraní bazifilní teplomilné doubravy a suťového lesa. Úzkolisté suché trávničky jsou dále bodově u Trousílkova mlýna a plošně na svahu naproti Kale. Sekundární jehličnaté porosty přiléhají jednak ke sportovnímu hřišti Solopysk u Švarcavy, naproti Kale a pak jsou na plošinách. Je v nich zastoupená především *Pinus nigra*, dále *Larix decidua*, *Picea abies* a místně *Robinia pseudacacia*.

Kvalita a význam:

Většina segmentů dosahuje nejvyššího stupně zachovalosti, i když jen výjimečně jsou i maximálně reprezentativní. Z botanického hlediska jsou nejcenější společenstva úzkolistých suchých trávníků a skalní vegetace s kostřavou sivou na jihozápadně ukloněných svazích, kde se vyskytuje např. *Achillea pannonica*, *Centaurea triumfettii*, *Pulsatilla pratensis*, *Lactuca perennis*, *Oxytropis pilosa*, *Scabiosa canescens*, *Veronica praecox*, vzácně *Stipa capillata*, roztroušeně *Stipa joannis*, z jednoletých druhů *Arabis auriculata* nebo *Teucrium botrys*. Tato společenstva přecházejí nad skalními ostrohy v jižní části území do lesostepní bazifilní teplomilné doubravy s hrachorem *Lathyrus lacteus*. Hercynské dubohabřiny ve střední části území mají bohatý bylinný podrost. Byly tu zaznamenány druhy *Cephalanthera damasonium*, *Hierochloë australis*, *Lilium martagon* a *Orchis purpurea*. Potok Švarcavu doprovázejí fragmenty lužního lesa v podrostu s plicníkem tmavým (*Pulmonaria obscura*). V podrostu nepůvodních jehličnatých kultur a *Quercus rubra* uvedena *Matteuccia struthiopteris*.

Lokalita teplomilných hub listnatých lesů, jako např. z lupenatých dnes velmi vzácné mykorizní muchomůrky císařky (*Amanita caesarea*) a vzácné vláknice tmavonohé (*Inocybe atripes*); z řady vzácných mykorizních hřibovitých je odtud znám např. hřib Fechtnerův (*Boletus fechtneri*), h. bronzový (*B. aereus*), h. medotrpký (*B. radicans*), drobný hřib pružný (*Aureoboletus gentilis*) aj. Žije zde sedm druhů obojživelníků, z nichž nejvýznamnější je výskyt mloka skvrnitého v přítoku Švarcavy a výskyt skokana štíhlého. Ve stromových dutinách u nedalekého rybníka Trousílek žije několik druhů netopýřů. V poslední době se v území zdržuje asi patnáctihlavé stádo muflonů. Z bohaté fauny

bezobratlých byli prozkoumáni hlavně motýli. Z chráněných druhů tu byl nalezen otakárek fenyklový a otakárek ovocný. Z několika zdejších zástupců vřetenuškovitých je zajímavá vřetenuška čičorečková (*Zygaena ephialtes*), která se tu vyskytuje ve dvou barevných formách. Pro území je charakteristický především výskyt stepních a lesostepních xerothermních druhů. Ze sarančat mezi ně patří zejména reliktní *Stenobothrus crassipes* a vzácný druh *Chorthippus vagans*, z mandelinkovitých brouků *Timarcha goettingensis*, *Labidostomis humeralis* a *L. lucida*.

Stanoviště a druhy, jež jsou hlavním předmětem ochrany

6190	Panonské skalní trávníky (<i>Stipo-Festucetalia pallentis</i>)	0,1895 ha
8160*	Vápnité sutě pahorkatin a horského stupně	0,0250 ha
9170	Dubohabřiny asociace <i>Galio-Carpinetum</i>	10,7926 ha
9180*	Lesy svazu <i>Tilio-Acerion</i> na svazích, sutích a v roklicích	8,2459 ha
91H0*	Panonské šípákové doubravy	8,0840 ha

EVL Kotýz

Kód lokality: CZ0214037

Rozloha: 28,8913 ha

Popis:

Ekotop

Geologie: Vápencové horniny devonského stáří. Stěny tvoří vrstevnaté, světle šedé biodetritické vápence s charakteristickou uzlovitou texturou. Jedná se o facii kotýzských vápenců lochkovského souvrství (spodní devon), která vznikala v mělkém moři, silně ovlivněném prouděním. Kotýzské stěny jsou rovněž stratotypovou lokalitou kotýzských vápenců. Na temeni ostrohu vycházejí nadložní koněpruské vápence pražského souvrství (devon).

Geomorfologie: Hořovická pahorkatina.

Reliéf: Z. orientované příkré, místy skalnaté svahy a ostroh na pravém břehu Suchomastského potoka.

Pedologie: Převážně rendziny, v dolních partiích svahů v údolí potoka glej.

Krajinná charakteristika: Zalesněné západně orientované různě příkré svahy se skalními výchozy s vyvinutou vegetací skalních stepí a enklávami xerothermní vegetace.

Biota:

V oblasti skalního defilé jsou dobře vyvinuty ekosystémy xerothermního bezlesí v sukcesní řadě sledující postupné osídlování vápencového substrátu živými organismy, mimořádně pestrá a zajímavá je zdejší fauna xerothermních bezobratlých.

Na skalních výchozech na nejmělkčí půdě je vyvinuta pionýrská vegetace svazu *Aly Basisso-Sedion* (T6.2) s tařící horskou, rozchodníky a jednoletkami, na hlubší půdě okolo horních hran svahů pak druhově bohaté společenstvo skalní stepi (*Helianthemo-Festucion* – T3.1) s charakteristickým devaterníčkem šedým (*Rhodax canus*). Na některých místech nalezneme xerothermní kostřavové trávníky (*Festucion valesiaca* – T3.3) a širokolisté xerothermní trávníky (*Bromion erecti* – T3.4B), které na severovýchodním okraji rezervace sousedí se sekundárními travinnými porosty. Navazují teplomilné doubravy (L6.1).

Kvalita a význam:

Porosty xerothermního bezlesí s navazujícími teplomilnými doubravami, významné refugium teplomilného hmyzu. Hojný výskyt přástevníka kostivalového.

Stanoviště a druhy, jež jsou hlavním předmětem ochrany

8310 Jeskyně nepřístupné veřejnosti

1078* přástevník kostivalový (*Callimorpha quadripunctaria*)

0,01 ha

EVL Štoly Velké Ameriky

Kód lokality: CZ0213621

Rozloha: 36,1406 ha

Popis:

Ekotop

Geologie: Území je tvořeno proterozoickými horninami barrandienu.

Geomorfologie: Území leží na rozhraní Hořovické pahorkatiny a Pražské plošiny.

Reliéf: Štoly v dobývacím prostoru Mořina-východ.

Pedologie: V okolí lokality jsou vyvinuty typické pararendziny a kambizemě.

Krajinná charakteristika: Dobývací prostor Mořina-východ (Velká Amerika). Komplikovaný systém štol ve třech výškových úrovních spojujících jámové lomy Velká Amerika a Mexiko. Světlost štol dosahuje 3–4 m. Některé z nich (Závod, Anděrova, Mexiko) se otvírají velkými okny do stěn hlavních lomů oblasti (tj. Velká Amerika, Mexiko).

V praxi při sčítání netopýrů jsou rozlišovány následující prostory: štola Závod (Velká Amerika s. str.), štola Mexičan (Maršálkova), štola dole (Anděrova), spojovací štola (Hanáková), tunel do lomu Velká Amerika, štola nad tunelem (Zbytovského), Zaječí štola.

Biota:

Významné zimoviště netopýrů, sledované od r. 1969. Zjištěno celkem 11 druhů netopýrů, nejpočetnější jsou netopýr velký a černý.

Kvalita a význam:

Jedno z pěti nejvýznamnějších zimovišť netopýra velkého v ČR. Regionálně významné zimoviště netopýra černého.

Stanoviště a druhy, jež jsou hlavním předmětem ochrany

1308 netopýr černý (*Barbastella barbastellus*)

1324 netopýr velký (*Myotis myotis*)

EVL Radotínské údolí

Kód lokality: CZ0114001

Rozloha: 109,4444 ha

Popis:

Ekotop

Geologie: Podloží je tvořeno silurskými a devonskými vápenci a vápenci zlíchovského souvrství, které tvoří četné skalní výchozy (skalní stěny a hřebeny).

Geomorfologie: Severozápadní okraj Pražské pahorkatiny.

Reliéf: Rozčleněný erozně denudační s neogenními zarovnanými povrchy a exhumovanými předkřídovými zarovnanými tvary.

Pedologie: Hlavním půdním typem území jsou rendziny, místy se vyskytují kambizemě. V potoční nivě se vyskytují gleje.

Krajinná charakteristika: Relativně velké území prudkých (a většinou skalních) svahů a skalních hřbítků údolí Radotínského potoka s navazujícím ochranným pásmem plošin.

Biota:

Včelník se vyskytuje na ostrůvkovitém skalním výchozu v porostu skalní stepi obklopeném suťovým lesem na svahu údolí Radotínského potoka.

Pro potenciální výskyt jsou významné úzkolisté suché trávníky na skalních hřbítcích nad údolím Radotínského potoka a též skalní vegetace s kostřavou sivou na skalním ostrohu nad osadou Cikánka. Ochranné pásmo tvoří většinou hercynské dubohabřiny, suťové lesy, vysoké mezofilní a xerofilní křoviny, perialpidské bazilní teplomilné doubravy, lesní kultury s nepůvodními jehličnany a extenzivně obhospodařovaná pole.

Květena území je určována reliéfem a typy hornin. Na plošinách se setkáme na pískovcích v severní části území u Zadní Kopaniny s bikovou doubravou (*Luzulo-Quercetum*) – L7.1, na jejíž části je vysazena borovice lesní, což ještě více umocňuje druhovou chudost podrostu, složeného převážně z lipnice hajní (*Poa nemoralis*). Na teplých, jižně orientovaných vápencových svazích roste rozvolněná hrachorová doubrava (*Lathyro versicoloris-Quercetum pubescentis*) – L6.1– s hojným dřínem (*Cornus mas*), třemdavou bílou (*Dictamnus albus*), rozrazillem ožankovitým (*Veronica teucrium*) atd. Dub šipák je vzácný a nahrazuje jej dub zimní (*Quercus petraea*). Na mírně ukloněných jižních i severních svazích na vápencích roste černýšová dubohabřina prvosenková (*Melampyro-Carpinetum primuletosum*) – L3.1, kterou na hrubozrnné suti na pravém břehu Radotínského potoka mezi Mašovským a Rutickým mlýnem střídá typicky vyvinutá habrová javořina (*Aceri-Carpinetum*) – L4 – s lípou velkolistou (*Tilia platyphyllos*), meruzalkou alpskou (*Ribes alpinum*) a omějem včím morem (*Aconitum vulparia*). V poloze habrové javořiny v údolí Kopaninského potoka byl ve třicátých letech vysazen smrk omorika (*Picea omorica*), který zde úspěšně roste. Na plošinách nad údolím, v místech s horším odvodněním a tendencí ke stagnaci srážkové vody se vytvořily a zachovaly staré odvápněné třetihorní půdy (terra fusca). Na těchto místech roste mochnová doubrava (*Potentillo albae-Quercetum*) – L6.4 – s druhy jako je mochna bílá (*Potentilla alba*), bukvice lékařská (*Betonica officinalis*), srpice barvířská (*Serratula tinctoria*) a acidofilní kostřava ovčí (*Festuca ovina*). Na jižních skalnatých svazích se prostírá široká škála kostřavových a kavylkových (ze svazů *Helianthemo cani-Festucion pallentis* a *Festucion valesiaca* – T3.3D), pýchavových (ze svazu *Seslerio-Festucion glaucae* – T3.2) a válečkových (*Cirsio-Brachypodion pinnati* – T3.4D) travních společenstev. Některé z těchto travních "stepí" se v minulosti více rozšířily díky klučení lesa a pastvě domácích zvířat. Tyto polohy v současné době zarůstají křovinami, ale řada lokalit na výchozech vápenců a na velmi mělké půdě je stabilně bezlesých. Většina ze zjištěných asi 30 ohrožených druhů roste v těchto xerothermních trávnících, např. kriticky ohrožený včelník rakouský (*Dracocephalum austriacum*). V údolní nivě vznikly kosením ovsíkové (*Arrhenatheretum elatioris* – T1.1) a blatouchové (*Angelico-Cirsietum oleracei* – T1.5) louky. V současné době jsou koseny jen občas a rychle zarůstají ruderalními druhy jako je kopřiva (*Urtica dioica*).

Kvalita a význam:

Jedna z osmi populací včelníku v Českém krasu (a jedna z devíti populací v České republice). Jedná se o menší populaci. Při kontrole v květnu 2003 tu bylo nalezeno 14 kvetoucích rostlin soustředěných na dvě místa na okraji skalního hřebene: větší skupina výše na hřebeni zastíněná přesahujícími větvemi dubu (zarůstá třemdavou a skalníkem) a menší skupina na holé skalce níže na hřebeni. Kromě toho tu byly zjištěny i malé nekvetoucí exempláře (celkem 5 ex.) v okolí obou míst.

Stanoviště a druhy, jež jsou hlavním předmětem ochrany

1078* přástevník kostivalový (*Callimorpha quadripunctaria*)

1689 včelník rakouský (*Dracocephalum austriacum*)

EVL Zlatý kůň

Kód lokality: CZ0214003

Rozloha: 105,7205 ha

Popis:

Ekotop

Geologie: Geologický podklad území tvoří na západě devonské vápence s asymetrickou synklinální stavbou s jádrem v oblasti Zlatého koně. Tuto strukturu omezuje na severu směrná porucha – voškovský přesmyk. Geologický podklad střední části je tvořen světlešedými akantopygovými vápenci (stupeň eifel, střední devon), které leží nad vrstevnatými šedými, místy načervenalými biodetritickými vápenci suchomastskými (stupeň dalej, spodní devon). Ve východní části vystupují silurské vápence přídolského a kopaninského souvrství.

Geomorfologie: Území lež v SV části celku Hořovická pahorkatina.

Reliéf: V západní části je výrazné návrší Zlatého koně (kóta 475 m n. m.), střední část tvoří plochy hřbet Kobyly, východní část zabírá strmější SV svah kopce Plešivec u Měňan s kótou 453 m n. m.

Pedologie: Půdní povrch tvoří převážně různá vývojová stadia rendzin, velmi omezeně hnědozemě na spraších a sprašovitých hlínách.

Krajinná charakteristika: Výrazný krajinný útvar návrší s téměř nejvyššími kótami v oblasti Českého krasu.

Hercynské dubohabřiny na Plešivci přecházejí na Kobyle západním směrem mozaikovitě přes pruhu výsadeb jehličnanů, bazifilní teplomilné doubravy, skalní vegetaci s kostřavou sivou a mezofilní ovsíkové louky do širokolistých a úzkolistých trávníků na Zlatém koni. Na západním okraji jsou severozápadní svahy pokryty suťovými lesy a vápnomilnými bučinami.

Komplikovaný komplex krasových jeskyní v jednom z nejvyšších vrcholů oblasti – Zlatý kůň. Většina horizontálních prostor je v úrovni středního patra, spodní patra jsou charakterizována spíše prostornými vertikálními dutinami, svrchní patro je poměrně malé. Podstatná část prostor je fosilizována a přímé spojení jednotlivých jeskyní tohoto bloku nebylo dosud odkryto. Do lokality je zahrnuta i Nová propast.

Střední patro je zpřístupněno veřejnosti.

Biota:

Východní část Plešivec:

Severní svah Plešivce pokrývá rozsáhlý souvislý porost velmi hodnotných hercynských dubohabřin.

Střední část Kobyla:

Kobylu pokrývá pestrá mozaika hercynských dubohabřin, bazifilních teplomilných doubrav, mezofilních ovsíkových luk a širokolistých, úzkolistých suchých trávníků a skalní vegetace s kostřavou sivou (v segmentu 316 spolu s bazifilní vegetací efemér a sukulentů). Obnažené skály okraje lomu Kobyla, opuštěného někdy ve třicátých letech 20. století, osídlila štěrbinové vegetace vápnitých skal a drolin. Tato pestrá mozaika je přerušována výsadbami jehličnanů z poloviny 20. století, především *Pinus nigra*, v menší míře i *Picea abies* a *Larix decidua*. Vnitřek původního lomu Kobyla je zarostlý nálety pionýrských dřevin.

Západní část Zlatý kůň:

Většinu území Zlatého koně pokrývá nelesní xerothermní vegetace. Dominující jsou širokolisté trávníky na hlubší půdě (*Bromion erecti*) s invadujícím ovsíkem vyvýšeným (pokrývají čtvrtinu plochy, z toho více než čtvrtinu s jalovcem). Na širokolisté trávníky plynule navazují úzkolisté suché trávníky (*Festucion valesiaca*). V největším segmentu se tyto biotopy prolínají v mozaice ještě s vysokými xerofilními křovinami a druhově bohatou skalní vegetací s kostřavou sivou jižních svahů (*Helianthemo-Festucion*). Posledně jmenovaný biotop osidluje nejstrmější jižní svahy. Nalezneme tu i fragmenty teplomilných doubrav a dubohabřin. Zvláštní biotopy představují zdejší převážně opuštěné lomy různého stáří, které jsou dobrým studijním objektem průběhu primární antropogenní sukcese. Severovýchodní svah porůstají vápnomilné bučiny a suťové lesy. Zejména do širokolistých suchých trávníků pronikají teplomilné křoviny a dřeviny během postupující sukcese. Západní okraj byl zhruba v polovině 20. století roztroušeně až shlukovitě osázen směsí *Pinus nigra* a *Larix decidua*.

Zimoviště netopýrů, sledované od roku 1970. Celkem zjištěno 10 druhů. Netopýr velký využívá jako zimoviště podzemní prostory v oblasti Zlatého koně i Kobyly oproti vrápenci malému, který byl zjištěn pouze v první oblasti.

Kvalita a význam:

Suché trávníky na území Zlatého koně a Kobyly patří k nejcennějším v Českém krasu. Porost hercynských dubohabřin na Plešivci patří mezi 10 nejvýznamnějších segmentů tohoto nejrozšířenějšího biotopu Českého krasu svou velikostí i kvalitou.

Na Plešivci v proužku výsadby *Picea abies* uprostřed hercynských dubohabřin (seg. 145) roztroušeně *Cephalanthera damasonium*, v největším segmentu hercynským dubohabřin roste roztroušeně *Lilium martagon*.

Regionálně významné zimoviště netopýra velkého a vrápence malého.

Stanoviště a druhy, jež jsou hlavním předmětem ochrany

5130	Formace jalovce obecného (<i>Juniperus communis</i>) na vřesovištích nebo vápnitých trávnících	2,6083 ha
6110	Vápnité nebo bazické skalní trávníky (<i>Alyso-Sedion albi</i>)	0,0876 ha
6190	Panonské skalní trávníky (<i>Stipo-Festucetalia pallentis</i>)	6,1389 ha
6210	Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích (<i>Festuco-Brometalia</i>)	14,6218 ha
8310	Jeskyně nepřístupné veřejnosti	0,01 ha
9130	Bučiny asociace <i>Asperulo-Fagetum</i>	4,8341 ha
9170	Dubohabřiny asociace <i>Galio-Carpinetum</i>	48,1445 ha
1324	netopýr velký (<i>Myotis myotis</i>)	
1303	vrápenec malý (<i>Rhinolophus hipposideros</i>)	

Mramor

Kód lokality: CZ0210421

Rozloha: 127.4599 ha

Popis:

Ekotop:

Geologie: Horninové podloží je tvořeno lochkovským souvrstvím devonských vápenců, jižní výběžek pak loděnickými vápenci.

Geomorfologie: Lokalita leží na jižním okraji Karlštejnské vrchoviny.

Reliéf: Návrší s dvojvrcholem Mramoru a severovýchodním svahem Šamoru.

Pedologie: Naprosto převažují lesní hnědé půdy.

Krajinná charakteristika: Lesnaté návrší obklopené níže položenými loukami a poli. Nevýrazný vápencový hřebínek Mramoru je též porostlý řídkým lesem, bezlesí se vyskytuje jen bodově.

Biota:

Téměř dvě třetiny rozlohy tvoří hercynské dubohabřiny (L3.1) pokrývající mírné svahy a plošiny. Na prudších jižních svazích a na plošinách s mělčí půdou je střídají perialpidské bazifilní (L6.1) a středoevropské bazifilní teplomilné doubravy (L6.4), často rozvolněné. Horní část severního svahu za hřebenem dvojvrší Mramoru porůstají květnaté bučiny (L5.1) nebo vápencové bučiny (L5.3), které směrem po svahu přecházejí do mozaiky s dubohabřinami. Suťový les (L4) je v úzkém pásu těsně za severní stěnou hřebínku Mramoru a na úpatí severního svahu Šamoru. Na světlinách v teplomilných doubravách jsou ostrůvky bezlesí: skalní vegetace s kostřavou sivou (T3.1), nízkých teplomilných křovin (K4), teplomilných lemů (T4.1). Přejechod lesa a pole tvoří pásy vysokých mezofilních křovin (K3). Jednu desetinu rozlohy tvoří přírodě vzdálené biotopy, především výsadby smrku a borovice lesní a paseky.

Kvalita a význam:

Dubohabřiny jsou na většině rozlohy velmi kvalitní, s bohatým bylinným patrem hájových druhů především na stinných severních svazích (dominantní svízele vonný /*Galium odoratum*/ a jaterník podléška /*Hepatica nobilis*/, hojněji kopytník evropský /*Asarum europaeum*/, ptačinec velkokvětý /*Stellaria holostea*/). Na výslunných jižních svazích hájové druhy nahrazuje chudší mozaika s výrazně dominantní lipnicí hajní. Vápencové bučiny mají též bohaté bylinné patro (svízele vonný /*Galium odoratum*/, pstroček dvoulisť /*Maianthemum bifolium*/, jaterník podléška /*Hepatica nobilis*/), segment květnatých bučin je naopak netypický, s ochuzeným bylinným patrem. Teplomilné doubravy jsou kvalitní až středně kvalitní. Významný je porost v západní části lokality mezi západním vrcholem Mramoru a vrcholem Šamoru, kde se v podrostu šípákové doubravy vyskytují orchideje okrotice bílá (*Cephalanthera damasonium*), okrotice červená (*Cephalanthera rubra*), vstavač nachový (*Orchis purpurea*) a vstavač mužský (*Orchis mascula*, stabilní populace celkem sto až dvě stě kusů, z toho kvetoucích asi 30-50). Hlístník hnízdák (*Neottia nidus-avis*) se vyskytuje i v ostatních doubravách na lokalitě řádově ve stovkách kusů.

Stanoviště a druhy, jež jsou hlavním předmětem ochrany

9170 Dubohabřiny asociace *Galio-Carpinetum*

75,5126 ha

91H0* Panonské šípákové doubravy

9,5529 ha

Suchomasty-zámeček

Kód lokality: CZ0213626

Rozloha: 0.0258 ha

Popis:

Ekotop:

Komín v 1. patře zámečku.

Biota:

Letní kolonie vrápence malého.

Kvalita a význam:

Regionálně významná letní kolonie vrápence malého.

Stanoviště a druhy, jež jsou hlavním předmětem ochrany
1303 vrápenec malý (*Rhinolophus hipposideros*)

Příloha č. 4 Charakteristika prvků ÚSES

LBC 100 „Klonk“ (17,00 ha; 323 – 410 m n.m.)

LBC bylo vymezeno Správou v roce 1998 a projednáno s Obcí Suchomasty. Součástí LBC je NPP Klonk se světovým stratotypem hranice mezi silurem a devonem. LBC Klonk je podvojně biocentrum lesního a hydromorfního typu. Lesní porost obsahuje vedle původních druhů (duby, jilm, javor klen, lípa malolistá, habr obecný, borovice lesní) a zbytků původního suťového lesa řadu nepůvodních druhů dřevin (borovice černá, smrk ztepilý, modřín opadavý, trnovník akát). V horní partii je několik vzrostlých jedinců jasanu ztepilého, které šíří semena do širokého okolí.

Skalní odkryv a horní partie podél sousedních pozemků orné půdy zarůstají křovinami (růže šípková, trnka obecná, svída krvavá), ze stromových dřevin zejména trnovníkem akátem a jasanem.

Podél břehů potoka, jehož koryto dodnes jeví známky cca 70 let starých úprav, byla v minulosti provedena výsadba nepůvodních hybridních forem kanadských topolů, přirozeně se sem šíří olše lepkavá, různé druhy vrb a jasan ztepilý. Údolnice potoka je tvořena podmáčenou loukou s mokřadními bylinnými společenstvy a s výskytem ruderalních plevelů.

V biocentru byl zjištěn výskyt silně ohrožených druhů ještěrky obecné (*Lacerta agilis*) a slepýše křehkého (*Anquis fragilis*), ohrožených druhů ropuchy obecné (*Bufo bufo*) a užovky obojkové (*Natrix natrix*), z hmyzu pak ohrožený rod čmelák (*Bombus ssp.*) V LBC hnízdí 15 – 20 druhů ptáků včetně silně ohroženého krahujce obecného (*Accipiter nisus*) a ohroženého jestřába lesního (*Accipiter gentilis*) a žije zde cca 20 druhů běžných savců. Zajímavá je rovněž zdejší malakofauna.

Rizikové faktory : Nepovolené skládkování, ruderalizace údolnice, šíření nepůvodních druhů dřevin.

LBC 101 „Nad Maruškou - Musílek“ (34,39 ha; 344 – 432 m n.m.)

LBC bylo vymezeno Správou v roce 1998 a projednáno s Obcí Suchomasty. Jedná se o podvojně biocentrum lesního a hydromorfního typu, na les připadá 79 % jeho plochy, zbytek tvoří podmáčené louky podél Suchomastského potoka a jeho pravostranného přítoku, vodní plochy včetně rybníků „Mlýnský“ a „Musílek“ a ostatní plochy mezi Mlýnským rybníkem a zámkem v Suchomastech se zbytky původních parkových úprav a výsadeb nepůvodních postupně odumírajících dřevin, především řada vlašských topolů.

Les je tvořen kvalitní habrovou doubravou s příměsí buku, javoru klenu, borovice lesní, modřínu opadavého, s místy s dobře vyvinutým keřovým patrem a s podílem nepůvodních dřevin, zejména trnovníku akátu, místy i smrku.

V údolnici potoka rostou mokřadní a vlhkomilné dřeviny, zejména jasan ztepilý, stromové i keřové vrby a olše, a bylinná mořadní společenstva s příměsí nitrofilních rostlin. V minulosti zde byla z podnětu místního mysliveckého sdružení vyhloubena malá tůňka. V současnosti probíhá rozsáhlá rekonstrukce nyní vypuštěného Mlýnského rybníka (oprava hráze, zpevnění ostrůvku, připraveno je odbahnění).

V biocentru je prokázán výskyt kriticky ohroženého skokana skřehotavého (*Rana ridibunda*), silně ohrožených skokana štíhlého (*Rana dalmatina*) a ropuchy zelené (*Bufo viridis*) a ohrožených užovky obojkové (*Natrix natrix*) a ropuchy obecné (*Bufo bufo*). Z uvedeného důvodu byla k rekonstrukčním pracem vydána potřebná výjimka včetně uložení podmínek pro realizaci akce; jednou z podmínek byla stavba návodního kamenného opevnění hráze s otevřeným spárami jako potenciálními úkryty pro obojživelníky. V lesní části LBC hnízdí silně ohrožený krahujec obecný (*Accipiter nisus*), v bývalém parku byla zjištěna ohrožená veverka obecná (*Sciurus vulgaris*). V LBC hnízdí nebo se rozmnožuje cca po 20 druzích běžných ptáků a savců.

Rizikové faktory : Nedokončenost rekonstrukce Mlýnského rybníka, nepovolené skládkování, ruderalizace údolnice potoka, šíření nepůvodních druhů dřevin. Silnice vedoucí po hrázi rybníka (přejetí obojživelníků a plazů).

LBC 102 „Louky Bykoš“ (14,77 ha; 370 m n.m.)

LBC bylo vymezeno Správou v roce 1998 a projednáno s Obcí Bykoš. Biocentrum převážně hydromorfního typu je z 94 % tvořeno kvalitní ovsíkovou, místy podmáčenou loukou s vysokou úrovní hladiny podpovrchové vody po většinu roku a s typickými mokřadními bylinnými společenstvy (rákos obecný, chrastice rákosovitá), která jsou doprovázena ruderalními plevely. Dřevin je málo. Přibližně 6 % výměry LBC připadá na koryta vodního toku Suchomastského potoka a jeho levostranného přítoku, které zde mají soutok. Suchomastský potok je zde rovněž recipientem odvodnění okolní orné půdy.

V biocentru pobývají zvláště chráněné druhy obojživelníků a plazů, zejména kriticky ohrožený skokan skřehotavý (*Rana ridibunda*), silně ohrožené ropucha zelená (*Bufo viridis*) a skokan štíhlý (*Rana dalmatina*), ohrožené ropucha obecná (*Bufo bufo*) a užovka obojková (*Natrix natrix*); obojživelníci zde však nemají zatím vhodnou tůň k rozmnožování. V LBC lze zastihnout různé druhy ptáků a běžně se vyskytujících savců. Obec Bykoš zde zamýšlí zřízení malé vodní nádrže.

Rizikové faktory : Nevhodné úpravy vodního režimu.

LBC 103 „Háj“ (10,92 ha; 413 – 441 m n.m.)

LBC bylo vymezeno Správou v roce 1998 a projednáno s Obcí Vinařice.

Podvojně biocentrum lesního a hydromorfního typu, les tvoří 84 %, zbytek tvoří ovsíkové, vhlké pcháčové až podmáčené louky, které jsou prameništěm hlavního levostranného přítoku Suchomastského potoka. Kvalitní habrová doubrava místy s dobře vyvinutým keřovým patrem a s příměsí nepůvodních dřevin.

Ze zvláště chráněných druhů rostlin zde rostou ohrožené plamének přímý (*Clematis recta*), lilie zlatohlávek (*Lilium martagon*) a sasanka lesní (*Anemone sylvestris*). Na podmáčených loukách byly zjištěny silně ohrožené druhy čolek obecný (*Triturus vulgaris*) a skokan štíhlý (*Rana dalmatina*) a ohrožená ropucha obecná (*Bufo bufo*). Ze savců se v lesní části vyskytuje ohrožená veverka obecná (*Sciurus vulgaris*).

Rizikové faktory : Zejména nelegální motorismus a nepovolené skládkování, blízkost silnice.

LBC 104 „Telín“ (23,57 ha; 416 – 478 m n.m.)

LBC bylo vymezeno Správou v roce 1998 a projednáno s obcemi Vinařice a Všeradice.

Lesní biocentrum (99,5 % lesa). Hodnotná hercynská habrová doubrava (zařazeno do 1. zóny), na severním svahu se nachází její mezofilní varianta s bohatým bylinným patrem, ve vrcholové partii bazifilní teplomilná doubrava. Z dalších lesních dřevin zde rostou též javor mléč a buk lesní..

Ze zvláště chráněných druhů rostlin se zde vyskytují ohrožené lilie zlatohlávek (*Lilium martagon*) a okrotice bílá (*Cephalanthera damasonium*).

V kaliště na Telíně byly zjištěny silně ohrožené druhy obojživelníků čolek obecný (*Triturus vulgaris*) a skokan štíhlý (*Rana dalmatina*) a ohrožená ropucha obecná (*Bufo bufo*). Ze savců zde žije ohrožená veverka obecná (*Sciurus vulgaris*), z ptáků uvedených ve Směrnici o ptácích zde hnízdí datel černý (*Dryocopus martius***).

Rizikové faktory : Nelegální motorismus, nepovolené skládkování.

LBC 105 „Bacín“ (28,05 ha; 428 – 499 m n.m.)

LBC bylo vymezeno Správou v roce 1998 a projednáno s obcemi Vinařice a Měňany. Jádro biocentra (69 %) tvoří velmi kvalitní habrová doubrava zařazená do 1. zóny, 28 % připadá na z větší části udržované trvalé travní porosty, pouze jihozápadní partie LBC postupně zarůstá křovinami. Zhruba 3 % připadá na staré lomy, kde lze již dlouhou dobu pozorovat přirozenou sukcesní rekultivaci. V biocentru se nachází nejvyšší kóta v CHKO (499 m n.m.), vyskytují se zde četné krasové jevy.

V kališti na Bacíně byly zjištěny silně ohrožené druhy obojživelníků čolek obecný (*Triturus vulgaris*) a skokan štíhlý (*Rana dalmatina*) a ohrožená ropucha obecná (*Bufo bufo*). Ze zvláště chráněných druhů savců lze v biocentru zastihnout různé druhy netopýrů (*Microchiroptera*) a ohroženou veverku obecnou (*Sciurus vulgaris*). Bacín je mimořádně cennou archeologickou lokalitou.

Rizikové faktory : Nepovolené skládkování, zarůstání travních porostů křovinami (zejména na jihovýchodě biocentra), poškozování drnu černou zvěří, nelegální motorismus.

LBC 106 „Mlýn Měňany (2,14 ha; 340 m n.m.)

LBC bylo vymezeno Správou v roce 1998 a projednáno s Obcí Měňany. Převážně hydromorfní biocentrum, ve kterém 41 % tvoří vodní plochy (akumulační rybník pro vodní mlýn a koryto Stříbrného potoka), 23 % připadá na podmáčenou louku nad litoralem rybníka, do biocentra zasahuje 34 % málo bonitní orné půdy a zbylá 2 % připadá na ostatní plochu zarostlou křovinami. Rybník je v současnosti z velké části zazemněn. Na hrázi rybníka roste vyhlášený památný strom dub letní. Biocentrum se nachází v údolnici Stříbrného potoka cca 0,5 km pod Měňanskou vyvěračkou. Biokoridorem LBK 206 je toto biocentrum volně spojeno s dalšími hydromorfními biocentry (LBC 108, 123 a 109). V minulých letech zde byly zjištěny následující druhy zvláště chráněné druhy živočichů : kriticky ohrožený skokan skřehotavý (*Rana ridibunda*), silně ohrožené čolek velký (*Triturus cristatus*, kód 1166), čolek obecný (*Triturus vulgaris*), skokan štíhlý (*Rana dalmatina*) a ropucha zelená (*Bufo viridis*), ohrožené ropucha obecná (*Bufo bufo*) a užovka obojková (*Natrix natrix*).

Rizikové faktory : Zazemňování rybníka, nepovolené skládkování, blízkost silnice (přejetí migrujících obojživelníků).

LBC 107 „Mramor“ (35,26 ha; 410 – 472 m n.m.)

LBC bylo vymezeno bylo Správou v roce 1998 a projednáno s Obcí Liteň. Lesní biocentrum (99 % lesa). Kvalitní habrová doubrava zařazená do 1. zóny.

Před několika lety zde byl znovu nalezen silně ohrožený vstavač mužský (*Orchis mascula*), pokládaný na území CHKO za ztracený. V LBC se nalézá několik mravenišť ohroženého rodu mravenec (*Formica ssp.*), ze savců se zde vyskytují ohrožené druhy veverka obecná (*Sciurus vulgaris*) a plch velký (*Glis glis*). Z ptáků uvedených ve Směrnici o ptácích zde hnízdí datel černý (*Dryocopus martius***), lejsek bělokrký (*Ficedula albicollis***), žluna zelená (*Picus viridis****) a žluna šedá (*Picus canus***).

Rizikové faktory : Nepovolené skládkování, vysoká návštěvnost lokality, nelegální motorismus.

LBC 108 „Rybník Obora“ (8,36 ha; 294 – 302 m n.m.)

LBC bylo vymezeno Správou v roce 1998 a projednáno s obcemi Liteň a Měňany. Smíšené lesní a hydromorfní biocentrum (83 % lesa, 17 % vodních ploch – rybník Oborák včetně litoralového pásma a koryta vodních toků). V roce 2007 zde bylo na objednávku Velkostatku Tetín spol. s r.o. provedeno autorizovanou osobou Ing. Pavlem Voničkou a jeho spolupracovníky biologické hodnocení lokality pro záměry odbahnění rybníka a chovu zvěře v zajetí (zřízení obory).

Lesní porost je tvořen dubem letním, jasanem ztepilým (zejména na vlhkém stanovišti pod hrází rybníka), javor mléčem a klenem, lokálně je přimíšen též buk a borovice lesní, nižší etáž je tvořena zejména javorem babykou a habrem obecným, v keřovém patře se hojně vyskytuje bez černý, místy líska obecná, méně svída krvavá, dřín obecný a hlohy. Z nepůvodních dřevin se hojně vyskytují borovice černá a trnovník akát, lokálně topol kanadský a jírovec maďal ze starších výsadeb. Bylinné patro zahrnuje běžné druhy, zejména partie nad litoralem rybníka a pod jeho hrází však zarůstají nitrofilními a ruderálními druhy.

Ze zvláště chráněných druhů rostlin se v biocentru vyskytují ohrožené dřín obecný (*Cornus mas*) a okrotice bílá (*Cephalanthera damasonium*). Při biologickém hodnocení bylo zjištěno 115 druhů pavouků a 112 druhů střevkíkovitých brouků. Celkem se v biocentru vyskytují 4 druhy ohroženého hmyzu - 2 druhy prskavců (*Brachinus spp.*), rody čmelák (*Bombus ssp.*) a mravenec (*Formica ssp.*). V rybničním bahně byla nalezena silně ohrožená škeble rybničná (*Anodonta cygnea*). Poměrně rozsáhlý litoral rybníka je biotopem kriticky ohroženého skokana skřehotavého (*Rana ridibunda*), silně ohrožených ropuchy zelené (*Bufo viridis*), čolka velkého (*Triturus cristatus*, kód 1166), čolka obecného (*Triturus vulgaris*), skokana štíhlého (*Rana dalmatina*) a ohrožené ropuchy obecné (*Bufo bufo*). Zastižena zde byla i ohrožená užovka obojková (*Natrix natrix*). V biocentru se dále vyskytují silně ohrožené druhy plazů ještěrka obecná (*Lacerta agilis*) a slepýš křehký (*Anquis fragilis*). Zjištěno bylo hnízdění nebo pobyt 46 druhů ptáků, mezi nimi silně ohrožených krutihlava obecného (*Jynx torquilla*), ledňáčka říčního (*Alcedo atthis***), volavky bílé (*Egretta alba****) a žluvy hajní (*Oriolus oriolus*), ohrožených potápky malé (*Podiceps ruficollis*), lejska šedého (*Muscicapa striata*) a motáka pochopa (*Circus aeruginosus***). Ze savců zde byl nalezen silně ohrožený netopýr vodní (*Myotis daubentonii*), vyskytuje se rovněž ohrožená veverka obecná (*Sciurus vulgaris*). Z ptáků uvedených ve Směrnici o ptácích zde hnízdí datel černý (*Dryocopus martius***).

Cenná je zejména skutečnost, že zvláště chráněné druhy obojživelníků a plazů mají příležitost se z biocentra šířit podél Stříbrného potoka (LBK 206) do dalších lokalit.

Rizikové faktory : Funkčnost tohoto LBC je ohrožena záměrem právnické osoby Velkostatek Tetín spol. s r.o. na jeho oplocení s pravděpodobným cílem oborního chovu zvěře. Rozmnožování četných druhů obojživelníků v rybníce Oborák, který je využíván jako rybochovný, je ohroženo záměrem vlastníka na odbahnění rybníka včetně jeho litoralu a snahou o odstranění rákosin (posledně jmenovaná činnost byla v roce 2007 Správou limitována). Časté jsou zde případy nelegálního motorizmu (terénní motocykly, čtyřkolky) a skládkování.

LBC 109 „Rybník Běleč“ (4,73 ha; 274 – 280 m n.m.)

LBC bylo vymezeno Správou v roce 1998 a projednáno s Městysem Liteň. Nachází se v k.ú. Běleč. Jedná se o hydromorfnní biocentrum, jehož přibližně polovinu plochy tvoří nový rybník, který byl vybudován za státní dotace jako revitalizační akce ve 2. polovině 90. let minulého století namísto původních podmaččených luk, zbytek tvoří mezofilní a vlhkomilné trvalé travní porosty a hloubená tůň s výsadbou dřevin podél břehů. Na les, tvořený převážně nepůvodními druhy dřevin, připadá necelých 20 % plochy biocentra. Rybí obsádka rybníka (například okoun říční) se vytvořila samovolně.

Zjištěny byly zvláště chráněné druhy obojživelníků - kriticky ohrožený skokan skřehotavý (*Rana ridibunda*), silně ohrožený skokan stíhlý (*Rana dalmatina*) a ohrožená ropucha obecná (*Bufo bufo*), zastížená byla rovněž ohrožená užovka obojková (*Natrix natrix*). V sousedství LBC byly na LBK 206 vyhloubeny další 2 tůně a několik umělých slepých ramen s výsadbami vlhkomilných dřevin.

Rizikové faktory : Nevhodné úpravy koryta toku a břehů rybníka a tůň, nepovolené skládkování..

LBC 110 „Doubek u Vonoklas“ (3,41 ha; 250 - 320 m n.m.)

LBC bylo vymezeno Správou na podkladě přípravné dokumentace k JPÚ Vonoklasy a Plánu ÚSES okresu Praha-západ a projednáno s Obcí Vonoklasy. Lesní jihovýchodně exponované biocentrum se 100 % lesa, doubrava s vysokým podílem dubu (87 %) LBC leží na NRBK K 56 „Údolí Berounky vlevo“.

Z ohrožených druhů se zde vyskytuje veverka obecná (*Sciurus vulgaris*) a plch velký (*Glis glis*).

Z ptáků uvedených ve Směrnici o ptácích zde hnízdí datel černý (*Dryocopus martius***), žluna zelená (*Picus viridis***) a žluna šedá (*Picus canus***).

Rizikové faktory : Nepovolené skládkování zejména komunálního odpadu z okolních chatových osad.

LBC 111 „Strž u Solopisk“ (7,66 ha; 244 – 306 m n.m.)

LBC bylo vymezeno Správou na podkladě Plánu ÚSES okresu Praha-západ a projednáno s Obcí Vonoklasy. Lesní biocentrum se 100 % lesa na dně a po úbočích bočné strže zaústěné do údolí Švarcavy, doubrava s příměsí habru, buku, jasanu a černé borovice. LBC leží na NRBK K 56 „Údolí Berounky vlevo“.

Rizikové faktory : Nepovolené skládkování, časté případy odkládání ojetých pneumatik, které jsou shazovány z blízké silnice do strže.

LBC 112 „Nad Švarcavou“ (9,15 ha; 230 – 350 m n.m.)

LBC bylo vymezeno Správou na podkladě Plánu ÚSES okresu Praha-západ a projednáno s Městem Černošice. Celá plocha biocentra je v katastru nemovitostí vedena jako les. Jedná se o habrovou doubravu s příměsí nepůvodních druhů dřevin (akát, borovice černá) na jihozápadně až jihovýchodně exponovaném příkrém svahu. Část biocentra tvoří skály. LBC leží na NRBK K 56 „Údolí Berounky vlevo“.

Rizikové faktory : Blízkost zástavby s možnými důsledky (poškození porostů při krádežích dřeva, nepovolené skládkování).

LBC 113 „Babka“ (5,46 ha; 250 – 342 m n.m.)

LBC bylo vymezeno Správou na podkladě Plánu ÚSES okresu Praha-západ a projednáno s Městem Černošice. Lesní východně exponované biocentrum na příkrém svahu podél bočné údolnice se 100 % lesa, doubrava (60 % dubu), příměs borovice lesní, modřínu, buku a 3 % nepůvodního akátu. LBC leží na NRBK K 56 „Údolí Berounky vlevo“.

V biocentru hnízdí silně ohrožený krutihlav obecný (*Jynx torquilla*).

Rizikové faktory : Blízkost zástavby s možnými důsledky (poškození porostů při krádežích dřeva, nepovolené skládkování).

LBC 114 „Kulivá hora“ (22,23 ha; 270 – 358 m n.m.)

LBC bylo vymezeno Správou na podkladě Plánu ÚSES okresu Praha-západ a projednáno s Obcí Třebotov. Biocentrum je součástí EVL CZ0210409 „Kulivá hora“ (nachází se zde celkem 8 typů evropsky významných stanovišť) a je ve svých hranicích totožné s PR Kulivá hora. Je celé součástí 1. zóny. LBC je tvořeno příkrou skalnatou stráni s převážně jižní expozicí a se dvěma bočními údolnicemi (v západní se nalézá pěnovcové prameniště), při patě svahu sem zasahuje část nivy potoka Švarcavy. Terén je velmi členitý s četnými skalními výchozy, při kterých se nalézají společenstva stepních trávníků a skalních stepí.

Lesní biocentrum (les tvoří katastrálně 100 % plochy), jedná se habrovou doubravu doprovázenou teplomilnými doubravami a suťovými lesy. V údolnici potoka Švarcavy se nalézá jasenina s doprovodem olší a s vlhkomilnou květenou. Část lesních porostů je tvořena nepůvodními druhy dřevin (smrk, borovice černá, trnovník akát). Ve východní bočné údolnici je umístěn funkční zářez pro jímání podzemních vod pro účely zásobování obecního vodovodu v Třebotově a je zde necitlivým způsobem proveden obtokový kanál z betonových tvarovek. Při jižní hranici biocentra je umístěn objekt úpravný pitné vody. V údolnici Švarcavy jsou provedeny dva záložní jímací vrty.

Ze zvláště chráněných druhů zde byla nalezena kriticky ohrožená muchomůrka císařka (*Amanita caesarea*), silně ohrožený vstavač nachový (*Orchis purpurea*), ohrožené okrotice bílá (*Cephalanthera damasonium*) a lilie zlatohlávek (*Lilium martagon*), roste zde též dub pýřitý (*Quercus pubescens*).

V údolnici Švarcavy a v podél jejích bočních přítoků byli zjištěni kriticky ohrožený skokan skřehotavý (*Rana ridibunda*), silně ohrožené druhy ropucha zelená (*Bufo viridis*), mlok skvrnitý (*Salamandra salamandra*), skokan štihlý (*Rana dalmatina*), čolek obecný (*Triturus vulgaris*), užovka hladká (*Coronella austriaca*), ohrožené druhy ropucha obecná (*Bufo bufo*) a užovka obojková (*Natrix natrix*). Stepní a lesní společenstva jsou biotopem bohaté malakofauny, arachnofauny a hmyzu včetně zvláště chráněných druhů, například ohrožených otakárka ovocného (*Iphiclides podalirius*) a otakárka fenyklového (*Papilio machaon*). Hnízdí zde 77 druhů ptáků, ze zvláště chráněných druhů jsou to silně ohrožení ledňáček říční (*Alcedo atthis****) a krutihlav obecný (*Jynx torquilla*), ohrožení strakapoud prostřední (*Dendrocopos medius***) a výr velký (*Bubo bubo***). Ze zvláště chráněných savců do LBC zalétá několik kriticky nebo silně ohrožených druhů netopýrů (*Microchiroptera*), dále se zde vyskytuje ohrožená veverka obecná (*Sciurus vulgaris*) a běžné druhy.

Rizikové faktory : stavební činnost (podzemní stavby), vypouštění odpadních vod z Třebotova (zatím nemá ČOV) a zhoršení kvality podzemních vod v mělkém oběhu, zhoršování jakosti vod ve Švarcavě a časté nízké průtoky, ruderalizace údolní nivy, rozrůstání nepůvodního trnovníku akátu, nepovolené skládky.

LBC 115 „V Rukavičkách“ (7,68 ha; 323 – 376 m n.m.)

LBC bylo vymezeno Správou na podkladě Plánu ÚSES okresu Praha-západ a projednáno s obcemi Roblín a Chýnice. Lokálním biokoridorem 214 je napojeno na ÚSES, který náleží ke společným zařízením schválených komplexních pozemkových úprav v k.ú. Chýnice, na druhou stranu pak na LBC 114 „Kulivá hora“. Biocentrum „V Rukavičkách“ je vícenásobného typu. Les zde zaujímá 26 % jeho plochy, jde však o lesnický zanedbaný porost, s vysokým podílem nepůvodních i invazivních druhů dřevin (smrk ztepilý, trnovník akát, borovice černá). Téměř polovinu biocentra (47 %) zaujímají trvalé travní porosty, které jsou však, rovněž jako ostatní plochy (23 %), zčásti zarostlé křovinami

(slivoň trnka, brslen evropský, růže šípková, hlohy, třešeň ptačí, svída krvavá, bez černý), malý podíl připadá na ornou půdu (4 %), která je součástí bloku plánovaného k pěstování rychle rostoucích energetických dřevin. Biocentrem protéká potok Švarcava, který je však v těchto místech často dlouhodobě bez vody. Travní porosty podél Švarcavy mají být v blízké budoucnosti využívány k pastvě hospodářských zvířat, čemuž ovšem zatím brání odpor velké skupiny vlastníků rekreačních objektů v sousedství biocentra.

Podél toku Švarcavy byly zjištěny zvláště chráněné druhy obojživelníků – silně ohrožená ropucha zelená (*Bufo viridis*) a ohrožená ropucha obecná (*Bufo bufo*). V biocentru se vyskytují silně ohrožení plazi – ještěrka obecná (*Lacerta agilis*) a slepýš křehký (*Anquis fragilis*), hnízdí zde silně ohrožené druhy krahujec obecný (*Accipiter nisus*), pěnice vlašská (*Sylvia nisoria***) a křepelka polní (*Coturnix coturnix*), ohrožené ťuhák obecný (*Lanius collurio***) a ohrožené koroptev polní (*Perdix perdix*), pro kterou skýtají zdejší křoviny díky své neprostupnosti pro lidi i psy ideální úkryt.

Rizikové faktory : LBC „V Rukavičkách“ je ohroženo především vznikem nepovolených skládek ze strany chatařů a opakovanou snahou o prosazení terénních úprav nebo řízené skládky, dále pak zejména šířením nepůvodních druhů dřevin a zarůstání části travních porostů křovinami.

LBC 116 „Svatá Kateřina (14,34 ha; 338 – 381 m n.m.)

LBC bylo vymezeno Správou na podkladě Plánu ÚSES okresu Praha-západ a projednáno s Obcí Choteč. Lesní biocentrum (99,5 % lesa), smíšený les (dub, habr, javory, lípa, smrk, borovice), místy s vyvinutým křovinným patrem. Biocentrum není botanicky a zoologicky prozkoumáno.

Rizikové faktory : Zejména nepovolené skládky.

LBC 117 „Mlýn Choteč“ (4,08 ha; 288 m n.m.)

LBC bylo vymezeno Správou a zapracováno do ÚP Choteč. Biocentrum je z 80 % tvořeno původně podmáčenými loukami s otevřenými odvodňovacími příkopy, kde byly místním mysliveckým sdružením provedeny hrázky za účelem vytvoření rozsáhlých mělkých tůní s cílem vytvořit podmínky pro hnízdění divokých kachen. Zbýlých 20 % biocentra připadá na vodní plochy – Měchurovský rybník, který sloužil jako akumulací nádrž pro vodní mlýn, a koryto Radotínského potoka.

V biocentru byly zjištěny tyto zvláště chráněné druhy živočichů : kriticky ohrožený skokan skřehotavý (*Rana ridibunda*), silně ohrožený skokan štíhlý (*Rana dalmatina*) a ohrožená ropucha obecná (*Bufo bufo*) a užovka obojková (*Natrix natrix*).

Rizikové faktory : Chov zvěře (kachna divoká) místní mysliveckým sdružením, chov ryb. Postupné zazemnění tůní. Ruderalizace údolní nivy Radotínského potoka.

LBC 118 „Krupná“ (5,22 ha; 230 – 280 m n.m.)

LBC bylo vymezeno v rámci zpracování ÚP Karlštejn. Nachází se v ose nadregionálního biokoridoru K 56 v k.ú. Poučnick, který je kategorizován jako mezofilní hájový. Převažují zahrady a ovocné sady (65 %), na ostatní plochy připadá 30 %, na trvalé travní porosty 5 %. Biocentrum se nachází po obou stranách strže, jejímž dnem se spádem k severu protéká malý bezejmenný provostranný přítok Berounky, který pramení v sousední obci Korno. Pod biocentrem se nalézají bývalé hlinišť. Biocentrum sousedí se zástavbou Městyse Karlštejn, části Krupná. V biocentru jsou pěstovány ovocné stromy, část jeho zemí zarůstá křovinami.

Ze zvláště chráněných druhů živočichů se v LBC vyskytují silně ohrožené ještěrka obecná (*Lacerta agilis*) a slepýš křehký (*Anquis fragilis*) a ohrožený rod čmelák (*Bombus ssp.*). V nedalekém rybníčku u silnice ke Krupné byly zjištěny kriticky ohrožený skokan skřehotavý (*Rana ridibunda*), silně ohrožený čolek obecný (*Triturus vulgaris*), skokan štíhlý (*Rana dalmatina*) a ohrožená ropucha obecná (*Bufo bufo*), tyto druhy spolu s ohroženou užovkou obojkovou (*Natrix natrix*) pravděpodobně přebývají též na dně strže v biocentru. V LBC hnízdí pěnice vlašská (*Sylvia nisoria***) a ťuhák obecný (*Lanius collurio***).

Rizikové faktory : Záměry na zástavbu části biocentra (jde o mimořádně atraktivní lokalitu pro rezidenční bydlení), oplocování pozemků, zazemňování blízkého rybníčka, blízkost silnice a místních komunikací (častá přejetí migrujících jedinců obojživelníků a plazů), nepovolené skládkování a terénní úpravy.

LBC 119 „Nad Poučníkem“ (4,46 ha; 230 – 286 m n.m.)

LBC bylo vymezeno při zpracování ÚP Karlštejn v ose nadregionálního biokoridoru K 56 „Údolí Berounky vpravo“ v k.ú. Poučnick. Na severně exponovanou doubravu s převahou dubů připadá 66 % plochy biocentra, zbytek je zatravněná orná půda. Jižní část biocentra je součástí golfového hřiště s výskytem silně ohrožených druhů plazů ještěrky obecné (*Lacerta agilis*) a slepýše křehkého (*Anquis fragilis*), občas sem může zavítat od blízkých rybníčků rovněž silně ohrožená užovka hladká (*Coronella austriaca*). V blízkém okolí hnízdí rovněž ohrožená koroptev polní (*Perdix perdix*) a vyskytuje se ohrožená veverka obecná (*Sciurus vulgaris*).

Rizikové faktory : Vzhledem k blízkosti zástavby dochází v LBC k případům poškození dřevin v důsledku krádeží dřeva a ke vzniku nepovolených skládek.

LBC 120 „Na Herinkách“ (3,98 ha; 362 – 425 m n.m.)

LBC bylo vymezeno v rámci zpracování ÚP Beroun při normativním vymezení nadregionálního biokoridoru K 55. Jedná se o doubravu s příměsí lípy malolisté. Biocentrum je segmentem rozsáhlého lesního celku „Na Herinkách“.

V biocentru hnízdí silně ohrožený krutihlav obecný (*Jynx torquilla*), ze savců se zde vyskytují ohrožené druhy veverka obecná (*Sciurus vulgaris*) a pích velký (*Glis glis*).

Z ptáků uvedených ve Směrnici o ptácích zde hnízdí datel černý (*Dryocopus martius***), žluna zelená (*Picus viridis***), žluna šedá (*Picus canus***) a lejsek bělokrký (*Ficedula albicollis*).

Rizikové faktory : Nepovolené skládkování, nelegální motorismus.

LBC 120A „U Berounky Poučnick“ (2,97 ha; 213 m n.m.)

LBC bylo vymezeno při zpracování ÚP Karlštejn v rámci formálně - normativního vymezení nadregionálního biokoridoru K 55 „Tok Berounky“. Nachází se v k.ú. Poučnick. Biocentrum je tvořeno nyní zatravněnou ornou půdou při pravém břehu Berounky a je součástí aktivní záplavové zóny. Význam tohoto biocentra je velmi problematický, potenciálně možný je zde výskyt silně ohrožených slepýše křehkého (*Anquis fragilis*) a užovky hladké (*Coronella austriaca*), podél břehu Berounky též obojživelníků a ohrožené užovky obojkové (*Natrix natrix*)

Rizikové faktory : Plocha biocentra je již po několik let každoročně využívána k různým akcím (např. cirkusy), část LBC přilehlá k mostu slouží v letní sezóně jako heliport pro vyhlídkové lety.

LBC 121 „Na Kamenicích“ (6,70 ha; 418 – 448 m n.m.)

LBC bylo vymezeno v rámci zpracování ÚP Měňany. Nachází se v k.ú. Tobolka. Jde o LBC tvořené z 93 % xerotermními trávniky, které jsou z větší části stále udržovány sečí, zbylých 7 % připadá na les. Půda je zde mělká, v travních porostech se místy nalézají zvětralé horniny z podloží.

Biocentrum „Na Kamenicích“ je biotopem zejména silně ohrožené ještěrky obecné (*Lacerta agilis*), dále pak při okrajích též slepýše křehkého (*Anquis fragilis*), hnízdí zde rod čmelák (*Bombus ssp.*). Na svůj průzkum zde čeká zejména hmyz, arachnofauna a malakofauna.

Rizikové faktory : Vzhledem k odlehlosti a poměrně dobré přístupnosti lokality polními cestami jde o potenciální místo vzniku nepovolených skládek, narušování travního drnu černou zvěří.

LBC 121A „Klučický mlýn“ (3,92 ha; 213 m n.m.)

LBC bylo vymezeno při zpracování ÚP Karlštejn v rámci normativního vymezení nadregionálního biokoridoru K 56 „Tok Berounky Karlštejn – Hlásná Třebaň“. Biocentrum je tvořeno nyní zatravněnou ornou půdou při pravém břehu Berounky a je součástí aktivní záplavové zóny.

V biocentru lze očekávat výskyt silně ohroženého slepýše křehkého (*Anquis fragilis*), který se sem může rozšířit z blízkých travnatých ploch pod vrchem Voškov, silně ohrožené užovky hladké (*Coronella austriaca*), která spolu s ohroženou užovkou obojkovou (*Natrix natrix*) migruje podél toku Berounky. V době jarní a podzemní migrace zde může být zastižena též kriticky ohrožená užovka podplamatá (*Natrix tessellata*), jejíž letní biotop se nachází v sousedním korytě a na březích Berounky.

Rizikové faktory : Zástavba, například existuje záměr vystavět na území LBC akvapark.

LBC 122 „Velký vrch“ (8,57 ha; 390 – 444 m n.m.)

LBC bylo vymezeno v rámci zpracování ÚP Koněprusy. Na smíšený les (dub, habr, lípa, borovice lesní, nepůvodní smrk, trnovník akát) s vyvinutým keřovým patrem připadá 50 %, 27 % tvoří trvalé travní porosty s občasnou sečí, 23 % připadá na ostatní plochy (převážně křoviny – svída krvavá, brslen evropský, slivoň trnka, ptačí zob evropský a zimolez, který je zde pravděpodobně uměle vysázený). Ve vrcholové partii se nachází fragment skalní stepi s výskytem ohrožené chrpy chlumní (*Cyanus triumfettii*).

Rizikové faktory : Šíření nepůvodních druhů dřevin, zejména trnovníku akátu. Zarůstání travních porostů křovinami. Narušování drnu černou zvěří. Vzhledem k odlehlosti a poměrně dobré přístupnosti lokality po lesních cestách jde o potenciální místo vzniku nepovolených skládek.

LBC 123 „Dolní Vlence“ (8,49 ha; 272 – 302 m n.m.)

LBC bylo vymezeno v rámci zpracování ÚP Liteň. Jedná se o smíšené hydromorfní, luční a lesní biocentrum, kde na trvalé travní porosty mezofilního až hydrofilního charakteru připadá 38 %, les tvoří 34 % výměry LBC, ostatní plochy (zejména cesty) 8 %, na ornou půdu připadá 6 %, sady a zahrady zaujímají 7 %, vodní plochy (koryta vodního toku Stříbrného potoka a obtočných kanálů a v současnosti nefunkční obtočný rybník) 6 % biocentra, zatímco 1 % je zastavěno objektem pro úpravu vody. Na území biocentra se nachází vrt na odběr pitné vody pro Městys Liteň včetně ochranného pásma 1. stupně. Biocentrum sousedí s areálem drůbežárny v Dolních Vlencích (část Městysu Liteň).

V biocentru byl prokázán výskyt kriticky ohroženého skokana skřehotavého (*Rana ridibunda*), silně ohrožených ropuchy zelené (*Bufo viridis*), skokana štíhlého (*Rana dalmatina*) a čolka obecného (*Triturus vulgaris*) a ohrožené ropuchy obecné (*Bufo bufo*). LBC leží v trase LBK 206 „Stříbrný potok“.

Rizikové faktory : Ohrožení biocentra spočívá v postupném zaměňování nefunkčního rybníka a ve vytváření nepovolených skládek.

LBC 124 „Za mýtkem“ (3,23 ha; 330 – 376 m n.m.)

LBC bylo vymezeno v rámci zpracování ÚP Nesvačily. Na doubravu s příměsí nepůvodního trnovníku akátu připadá 92 %, zbytek je trvalý travní porost. Biocentrum není botanicky ani zoologicky prozkoumáno.

Rizikové faktory : Nelegální motorismus, vznik nepovolených skládek, narušování travního drnu černou zvěří.

LBK 200 „Klonk-Nad Maruškou“ (1,00 km)

LBK byl vymezen Správou v roce 1998 na základě vlastních poznatků a projednání s Obcí Suchomasty. Spojuje lesní partie LBC 100 „Klonk“ a LBC 101 „Nad Maruškou – Musílek“. Celý biokoridor se nachází ve 3. zóně. Prochází z největší části extenzivním ovocným sadem, dále lesem, ornou půdou a trvalými travními porosty.

Extenzivní zatravněný ovocný sad (převážně třešňovka) se nalézá na jihozápadně exponovaném svahu severně od silnice Suchomasty – Měňany. V xerotermních trávnících se zde vyskytuje silně ohrožený koniklec luční (*Pulsatilla pratensis*). V okolí osy biokoridoru se nacházejí nejméně 3 mraveniště ohroženého rodu *Formica*, na více místech se vyskytují hnízda ohroženého rodu čmelák (*Bombus ssp.*). Biokoridorem migrují zejména silně ohrožené druhy plazů – ještěrka obecná (*Lacerta agilis*) a slepýš křehký (*Anquis fragilis*).

Rizikové faktory : Sousedství v ÚP vymezené zástavbové zóny pro bydlení (mezi LBC 101 a silnicí). Pobytová rekreace (chaty) v blízkosti osy LBK ve stávající třešňovce. Časté pálení ohňů. Křížení se silnicí (přejetí migrujících jedinců plazů).

LBK 201 „Suchomastský potok“ (2,60 mimo biocentra v CHKO, mimo CHKO 1,05 km, 7,45 km celkem)

LBK byl vymezen Správou v roce 1998 na podkladě Generelu a vlastních poznatků a projednání s obcemi Bykoš, Suchomasty, Tmaň a Koněprusy. Prochází 2. a 3. zónou a 1,05 km dlouhým úsekem mimo území CHKO těsně podél její hranice.

LBK vychází z hydromorfní části LBC 103 „Háj“, kde se nachází prameniště pravé větve Suchomastského potoka. Biokoridor sleduje v úseku dlouhém 2 km koryto potoka, které je lemováno úzkým pásem vlhkomilného bylinného porostu a jen malým počtem dřevin. Potok protéká mezi bloky orné půdy, je však místy doprovázen i pásem travních porostů. V LBC 102 „Louky Bykoš“ (viz popis výše) se stéká s levou (hlavní) větví potoka.

Biokoridor pod LBC 102 protéká obcí Bykoš a vstupuje do hydromorfní části LBC 101 „Nad Maruškou – Musílek“. Zde se údolnice rozšiřuje a je pokryta bylinnými mokřadními i nitrofilními společenstvy a řídkým náletem mokřadních dřevin (vrby, olše), posléze potok protéká dvěma menšími rybníky (viz popis LBC 101 výše).

Pod LBC 101 následuje krátký úsek upravený pravděpodobně v 30. letech minulého století; pod Mlýnským rybníkem v Suchomastech je provedeno kamenné opevnění, následuje kamenná dlažba ve dně s několika stupni. Břehový porost je tvořen výsadbou nepůvodních hybridních kanadských topolů a náletem křovin. Potok protéká podmáčenými loukami v hydromorfní části LBC 100 „Klonk“ (viz výše vedený popis), obtéká rybník u Dolejšího mlýna, který dříve sloužil jako mlýnská akumulační nádrž. Na obtoku je koryto vykopáno ve skále s cca 1,5 m vysokým umělým vodopádem. Pod rybníkem podtéká potok silnicí od Suchomast k průmyslovému areálu Čertovy schody a opouští území CHKO.

Hlubokým korytem vedeným paralelně se silnicí přitéká Suchomastský potok do malé nádrže u vápenky, areálem závodu je veden podzemním kanálem (0,54 km), dále pokračuje upraveným korytem se zpevněnými břehy mezi silnicí pod NPP Kotýz a železniční vlečkou k lokalitě Havlíčkův mlýn, kde se potok vrací na území CHKO a biokoridor je zde zaústěn do mokřadní části RBC Zlatý kůň. Pod uvedeným biocentrem opouští biokoridor definitivně území CHKO. Potok pak pokračuje k údolní nádrži Suchomasty a pod ní upraveným korytem k ústí do řeky Litavky ve městě Králův Dvůr.

Podél osy uvedeného LBK migrují zejména zvláště chráněné druhy obojživelníků a plazů : kriticky ohrožený skokan skřehotavý (*Rana ridibunda*), silně ohrožené ropucha zelená (*Bufo viridis*), skokan štíhlý (*Rana dalmatina*) a čolek obecný (*Triturus vulgaris*) a ohrožené ropucha obecná (*Bufo bufo*) a užovka obojková (*Natrix natrix*); biotopy těchto druhů se nalézají v biocentrech, kterými LBK prochází. V horní části LBK (mezi LBC 103 a 102) lze podél břehů, zejména na travních porostech, se vyskytuje a migruje silně ohrožený slepýš křehký (*Anquias fragilis*).

Rizikové faktory : Zneprůchodnění potrubí v areálu Vápenky Čertovy schody mechanickými zábranami nebo částečným zanesením, nevhodné zásahy do koryta, znečištění toku, časté případy nepovoleného skládkování.

LBK 202 „Háj – Telín – Mramor“ (4,40 km mimo biocentra; 6,00 km celkem)

LBK byl vymezen Správou na podkladě Generelu a vlastních poznatků, projednán byl s obcemi Vinařice, Bykoš, Všeradice a Liteň. Biokoridor spojuje LBC 103, LBC 104 a LBC 107 s lokálním biocentrem v lokalitě „Pod cihelnou – Podhoří“ jižně od Litně, které se nachází již mimo CHKO. LBK je trasován přes 2. a 3. zónu.

Od LBC 103 prochází osa biokoridoru kosenými mezofilními loukami (původně orná půda zatrávněná z programu PPK) s mělkou půdou a s četnými výchozy zvětralých podložních hornin, posléze habrovou doubravou u LBC 104. Jihovýchodně od Vinařic v lokalitě „Občina“ pochází LBK 202 dlouhá léta neošetřovaným sadem se souvislým náletem křovin, posléze habrovými doubravami v blízkosti kóty 481 „Šamor“. Za LBC 107 biokoridor sleduje extenzivní sad a travní porosty s křovinami podél hřebene kopce „Mramor“ až k hranici CHKO.

LBK 202 je rozmanitého charakteru. V některých jeho úsecích (zejména mezi LBC 103 a 104 a pod Mramorem) migrují zejména silně ohrožení slepýš křehký (*Anquias fragilis*) a ještěrka obecná (*Lacerta agilis*), vyskytují se zde hnízda ohroženého rodu čmelák (*Bombus ssp.*). Lesní úseky biokoridoru svou charakteristikou odpovídají přilehlým biocentrům LBC 104 a LBC 105, vyskytují se zde mraveniště ohroženého rodu mravenec (*Formica ssp.*) a ohrožená veverka obecná (*Sciurus vulgaris*). V úseku „Občina“ prochází osa biokoridoru hnízdištěm řady ptáků včetně druhů uvedených ve Směrnici o ptácích, z nichž zde hnízdí datel černý (*Dryocopus martius***), žluna zelená (*Picus viridis***), žluna šedá (*Picus canus***) a lejsk bělokrký (*Ficedula albicollis***).

Rizikové faktory : Křížení se silnicemi Suchomasty – Vinařice, Vinařice – Všeradice a Liteň – Nesvačily. Nepovolené skládkování, nelegální motorismus (zejména čtyřkolky a terénní motocykly).

LBK 203 „Háj – Bacín – Mramor“ (1,90 km mimo biocentra; 2,10 km celkem)

LBK byl vymezen Správou na podkladě Generelu a vlastních poznatků, projednán byl s obcemi Vinařice a Měňany. Osa biokoridoru je trasována 2. a 3. zónou (od LBC 103 k LBC 105) po hřebeni kopce, kde prochází přes ornou půdu. Záměr na zatravnění a výsadby osy LBK v tomto úseku v roce 2003 se pro odpor vlastníků a nájemců pozemků nepodařilo realizovat. Od vrchu Bacína vede biokoridor 2. zónou přes travní porosty a dřevinami porostlé meze k habrovými doubravami zalesněné lokalitě Šamor a posléze se napojuje na LBC 107.

Rizikové faktory : Úsek mezi LBC 103 a 105 s omezenou funkčností. Křížení se silnicí Vinařice – Liteň pod vrchem Bacínem. Nelegální motorismus (hlavně terénní motocykly) v lokalitě Háj. Nepovolené skládky, zejména pod Šamoretem a u Háje.

LBK 204 „Kobyly - Bacín“ (3,00 km)

LBK byl vymezen Správou na podkladě Generelu a vlastních poznatků, projednán byl s Obcí Měňany. Osa biokoridoru je trasována 2. a 3. zónou, zčásti prochází dubohabřinami, v lokalitě Plešivec s příměsí nepůvodního smrku. Na dvou místech přechází LBK přes ornou půdu, jde však o krátké úseky. V lokalitě pod Plešivcem je orná půda zatravněna.

Rizikové faktory : Nelegální motorismus (parkování osobních automobilů pod Plešivcem i jízdy na čtyřkolkách a terénních motocyklech), nepovolené skládky, křížení se silnicí Měňany – Suchomasty.

LBK 205 „Klonk – Kobyly“ (1,85 km)

LBK byl vymezen Správou na základě vlastních poznatků a projednán s Obcí Suchomasty. Spojuje lesní partii LBC 100 s RBC „Zlatý kůň“. Biokoridor se celý nachází ve 2. zóně, přetíná napříč území budoucí přírodní rezervace „Voskop“ a připravovanou stejnojmennou EVL.

Lesní biokoridor, podél jehož osy převládají nízkokmenné habrové a dřínové doubravy, ve východní části (na severně exponovaném svahu) se vyskytují vzácné vápnomilné bučiny. V podél osy LBK se v jeho západní části roztroušeně nacházejí stepní trávníky. Z dřevin zde vedle dubu letního, habru obecného a buku lesního rostou rovněž javor mléč, borovice lesní, modřín opadavý a místy nepůvodní smrk, v keřovém patře nalezneme vedle spolu s dřínem obecným též svídu krvavou, brslen evropský, hlohy, lísky a javor babyku.

Podél osy biokoridoru se vyskytují zvláště chráněné druhy rostlin : silně ohrožené koniklec luční (*Pulsatilla pratensis*), kruštík růžkatý (*Epipactis muelleri*), okrotice červená (*Cephalanthera rubra*), ohrožené lilie zlatohlávek (*Lilium martagon*), okrotice bílá (*Cephalanthera damasonium*), chrpa chlumní (*Cyanus triumfettii*), sasanka lesní (*Anemone sylvestris*), zimostrázek nízký (*Polygaloides chamaebuxus*), z dřevin ohrožené dřín obecný (*Cornus mas*) a dub pýřitý (*Quercus pubescens*). Lokalita, kterou biokoridor prochází, je zajímavá z hlediska mykologického a entomologického. Ze zvláště chráněných druhů ptáků v okolí osy biokoridoru hnízdí silně ohrožený krahujec obecný (*Accipiter nisus*) a ohrožený jestřáb lesní (*Accipiter gentilis*). K zastížení zde jsou rovněž některé kriticky nebo silně ohrožené druhy netopýrů (*Microchiroptera*), které sem zalézají z širšího okolí, vyskytuje se zde také ohrožená veverka obecná (*Sciurus vulgaris*).

Rizikové faktory : Nárůst imisí a depozic zejména oxidů dusíku a s tím spojená degradace lesních a stepních porostů. Křížení s příjezdovou komunikací k Velkolomu Čertovy schody a se silnicí Koněprusy – Bykoš, obojí s častými přejezdy těžké techniky. Nepovolené skládkování. Nelegální motorismus (čtyřkolky, terénní motocykly).

LBK 206 „Stříbrný potok“ (5,50 km mimo biocentra; 7,20 km celkem)

LBK byl vymezen Správou v roce 1998 na podkladě Generelu a vlastních poznatků a projednán s obcemi Měňany a Liteň (k.ú. Liteň a k.ú. Běleč). Hydromorfni biokoridor prochází 2. a 3. zónou, LBC 106, LBC 108, LBC 123 a LBC 109.

LBK 206 je tvořen tokem Stříbrného potoka a jeho údolnicí. Stříbrný potok pramení pod Kobyloou jako tzv. Měňanská vyvěračka, nad mlýnem u Měňan přijímá zleva přítok, který pramení pod kopcem „Stádlá“ u Koněprus, a vtéká do mlýnského rybníka (viz LBC 106). Odtud upraveným napřímeným korytem pokračuje přes Měňany k rybníku Oborák (viz LBC 108) a posléze k Dolním Vlencům. Pod obcí Měňany přitékají do potoka otevřené kanály lemované mokřadními bylinnými

porosty a jsou zde zaústěny výustě drenážních systémů. Mimo lokální mokřiny na pravém břehu je zde půda zorněna až k potoku.

Pod LBC 108 se údolnice rozšiřuje a je zarostlá rákosem, břehy potoka lemuje výsadba nepůvodních hybridních kanadských topolů. V údolnici byly Správou z prostředků péče o majetek státu zřízeny tři hloubené tůně napájené podpovrchovou vodou a provedeny výsadby mokřadních dřevin (vrby keřové i stromové, olše a jasan ztepilý).

Pod osadou Dolní Vlence obtéká potok v současnosti nefunkční rybník nad bývalým mlýnem (viz LBC 123) a upraveným korytem pokračuje k Bělči. Rovněž v tomto úseku toku byly v minulosti provedeny výsadby nepůvodních hybridních kanadských topolů. Nad rybníkem Běleč byly Správou z prostředků PPK zřízeny tři hloubené tůně s výsadbami, tři slepá remena a umělý ostrůvek. Hladina vody v toku byla vzduta pomocí hrázek z kulatiny pocházející z několika odstraněných topolů za účelem dosažení podmáčení lokality a napájení tůň podpovrchovou vodou proudící v údolnici. Pod tůňmi se nachází obtočný rybník, který byl zřízen jako revitalizační akce koncem 90. let minulého století.

Pod rybníkem v Bělči u silničního propustku přijímá potok zleva přítok od obce Korno, zprava od Litně; tento přítok s sebou přináší zátěž z kanalizace uvedené obce. Za silnicí Běleč – Karlštejn potok vytéká z CHKO, pokračuje pak zaříznutou údolnicí kolem chatové osady Vatiny do Zadní Třebaně, kde se vlévá do Svinařského potoka.

LBK 206 je migrační cestou zejména pro obojživelníky a plazy vázené na vodní komponentu v krajině, především pro kriticky ohroženého skokana skřehotavého (*Rana ridibunda*), silně ohrožené ropuchu zelenou (*Bufo viridis*), skokana štíhlého (*Rana dalmatina*), čolka velkého (*Triturus cristatus*, kód 1166) a čolka obecného (*Triturus vulgaris*), ohrožené ropuchu obecnou (*Bufo bufo*) a užovku obojkovou (*Natrix natrix*). Úpravy provedené nad Dolními Vlencemi a nad Bělčí plní spolu s okolní nivou funkce biocenter.

Rizikové faktory : Nevhodné zásahy do koryta a nivy toku, zarůstání nivy ruderalními a nitrofilními plevely, nepovolené skládky.

LBK 207 „Tetínské skály – Beroun-Zavadička“ (1,20 km)

LBK byl vymezen při přípravě ÚP Města Berouna a spojuje NRBC 22 „Karlštejn – Koda“ s okolním ÚSES. Prochází 2. zónou, krátkým úsekem u hranice CHKO též 3. zónou. Převážně se jedná o křovinami zarostlý pás podél hrany skalnatého příkrého svahu nad Beroučkou. Z jihovýchodní strany sousedí LBK s ornou půdou. Ve střední části zájmového úseku prochází biokoridor přes oplocené extenzivní ovocné sady se zahrádkami a s několika chatami. V ose biokoridoru je předpokládána zejména migrace silně ohrožených druhů plazů – ještěrky obecné (*Lacerta agilis*) a slepýše křehkého (*Anquias fragilis*), jejichž biotopy se nalézají v blízké PR Tetínské skály a na travních porostech i v sadu podél biokoridoru. V LBK jsou vhodné podmínky pro hnízdění ohroženého rodu čmelák (*Bombus ssp.*) V okolí osy LBK lze občas zastihnout některé ptáky, například sem zalétá za potravou (hraboši) volavka popelavá.

Rizikové faktory : Zarůstání nitrofilními plevely. Přehrazení biokoridoru ploty.

LBK 208 „Loděnický potok“ (2,10 km mimo biocentra; 7,60 km celkem)

LBK byl vymezen Správou v roce 1998 na podkladě Generelu a vlastních poznatků a projednán s obcemi Loděnice, Svatý Jan pod Skalou, Srbsko a Městem Beroun (k.ú. Hostim). LBK prochází 1., 2 a 3. zónou, NPR Karlštejn, EVL CZ0214017 „Karlštejn – Koda“ a stejnojmenným NRBC 22.

LBK 208 je tvořen tokem Loděnického potoka (Kačáku) a jeho údolnicí. Na území CHKO přitéká Loděnický potok v osadě Jánská (obec Loděnice). Pod osadou Jánská byly v údolní nivě podél pravostranného přítoku (pramení přímo v obci Loděnice) provedeny z prostředků programu péče o majetek státu úpravy spočívající ve zřízení jedné menší hloubené tůně napájené podpovrchovou vodou a ve výsadbách mokřadních druhů dřevin (stromové a keřové vrby, olše, jasan ztepilý). V místě vtoku tohoto přítoku do Loděnického potoka má být vybudována biologická čistírna odpadních vod pro několik obcí.

Břehy Loděnického potoka jsou od osady Jánská po obec Svatý Jan pod Skalou lemovány břehovými porosty zejména olší, vyskytují se však rovněž stromové vrby a další dřeviny (duby, javory,

habry, méně topoly). Údolnice je z větší části zatravněna, větší plochy travních porostů jsou udržovány, menší a hůře přístupné postupně zarůstají náletem vlhkomilných dřevin. V údolní nivě se dochovaly starší odvodňovací příkopy a nyní nezavodněný mlýnský náhon ve Svatém Janu pod Skalou. Ne právě šťastným zásahem do údolní nivy potoka bylo umístění zástavby rodinných domů nad osadou Sedlec (k.ú. Svatý Jan pod Skalou).

Ve Svatém Janu pod Skalou se do Loděnického potoka zleva vlévá stálý krasový pramen „Ivanka“ (vydatnost 10 – 20 l.s⁻¹) a několik dalších méně vydatných vyvěraček. Pod zmíněnou obcí protéká Loděnický potok úzkým kaňonem podél silnice k osadě Hostim. Potok zde meandruje, v údolnici rostou vlhkomilné dřeviny (zejména olše, jasany a vrby jívy) doplněné zejména duby, místy se vyskytují též javory a jilmy. Zhruba v polovině tohoto úseku se zachovaly zbytky vzdouvacího objektu a náhonu k Johnovu mlýnu v Hostimi, pod mlýnem pak odpadní koryto, obojí v současnosti bez vody.

Pod Hostimí se údolní niva nejprve rozšiřuje do prostorné kotliny, jejíž dno pokrývají vlhké louky využívané v současnosti k pastvě koní, následuje vtok do kaňonovitého údolí podél zpevněné cesty, která sloužila jako přístup k nyní opuštěným lomům. Potok se zde zařezává do úzkého hlubokého žlebovitého koryta, jehož dno a boční stěny jsou hustě zarostlé dřevinami obdobně jako v úseku mezi Hostimí a Svatým Janem pod Skalou. U osady Kozel se Loděnický potok vlévá do Berounky.

Flóra a fauna vyskytující se v toku a nivě Loděnického potoka byla v minulosti opakovaně prozkoumána. V roce 2004 provedem průzkum v souvislosti s navrženým odběrem vody z Loděnického potoka pro závlahu golfového hřiště ve Vysokém Újezdě (Mgr. Lenka Piskášková - Jelenová). Správa zde nadále provádí monitorování výskytu obojživelníků a plazů.

Ze zvláště chráněných druhů rostlin byly v údolnici zjištěny bledule jarní (*Leucojum vernum*) a sněženka předjarní (*Galanthus nivalis*), v obou případech však může jít o zplanělé jedince ze zahrad.

Ze zvláště chráněných druhů živočichů byly nalezeny kriticky ohrožené skokan skřehotavý (*Rana ridibunda*) a užovka podplamatá (*Natrix tessellata*), která proniká do ústí Loděnického potoka z Berounky, silně ohrožené ropucha zelená (*Bufo viridis*), čolek obecný (*Triturus vulgaris*), modrásek bahenní (*Maculinea nausithous*, kód 1061), jehož biotop se nachází na podmáčených loukách u fotbalového hřiště v osadě Janská u Loděnice a ledňáček říční (*Alcedo atthis***), který hnízdí v příkrých březích pod osadou Hostim. Výskyt silně ohroženého mloka skvrnitého (*Salamandra salamandra*) známý z dřívější doby nebyl v posledních letech potvrzen, stejně tak je tomu v případě silně ohroženého velevruba tupého (*Unio crassus*), ze kterého byly při průzkumu v roce 2003 nalezeny pouze odumřelé schránky. Z ohrožených druhů se v nivě Loděnického potoka vyskytují ropucha obecná (*Bufo bufo*) a užovka obojková (*Natrix natrix*), v toku pak na několika místech žije vranka obecná (*Cottus gobio*, kód 1063). V minulosti byli do Loděnického potoka vysazeni kriticky ohrožený rak kamenáč (*Astacus torrentium*, kód 1093, prioritní) a silně ohrožený sekavec písečný (*Cobitis taenia*, kód 1049).

Rizikové faktory : Znečištění potoka (v dolním toku především komunálního původu), odběr vody prováděný ve větším množství pro závlahy rozsáhlých ploch (např. golfového areálu u Vysokého Újezda), vysoký obsah železa v toku, které pochází z důlních vod vypouštěných z bývalých dolů v Nučicích, nevhodné zásahy do koryta, břehů a břehových porostů, nepovolené skládky.

LBK 209 „Lom u Kozolup“ (1,55 km)

LBK byl vymezen Správou v roce 1998 a projednán s Obcí Mořina. Biokoridor prochází 2. a 3. zónou, spojuje NRBC 22 „Karlštejn – Koda“ s ÚSES mimo CHKO. Je trasován po polní cestě kolem bývalé drůbežárny, za účelovou komunikací k lomu Čefinka prochází krátkým úsekem přes ornou půdu a posléze po jižní okraji PP „Lom u Kozolup“, kde se nachází porost převážně běžných křovin i pionýrských dřevin (svída krvavá, líska, bez černý, růže šípková, bříza bělokorá atd.). Od Lomu u Kozolup přechází přes travní porost k silnici Mořina – Kozolupy a odtud mimo území CHKO. Pokračuje pak směrem k východu až k biocentru „U stupníka“ pod Holým vrchem, které se nachází již mimo CHKO. Lom u Kozolup je vhodnou lokalitou pro studium přirozené sukcese bylin a dřevin v opuštěných lomech.

V LBK je předpokládána migrace silně ohrožených druhů plazů ještěrky obecné (*Lacerta agilis*) a slepýše křehkého (*Anquis fragilis*), rovněž se zde vyskytují hnízda ohroženého rodu čmelák (*Bombus* ssp.).

Rizikové faktory : Křížení s účelovou komunikací mezi závodem v Mořině a lomem Čeřinka, kde se pohybují těžké nákladní automobily, a s frekventovanou silnicí Mořina – Kozolupy. Nepovolené skládky.

LBK 210 „Bubovice – hřbitov“ (0,40 km, fragment)

V daném případě se jedná o krátký fragment lokálního biokoridoru, jehož podstatná část se nachází mimo území CHKO. LBK spadá do 3. zóny, jeho osa prochází starším extenzivním sadem a původní loukou, která v současnosti slouží jako příležitostné kolbiště pro výcvik jezdeckých koní.

Rizikové faktory : Nepovolené skládky, blízkost silnic (přejetí migrujících jedinců silně ohrožených druhů ještěrky obecné – *Lacerta agilis* a slepýše křehkého – *Anquis fragilis*), nadměrná zátěž pobytem koní.

LBK 211 „Průhon“ (1,73 km)

LBK byl vymezen Správou v roce 1998 a projednán s Obcí Mořina. Biokoridor prochází 2. a 3. zónou, spojuje východní konec NRBC 22 „Karlštejn – Koda s RBC 1413 „Karlické údolí“. Západní úsek LBK (cca $\frac{1}{3}$ jeho délky) je trasován ornou půdou a kříží se se silnicemi Mořina – Hlásná Třebaň a Mořina – Lety. Východní úsek prochází smíšeným lesem (dub, habr, lípa, příměsí jehličnatých stromů).

Stávající stav biokoridoru umožňuje migraci pouze běžným druhů savců.

Rizikové faktory : Křížení se silnicemi, nepovolené skládky.

LBK 212 „Karlický potok“ (3,90 km mimo biocentra; 6,18 km celkem)

LBK byl vymezen Správou v roce 1998 na podkladě Generelu a projednán s obcemi Mořina (k.ú. Trněný Újezd a Mořina) a Mořinka. Typický vodní a mokřadní biokoridor sledující tok a nivu Karlického potoka.

LBK prochází územím EVL CZ0214002 „Karlické údolí“, 1. a 2. zónou odstupňované ochrany přírody CHKO a ochranným pásmem PR Karlické údolí. Severní úsek LBK (2,80 km) začíná na hranici CHKO, kterou zde tvoří silnice Mořina – Kuchař. Nad touto hranicí (t.j. již mimo CHKO) bylo po projednání se Správou vymezeno tehdejším Okresním úřadem Beroun mokřadní biocentrum. Osa LBK je odtud tvořena stále zřetelněji se zahlubující členitou nivou s četnými postranními údolnicemi a drahami soustředěného odtoku z okolních pozemků. Střední úsek LBK o délce 2,28 km je součástí RBC 1413 Karlické údolí, v jižním úseku (celkem 1,10 km) pod biocentrem se niva rozšiřuje, pod silničním mostem u chatové osady Studené je potok v úseku dlouhém 600 m veden bývalým mlýnským náhonem, takže jeho dno se nalézá cca 1 m nad úrovní nivy.

Karlický potok na území CHKO představuje z větší části přírodě blízký tok s břehovými olšinami a se zachovanými meandry. Místy byl však tok necitlivě upraven, především chataři, na několika místech v k.ú. Trněný Újezd je přehrazen plotem. Pod osadou Dolní Roblín (k.ú. Mořina) se nachází již nefunkční náhon a zaniklý rybník, který sloužil jako akumulární nádrž pro vodní mlýn, s výskytem typických mokřadních, ale též rudérálních společenstev. Niva potoka je převážně tvořena loukami s charakteristickými vlhkomilnými trávami, vyskytují se též podmáčené louky, největší z nich se nalézá v nejsevernější části bezprostředně pod hranicí CHKO.

V nivě Karlického potoka se nachází evropsky významné stanoviště kódu 91E0 (smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy), zatímco prioritní stanoviště stanoviště 7220 (petrifikující prameny s tvorbou pěnovců) se nalézá v jedné z postranních údolnic již mimo vlastní osu biokoridoru.

Na Karlickém potoce, v jeho nivě a na přítocích bylo v minulosti provedeno několik biologických průzkumů (RNDr. Luboš Hanel CSc. v roce 2000, p. Jaroslav Veselý v letech 1997-2003, mapování Natura 2000) a řada dalších hodnocení a studií. Výsledky těchto prací byly v rámci této kapitoly využity zejména pro popis hydromorfnní části RBC 1413 Karlické údolí.

LBK 212 je významnou migrační trasou pro organismy. Průzkumy zde byla zjištěna řada zajímavých druhů bezobratlých, zejména hmyzu. Ze zvláště chráněných druhů živočichů se podél vlastního toku prokazatelně pohybují silně ohrožené skokan štíhlý (*Rana dalmatina*) a ropucha zelená (*Bufo viridis*), ohrožené ropucha obecná (*Bufo bufo*) a užovka obojková (*Natrix natrix*), vysoce pravděpodobná je rovněž migrace silně ohroženého mloka skvrnitého (*Salamandra salamandra*), jehož biotopy se nalézají v postranních údolnicích na úbočích kopců po obou stranách údolí, a silně ohrožené užovky hladké (*Coronella austriaca*), jejíž jeden přejetí exemplář byl nalezen na blízké silnici v r. 2003. V méně vlhkých partiích údolnice a při úpatích okolních kopců se vyskytují silně ohrožené druhy ještěrka obecná (*Lacerta agilis*) a slepýš křehký (*Anquis fragilis*).

Rizikové faktory : Vjezdy a parkování motorovými vozidly u chat přímo v nivě potoka s častými případy přejetí živočichů, zejména o víkendech a v prázdninových měsících. Časté zásahy do koryta potoka, ponejvíce ze strany rekreatantů. Nepovolené skládkování. Potenciálním rizikem je vznik satelitní zástavby a golfového areálu v k.ú. Vysoký Újezd (t.j. mimo území CHKO), jejichž důsledky budou zejména zvýšená zátěž Karlického potoka kontaminanty a ovlivnění jeho vodního režimu vypouštěním odpadních vod z budované ČOV a odběrem závlahové vody; k dalším změnám vodního režimu dojde po ukončení vypouštění důlních vod z lomu Holý vrch.

LBK 213 „Holý vrch – Karlické údolí“ (2,45 km)

LBK byl vymezen Správou v roce 1998 na podkladě Generelu a projednán s obcemi Mořina a Třebotov. Lesní biokoridor, který spojuje RBC 1413 Karlické údolí se systémem ÚSES mimo CHKO, je veden převážně dubohabřinami s příměsí smrku, pod Holým vrchem se nachází rozsáhlejší porost nepůvodní borovice černé.

U Dolního Roblína každoročně hnízdí ohrožený výr velký (*Bubo bubo***), z dalších ptáků uvedených ve Směrnici o ptácích v okolí biokoridoru hnízdí datel černý (*Dryocopus martius***), žluna zelená (*Picus viridis***), žluna šedá (*Picus canus****) a lejsek bělokrký (*Ficedula albicollis*).

Rizikové faktory : Nepovolené skládky, nelegální motorismus.

LBK 214 „Solopisky – Choteč - Radotínské údolí“ (8,85 km mimo biocentra, 11,00 km celkem)

LBK byl vymezen Správou v roce 1998 na podkladě Plánu ÚSES okresu Praha – západ a posléze v úseku mezi LBC 115 a LBC 116 upraven v rámci schválených KPÚ pro Obec Chýnice. Prochází 1., 2. a 3. zónou, LBC 114, LBC 115 a LBC 116, PR Kulivá hora a stejnojmennou EVL CZ0210409. Nedaleko od LBC 111 je LBK napojen na NRBK K56, druhý konec LBK je zaústěn do RBC 1414 „Radotínské údolí“.

Mezi osadou Solopisky a LBC 115 prochází biokoridor převážně dubohabrovými lesy s lokálními příměsmi nepůvodních lesních dřevin (smrk, černá borovice, trnovník akát). Západně od Kulivé hory se podél osy biokoridoru vyskytují jak vlhkomilné dřeviny (vrby, olše, jasan ztepilý) z jižní strany fragmenty stepních společenstev mezi křovinami nad cestou kolem Tůmova mlýna. Problematickým místem je napojení LBC na LBK 115, neboť zde biokoridor mívá z východní strany areál zahradnictví Bílý jednorozec, ze západní strany pak chatovou osadu s oplocenými pozemky; ploty zde na dvou místech biokoridor přehrazují. Od LBC 115 po LBC 116 vede LBK po orné půdě s mělkou orníci a s členitým povrchem; řešen zde má být jako společné zařízení v rámci KPÚ pro k.ú. Chýnice. Od LBC 116 je pak biokoridor trasován členitým terénem na severně exponovaném svahu se zatravněnými a křovinami zarostlými mezemi a menšími plochami jak orné půdy i trvalých travních porostů, zaústěn do RBC 1414 je pak ve smíšených lesních porostech obdobného charakteru jako v blízkém Radotínském údolí.

V biokoridoru lze předpokládat migraci běžných druhů živočichů. V blízkém okolí PR Kulivá hora může podél osy migrovat na obě strany silně ohrožený mlok skvrnitý (*Salamandra salamandra*), v úseku od LBC 115 po lesní společenstva před zaústěním do RBC 1414 především silně ohrožené druhy plazů slepýš křehký (*Anquis fragilis*) a ještěrka obecná (*Lacerta agilis*). V lesích v okolí biokoridoru se vyskytuje ohrožená veverka obecná (*Sciurus vulgaris*), na mezích mezi LBC 116 a RBC 1414 nalezneme hnízda ohroženého rodu čmelák (*Bombus ssp.*). V prostoru mezi LBC 116 a RBC 1414 hnízdí v okolí osy biokoridoru silně ohrožená pěnice vlašská (*Sylvia nisoria****) a ohrožený ťuhýk obecný (*Lanius collurio***).

Rizikové faktory : Šíření nepůvodních dřevin, zejména trnovníku akátu mezi LBC 114 a LBC 115, přerušení biokoridoru v prostoru mezi chatovou kolonií u Švarcavy a zahradnictvím Bílý jednorozec, nepovolené skládky (zejména v blízkosti chatových osad a sídel). Křížení se silnicemi Roblín – Třebotov a Chýnice – Třebotov.

LBK 215 „Od Škrábku“ (1,15 km)

LBK byl vymezen jako společné zařízení v rámci schválených KPÚ pro k.ú. Chýnice. Je trasován podél průlehu a mezi s částečným pokryvem křovitými dřevinami. Význam LBK spočívá v napojení RBC 1531 „Škrábek“ na systém ÚSES mimo CHKO.

Rizikové faktory : Šíření plevelů nitrofilních druhů, nepovolené skládky.

LBK 216 „Od Velkého vrchu“ (0,40 km, fragment)

LBK byl vymezen Správou na podkladě Generelu a zapracován do ÚP města Berouna, kde navazuje na systém ÚSES mimo území CHKO (směr lokální biocentrum „Kosov“). Fragment biokoridoru, který je veden po v současné době zatravněném pozemku orné půdy od RBK 1190 k hranici CHKO, spadá do 3. zóny.

Rizikové faktory : Šíření plevelů, zejména v místech narušení drnu černou zvěří.

LBK 216A „Od Radotínského údolí“ (0,18 km, fragment)

LBK byl vymezen na podkladě Plánu ÚSES okresu Praha – západ a projednán s Obcí Ořech. Jde o napojení RBC 1414 „Radotínského údolí“ na systém ÚSES okresu Praha – západ mimo CHKO Český kras v k.ú. Ořech. Fragment mezofilního hájového LBK je veden západním směrem křovinami zarostlou terénní depresí, za hranicí CHKO Český kras pak odbočuje k severu podél polní cesty v lokalitě „Uhelná“.

Rizikové faktory : Šíření plevelů, nepovolené skládky.

LBK 217 „Potok od Čertova rybníka“ (0,15 km, fragment)

LBK byl vymezen při přípravě ÚP Suchomasty a projednán se stejnojmennou obcí. Účelem tohoto vodního LBK je napojení hydromorfní části LBC 101 „Nad Maruškou – Musílek“ přítokem Suchomastského potoka na hydromorfní lokální biocentrum v prostoru Čertova rybníka, které se nachází již mimo území CHKO Český kras. Potok zde podtéká propustkem pod silnicí a pokračuje parkem u zámečku Suchomasty cca 150 m dlouhým potrubím o průměru cca 70 cm, které je prostupné pro obojživelníky a plazy. Fragment se nachází ve 3. zóně.

Rizikové faktory : Zneprůchodnění potrubí mechanickými zábranami nebo zanesením.

LBK 218 „Mramor – Mýtek u Nesvačily“ (1,00 km)

LBK byl vymezen při zpracování ÚP Nesvačily. Lesní biokoridor, trasovaný po okraji lesa „Amerika“, doubrava s příměsí nepůvodních dřevin. 2. zóna.

Rizikové faktory : Šíření plevelů, zarůstání křovinami, nepovolené skládkování, nelegální motorismus.

LBK 219 „Mýtek u Nesvačil – Liteň-cihelna“ (1,15 km)

LBK byl vymezen při zpracování ÚP Nesvačily. Biokoridor je trasován listnatým lesem (pařezinná dubohabřina s příměsí nepůvodních dřevin, zejména trnovníku, 2. zóna; 300 m biokoridoru prochází zatravněnou ornou půdou. LBK je zaústěn do biocentra v lokalitě „Pod cihelnou – Podhoří“ jižně od Litně, které se nachází již mimo CHKO.

Rizikové faktory : Šíření nepůvodních dřevin a nitrofilních plevelů, nepovolené skládky, křížení se silnicí Liteň – Nesvačily.

LBK 220 „Mýtek u Nesvačil – Hořice“ (1,45 km)

LBK byl vymezen při zpracování ÚP Nesvačily. Biokoridor je trasován listnatým lesem severně od Nesvačil (pařezinná dubohabřina s příměsí nepůvodních dřevin), 2. zóna; za obcí pokračuje 3. zónou podél polních cest k silnici Nesvačily – Všeradice, za kterou je zaústěn do

lokálního biocentra „Hořice“, které se nachází již mimo CHKO Český kras. Zejména v tomto úseku lze předpokládat migraci silně ohrožených druhů plazů – ještěrky obecné (*Lacerta agilis*) a slepýše křehkého (*Anquis fragilis*), a to z prostoru zatravněných pozemků severně od Nesvačil (lokality „Na domku“, 2. zóna).

Rizikové faktory : Šíření nepůvodních dřevin a nitrofilních plevelů, nepovolené skládky, křížení se silnicí Nesvačily - Všeradice. V okolí LBC se rovněž vyskytují případy nelegálního motorismu.

LBK 221 „Velký vrch – Koda“ (1,60 km mimo biocentra; 2,15 km celkem)

LBK byl vymezen v rámci zpracování ÚP Koněprusy a Měňany (k.ú. Tobolka). Osa biokoridoru je vedena zčásti po orné půdě podél polní cesty od Koněprus k osadě Tobolka, zčásti pak je trasována zatravněnými pozemky v okolí LBC 121, kterým prochází a kde převládají suché xerofilní trávníky. Předpokládána je migrace zejména silně ohrožených druhů ještěrky obecné (*Lacerta agilis*) a slepýše křehkého (*Anquis fragilis*) a výskyt hnízd ohroženého rodu čmelák (*Bombus ssp.*).

Rizikové faktory : Zarůstání křovinami, šíření nepůvodních dřevin a plevelů, poškozování drnu černou zvěří, úhyn živočichů v důsledku častých přesunů zemědělské techniky v ose biokoridoru.

Příloha č. 5
Přehled průzkumů a výzkumů v CHKO Český kras

Lokalita	Obor	Citace
Černá rokle	botanika	Sádlo J. 1981 Inventarizační průzkum vegetačního krytu SPR Černá rokle
	geologie	Němec J. 1978 Chráněný přírodní výtvar "Černá rokle" - geologický inventarizační průzkum
	zoologie	Josef Korynta 1998 Průzkum lepidopter NPP Černá rokle
Hvížďalka	botanika	Kettnerová S. et Kučera T. (1993): Hvížďalka. - Ms. [depon. in ČÚOP Praha]
	geologie	Kříž J. 1990 Inventarizační průzkum CHPV Hvížďalka - geologie
	zoologie	Vodrlind B., Procházka J. 1993 Lepidoptera. Inventarizační průzkum chráněných území Prahy. Hvížďalka.
Karlické údolí	botanika	Černá E. (1994): Floristický výzkum Karlického údolí a jeho okolí. - Ms.[Dipl. Pr., depon. in Knih. Kat. Bot. PřF UK Praha]
	botanika	D. Blažková 1958 Fytcenologická studie roblínských hájů – Diplomová práce
	botanika	Molíková M. (1985): Botanická inventarizace SPR Karlické údolí. - Ms. [depon. in SÚPPOP Praha]
	botanika	Rivola M. 1972 Botanická inventarizace SPR Karlické údolí.
	zoologie	Pešková A. 1990 Zoologický inventarizační průzkum státní přírodní rezervace Karlické údolí.
Karlštejn	archeologie	V. Matoušek 2002 Zlomek pravěké keramiky z jeskyně Arnika v Českém krasu Český kras XXVIII – Sborník pro regionální výzkum /2002 40
	botanika	Aleš Hoffman 1996 Vegetace Českého krasu se zvláštním zřetelem k Velké hoře – Seminární práce
	botanika	Fišerová D. (1990): Vegetace východní části SPR Karlštejn. - Bohemia centralis, Praha, 19: 41-79
	botanika	J. Hummel 2005 Inventarizace biotopů a vybraných taxonů cévnatých rostlin v NPR Karlštejn (CHKO Český kras) – VaV 620/2/03-5/22/05
	botanika	J. Jeník, L. Soukupová, J. Kučerová-Osbornová 1989 Ruderální biotop po jezevcích ve svahové stepi na Doutháči (Český kras) Bohemia centralis 18 18 /1989 143
	botanika	J. Kubíková 2005 Inventarizační průzkum průzkum kopce Doutháče v NPR Karlštejn, zejména ve srovnání s literárními údaji z poloviny 20. stol.
	botanika	Kateřina Němcová 2001 Vegetace kopce Doutháče (NPR Karlštejn) – Diplomová práce
	botanika	Kristýna Procházková 2005 Srovnávací studie biologie hlaváčku jarního (Adonis vernalis) a sasanky lesní (Anemone sylvestris) v rámci CHKO Český kras – Diplomová práce
	botanika	Šuk V. 1990 Zpráva o výsledku průzkumu za rok 1990
	botanika	Zuzana Josefusová 1979 Inventarizační průzkum SPR Karlštejn a přilehlého území CHKO Český kras – Diplomová práce
	geologie	J. Kadlec, V. Nedvěd 1999 Výsledky geofyzikálního měření ve Svatém Janu pod Skalou Český kras XXV – Sborník pro regionální výzkum
	geologie	J. Kovanda 2005 Holocenní malakofauna dejekčního kužele v Šanově koutě u Srbska (Český kras) Český kras XXXI – Sborník pro regionální výzkum 31 /2005 11
	hydrologie	K. Žák, R. Kadlecová, J. Kadlec, M. Kolčava 1996 Chování krasových pramenů ve Sv. Janu pod Sk. během mimořádných srážkových událostí v květnu a červnu 1995 a nový občasný ponor v údolí Propadlé vody Český kras XXII – Sborník pro speleologický výzkum 22 /1996 41
	krajina	T. Kadeřábek 2006 Analýza změn krajinného pokryvu modelového území v Národní přírodní rezervaci Karlštejn – Magisterská práce
	lesnictví	D. Janík, D. Adam, L. Hort, K. Král, P. Unar, T. Vrška 2006 Monitoring vybrané části NPR Karlštejn ponechané samovolnému vývoji – (metodika a předběžné výsledky) Úloha lesníků v ochraně přírody a krajiny – sborník ze semináře 19
	lesnictví	J. Macků 2002 Konstrukce mapy Stupně přirozenosti lesních porostů v NPR Karlštejn M 1 : 10 000 Pondělíček M. ed. Problematika pěstování lesů ve zvláště chráněných územích přírody – Seminář ve Sv. Janu pod Skalou, 22. února 2001 57
	lesnictví	Liška J., Soukup F. 1999 Problematika zdravotního stavu dubů v habrových doubravách Českého krasu Vybrané problémy ochrany přírody a krajiny s ohledem na Český kras – Sborník ze semináře konaného v areálu Vyšší odborné školy pedagogické ve Sv. Janu p. Sk. dne 26. října 1999 33
lesnictví	Liška J., Soukup F. 2002 Vývoj zdravotního stavu dubů na lokalitě "Na Pláních" v období let 1993 - 2001 (NPR Karlštejn, CHKO Český kras) Péče o lesy v NPR	

Lokalita	Obor	Citace
		Karlštejn – Seminář ve Sv. Janu pod Skalou, 19. února 2002 21
	lesnictví	Liška J., Soukup F. 2002 Zdravotní stav dubů na pokusných plochách na území NPR Karlštejn v roce 2000 Pondělíček M. ed. Problematika pěstování lesů ve zvláště chráněných územích přírody – Seminář ve Sv. Janu pod Skalou, 22. února 2001 37
	lesnictví	P. Špryňar, V. Švihla 2006 Prales na Doutháči Nika 1 /2006 35
	lesnictví	S. Střeštík, P. Šamonil 2006 Ecological valence of expanding European ash (Fraxinus excelsior L.) in the Bohemian Karst (Czech Republic) Journal of Forest Science – Volume 52 52 /2006 293
	lesnictví	V. Buriánek 2002 Posouzení přirozeného zmlazení na vybraných lokalitách na území CHKO Český kras v letech 2000 - 2001 Péče o lesy v NPR Karlštejn – Seminář ve Sv. Janu pod Skalou, 19. února 2002 9
	lesnictví	V. Buriánek, J. Chládek, J. Liška, F. Soukup 2005 Posouzení expanze jasanu ztepilého (Fraxinus excelsior) na území NPR Karlštejn
	lesnictví	V. Buriánek, J. Liška 2008 Předpoklady k zavedení pařezinného hospodaření na vybrané lokalitě v NPR Karlštejn jako základ pro revitalizaci chráněné bioty – studie 2008
	lesnictví	V. Buriánek, J. Liška, F. Soukup, J. Chládek, J. Lžičar 2006 Posouzení stavu dubohabřin a bukových doubrav v NPR Karlštejn
	lesnictví	V. Hynek, V. Buriánek, J. Frýdl 1998 NPR Karlštejn jako genová základna Švihla V. ed. Problematika přírodě blízkých lesů v NPR Karlštejn – Sborník k semináři 19
	lesnictví	V. Švihla 1998 Vliv vodní komponenty Českého krasu na přirozenou skladbu lesů NPR Karlštejn Švihla V. ed. Problematika přírodě blízkých lesů v NPR Karlštejn – Sborník k semináři 29
	lesnictví	V. Švihla 2002 Hydricko-vodohospodářská a protierozní funkce lesa v NPR Karlštejn Péče o lesy v NPR Karlštejn – Seminář ve Sv. Janu pod Skalou, 19. února 2002 51
	lesnictví	Vi. Švihla 2007 Koncepte podrobného lesnického managementu v Národní přírodní rezervaci Karlštejn – Studie Programu péče o krajinu MŽP ČR v roce 2007
	mykologie	Dlouhý E. 1984 Seznam druhů hub, které byly sbírány v roce 1984 ve státní přírodní rezervaci Karlštejn.
	mykologie	Fellner R. 1978 SPR Karlštejn - mykosociologický průzkum.
	speleologie	J. Bruthans, M. Filippi 1999 Výzkum Arnoldky a dalších jeskyní lomu Čeřinka a otázky jejich vzniku a vývoje Český kras XXV – Sborník pro regionální výzkum
	speleologie	J. Dragoun 2002 Historie výzkumu v jeskyních Na Javorce Ed. J. Novotná, P. Bosák Speleofórum 2002 – setkání speleologů v Moravském krasu 19. až 21. dubna 2002 21 /2002 37
	speleologie	J. Dragoun 2005 Co se děje pod Javorkou ? Speleo 43 43 /2005 8
	speleologie	J. Dragoun 2006 Wabiho propast pod Javorkou v Českém krasu. Speleo 46 46 15
	speleologie	J. Dragoun, J. Vejlupek 2003 Jeskyně Na Javorce – 10 let výzkumu Speleo 37 – Sborník ČSS 37 /2003 9
	speleologie	J. Zapletal, M. Kolčava, H. Vysoká 2003 Zpráva o činnosti ZO ČSS 1-05 Geospeleos z období 1998-2003 v Českém krasu Český kras XXIX – Sborník pro regionální výzkum 29 /2003 46
	speleologie	K. Ryšánek ed. 2008 Zpráva z výzkumu jeskyní v lomu na Chlumu u Srbska – prováděného v době od listopadu 2002 do prosince 2007
	speleologie	K. Žák 2003 Historie výzkumu a stručný geologický popis jeskyní Na Javorce u Karlštejna Speleo 37 – Sborník ČSS 37 /2003 11
	speleologie	L. Vlk 1999 Neodhalená tajemství jeskyně Nad Kačákem Český kras XXV – Sborník pro regionální výzkum
	speleologie	M. Kolčava 2004 Nový soupis krasových jevů skupiny 24 v Českém krasu Český kras XXX – Sborník pro regionální výzkum /2004 4
	speleologie	M. Kolčava 2005 Fialová jeskyně na Chlumu Český kras XXXI – Sborník pro regionální výzkum 31 /2005 22
	speleologie	M. Kolčava, J. Zapletal, L. Němeček 2006 Zpráva o činnosti ZO ČSS 1-05 Geospeleos z období 2004-2006 v Českém krasu Český kras XXXII – Sborník pro regionální výzkum 32 /2006 50
	speleologie	M. Majer, M. Hejna, J. Zelinka, K. Žák 2005 Macháčkova jeskyně v Českém krasu - první jeskyně ve vápencích chýnických Speleo 42 42 /2005 16
	speleologie	P. Čáslavský 2004 Propojení Srbských jeskyní a Netopyří jeskyně v lomu Na Chlumu u Srbska Ed. P. Bosák, J. Novotná Speleofórum 2004 – setkání speleologů v Moravském krasu 16. až 18. dubna 2004 /2004 36

Lokalita	Obor	Citace
	speleologie	P. Šroubek, V. Horák 1989 Mapování lomu Na stýdlých vodách v 21. krasové oblasti Českého krasu Český kras XV – Sborník pro speleologický výzkum 15 /1989 72
	speleologie	S. Kácha 1987 Abnormální pokles hladiny vody v propasti Na Čeřince Český kras XIII – Sborník pro speleologický výzkum 13 /1987 51
	speleologie	V. Cílek 1988 Ivanova jeskyně ve Svatém Janu pod Skalou Český kras XIV – Sborník pro speleologický výzkum 14 /1988 5
	speleologie	ZO ČSS 1-11, K. Žák 2005 Zpráva o činnosti ZO 1-11 Barrandien za období 2000-2005 – výjimka čj. 9684/00-OOP/3290/00
	těžba	Jan Pohunek 2006 Lomy Amerika - Etnografie země nikoho – Postupová práce
	zoologie	J. Liška 2005 Výsledky inventarizace motýlů (Insecta, Lepidoptera) v NPR Karlštejn (CHKO Český kras) – dílo VaV 602/2/03-6/22/05 • zpráva za roky 2004-2005
	zoologie	Korynta J. Lepidoptera inventarizační průzkum.
	zoologie	P. Vlach, D. Fišer 2003 Ichtyologický průzkum potoka Kačák na území NPR Karlštejn – závěrečná zpráva
	zoologie	Skyva J. 1977 Seznam motýlů zjištěných v oblasti Českého Krasu v roce 1976
Klapice	zoologie	Korynta J. 1986 Stručný popis CHPV Klapice po lepidopterologické stránce.
	zoologie	Korynta J. 1987 Zpráva o průzkumu motýlů vybraných čeledí v CHPV Klapice v r. 1986-1987.
	geologie	Kříž J. 1994 Inventarizační průzkum PP Klapice - geologie.
	zoologie	Pulpán J. 1992 Zpráva o inventarizačním průzkumu střevlíkovitých brouků (Coleoptera, Carabidae) lokality CHPV Klapice v r. 1992.
	zoologie	Strejček J. 1992 Zpráva o výsledku I. etapy průzkumu chráněného přírodního území "Klapice" v Radotínském údolí
	zoologie	Strejček J. 1993 Zpráva o výsledku II. etapy průzkumu chráněného přírodního území "Klapice" v Radotínském údolí
Klonk	botanika	Rivola M. 1976 Botanická inventarizace návrhu CHPV Klonk.
	geologie	Němec J. 1977 Chráněný přírodní výtvor Klonk. Inventarizační průzkum.
Kobyly	botanika	M. Rivola 1976 Botanická inventarizace CHPV Lom na Kobyle.
	geologie	J. Němec 1977 Chráněný přírodní výtvor Lom na Kobyle. – Inventarizační průzkum.
	geologie	Němec. J., Bosák P. 1980 Geologie, paleontologie a krasové jevy chráněného území Lom na Kobyle Bohemia centralis 9 9 /1980 7
	geologie	P. Bosák, J. Sýkora, St. Tůma 1977 Zpráva o výzkumu výplní jeskyně Vestibul (Chlupáčova sluj) na Kobyle u Koněprus
Koda	archeologie	K. Žák, J. Zelinka 1998 Pravěký člověk hluboko v jeskyni Martina? (nálezořá zpráva) Český kras XXIV – Sborník pro regionální výzkum
	botanika	Danuše Haščynová 1979 Ochranařsko - botanický inventarizační průzkum SPR Koda a přilehlého území CHKO Český kras – Diplomová práce
	botanika	J. Schlägelová 2006 Národní přírodní rezervace KODA - Inventarizační průzkum – floristický
	botanika	J. Stuchlý 1976 Společenstva mechorořtů Císařské rokle u Berouna
	botanika	Knížetová 1970 Inventarizace vegetačního krytu
	botanika	Součková-Haščynová D. 1980 Ochranařsko-botanická studie státní přírodní rezervace Koda a přilehlého území CHKO Český kras – rigorózní práce
	geologie	J. Bruthans, O. Zeman 2000 Nové poznatky o hydrogeologii Českého krasu Český kras XXVI – Sborník pro regionální výzkum 26 /2000 41
	lesnictví	Pavel Hodějovský 1998 Posouzení druhové skladby lesa v CHKO Český kras v NPR Koda – Diplomová práce
	mykologie	Švecová 1983 Zpráva o mykologickém průzkumu SPR Koda
	mykologie	Švecová A. 1985 Zpráva o mykologickém průzkumu SPR Koda za období 1983/84
	zoologie	J. Horáčková, L. Juřičková 2008 Měkkýři NPR Koda v Českém krasu – Inventarizační průzkum
	zoologie	J. Strejček 2005 Výsledky informativního jednosezonního hodnotícího průzkumu fytofágních brouků z čeledí Chrysomelidae (s.lato), Urodonidae, Anthribidae a Curculionidae (s.lato) v NPR Koda v CHKO Český kras v roce 2005.
	zoologie	M. Řezáč, V. Strnad 2005 Zpráva z inventarizačního průzkumu pavouků (Araneae) bezlesích xerothermních stanoviřt NPR Koda uskutečnėného v roce 2005
	zoologie	Soldát m., Starý B. 1978 Fauna drobných motýlů Karlštejska Bohemia centralis 7 7 /1978 105
	zoologie	Švec Z. 1982 Zpráva o prováděném průzkumu SPR Koda v CHKO Český Kras v

Lokalita	Obor	Citace
		období 1981
	zoologie	Švec Z. 1984 Zpráva o prováděném průzkumu SPR Koda v CHKO Český Kras – mykofilní a xylomykofágní entomofauna - Coleoptera
	zoologie	Švec Z. 1986 Zpráva z průzkumu SPR Koda za rok 1985 – myceofilní brouci
	zoologie	Švec Z. 1989 Zpráva z průzkumu SPR Koda (CHKO Český Kras) - brouci - rok 1988
	zoologie	Švec Z. 2002 Zpráva z průzkumu SPR Koda v CHKO Český Kras
	zoologie	Švec Z. 2003 Zpráva z průzkumu SPR Koda – myceofilní brouci
	zoologie	Tkalců B. 1984 CHKO Český Kras. Hymenoptera: Apoidea. Koda
	zoologie	Tkalců B. 1985 CHKO Český Kras. Hymenoptera: Apoidea. Koda
Kotýz	botanika	Molíková M. 1986 Botanická inventarizace chráněného přírodního výtvaru "Kotýs".
	geologie	Hokr Z. 1988 Chráněný přírodní výtvar Kotýz. Geologický inventarizační průzkum.
	speleologie	V. Cílek 2003 Zlatý kůň u Koněprus ve výzkumech a názorech Jiřího Krále Český kras XXIX – Sborník pro regionální výzkum 29 /2003 43
	zoologie	Anonymus 1962 Seznam lepidopter zjištěných v roce 1962 na lokalitě Kotýz.
	zoologie	Pecina P. 1987 Příspěvek k faunistice chráněného přírodního výtvaru Kotýs (zoologický inventarizační průzkum).
Krásná stráň	zoologie	J. Liška 2001 Navrhovaná přírodní památka Krásná stráň u Dobřichovic – ... orientační lepidopterologický průzkum
Kulivá hora	botanika	Knížetová L. 1971 Botanická inventarizace SPR Kulivá hora
	botanika	Mach S. 1977 Ochrannářské mapování okolí Kulivé hory
	botanika	Moucha P. 1980 Dotazník - přehodnocení stavu a podmínek ochrany maloplošných chráněných území "SPR Kulivá hora"
	geologie	Hokr Z. 1988 Státní přírodní rezervace Kulivá hora - geologický inventarizační průzkum
	mykologie	Fellner R. 1978 SPR Kulivá hora - mykosociologický průzkum
	zoologie	Pecina P. 1982 Příspěvek k faunistice státní přírodní rezervace Kulivá hora - zoologický inventarizační průzkum
	zoologie	Pecina P. 2001 SPR Kulivá hora - zoologický průzkum
	zoologie	Pípek P. 1982 Seznam Lepidopter zjištěných ve SPR Kulivá hora v letech 1980 - 82
	zoologie	Pípek P. 1990 Výsledky lepidopterického průzkumu v letech 1988 89
	zoologie	Záruba P. 1978 Zpráva o entomologickém průzkumu chráněného území "SPR Kulivá hora", 1978
	zoologie	Záruba P. 1979 Zpráva o entomologickém průzkumu chráněného území "SPR Kulivá hora", 1979
	zoologie	Záruba P. 1980 Zpráva o entomologickém průzkumu chráněného území "SPR Kulivá hora", 1980
	zoologie	Záruba P. 1981 Zpráva o entomologickém průzkumu chráněného území "SPR Kulivá hora", 1981
	zoologie	Záruba P. 1982 Zpráva o entomologickém průzkumu chráněného území "SPR Kulivá hora", 1982
	zoologie	Záruba P. 1983 Zpráva o entomologickém průzkumu chráněného území "SPR Kulivá hora", 1983
	zoologie	Záruba P. 1983 Zpráva o chovu a introdukci Lemniclides podalirius v SPR Kulivá hora
	zoologie	Záruba P. 1984 Zpráva o entomologickém průzkumu chráněného území "SPR Kulivá hora", 1984
	zoologie	Záruba P. 1985 Zpráva o entomologickém průzkumu chráněného území "SPR Kulivá hora", 1985
	zoologie	Záruba P. 1986 Zpráva o entomologickém průzkumu chráněného území "SPR Kulivá hora", 1986
	zoologie	Záruba P. 1987 Zpráva o entomologickém průzkumu chráněného území "SPR Kulivá hora", 1987
	zoologie	Záruba P. 1988 Zpráva o entomologickém průzkumu chráněného území "SPR Kulivá hora", 1988
	zoologie	Záruba P. 1989 Zpráva o entomologickém průzkumu chráněného území "SPR Kulivá hora", 1989
zoologie	Záruba P. 1990 Zpráva o entomologickém průzkumu chráněného území "SPR Kulivá hora", 1990	
zoologie	Záruba P. 1992 Lepidopterický inventarizační průzkum chráněného území "SPR Kulivá hora"	

Lokalita	Obor	Citace
Lom u Kozolup	botanika	Fišerová D. (1987): Chráněný přírodní výtvar Lom u Kozolup. Botanická inventarisace. - Ms. [depon. in SÚPPOP Praha]
	geologie	Němec J. 1981 Chráněný přírodní výtvar lom u Kozolup – Inventarizační průzkum
Radotínské údolí	botanika	J. Dostál 1936 Botanický průvodce Radotínským údolím
	botanika	Knížetová L. (1979): SPR Radotínské údolí - inventarizace vegetačního krytu. - Ms. [depon. in SÚPPOP Praha]
	mykologie	Svrček M. 1986 Mykoflora SPR Radotínské údolí. Mykologický inventarizační průzkum SPR Radotínské údolí s využitím sběrů z minulých let.
	mykologie	Svrček M. 1988 Mykoflora SPR Radotínské údolí. Mykologický inventarizační průzkum v r. 1988.
	mykologie	Svrček M. 1989 Mykoflora SPR Radotínské údolí. Mykologický inventarizační průzkum v r. 1989.
	mykologie	Svrček M. 1990 Mykoflora SPR Radotínské údolí. Mykologický inventarizační průzkum v r. 1990.
	pedologie	S. Vacek, V. Podrázský, P. Šamonil 2002 Průzkum půd v PR Radotínské údolí Péče o lesy v NPR Karlštejn – Seminář ve Sv. Janu pod Skalou, 19. února 2002 65
	speleologie	Tůma 1989 Inventarizační průzkum krasových jevů Radotínského údolí v severní části CHKO Český kras a ve SPR Radotínské údolí.
	zoologie	Antuš M. 1987 Průběžná zpráva o inventarizačním průzkumu pavouků (Araneida) CHÚ Radotínské údolí - lokalita "Za Cikánkou".
	zoologie	Antuš M. 1988 Průběžná zpráva o inventarizačním průzkumu pavouků (Araneida) CHÚ Radotínské údolí - lokalita "Za Cikánkou". 2. část - rok 1988.
	zoologie	D. Fischer 2005 Ichtyologický průzkum Radotínského potoka
	zoologie	Chvála M. 1988 Zpráva o 1. etapě inventarizačního výzkumu dvoukřídých (Insecta, Diptera) SPR Radotínské údolí v roce 1988.
	zoologie	Chvála M. 1989 Zpráva o 2. etapě inventarizačního výzkumu dvoukřídých (Insecta, Diptera) SPR Radotínské údolí - v roce 1989.
	zoologie	Chvála M. 1990 Zpráva o 3. etapě inventarizačního výzkumu hmyzu (Insecta) SPR Radotínské údolí v roce 1990 – se zaměřením na dvoukřídle (Diptera), čeledí Empididae a Hybotidae.
	zoologie	Chvála M. 1990 Zpráva o inventarizačním výzkumu hmyzu (Insecta) SPR Radotínské údolí za tříleté období 1988 - 1990.
	zoologie	Korynta J. 1989 Předběžná zpráva II. etapy inventarizace lepidopter v SPR Radotínské údolí, Zmrzlík za rok 1989.
	zoologie	Korynta J. 1992 Inventarizační průzkum lepidopter 1992.
	zoologie	Korynta J., Skyva J. 1990 SPR Radotínské údolí. Inventarizační průzkum lepidopter 1988-1990.
	zoologie	Ložek V. 1988 Měkkýši státní přírodní rezervace Radotínské údolí.
	zoologie	Pádr Z. 1986 Studie výskytu blanokřídleho hmyzu ve státní přírodní rezervaci Radotínské údolí.
	zoologie	Pádr Z. 1987 Inventarizační průzkum výskytu žahadlových a pilatkovitých blanokřídých (Hymenoptera - Akuleata, Symphyta) v chráněném území Radotínské údolí.
	zoologie	Pípek P. 1983 Zpráva o výsledcích faunistického průzkumu v CHÚ za r. 1983 [motýli].
	zoologie	Pulpán J. 1987 Zpráva o inventarizačním průzkumu navrhovaného rozšíření západní části SPR Radotínské údolí - rok 1987. Entomologie - Coleoptera - Carabidae.
	zoologie	Skyva J. 1982 Seznam motýlů zjištěných v oblasti Českého krasu (SPR Radotín) v letech 1980-1981.
	zoologie	Strejček J. 1990 SPR "Radotínské údolí", Praha 5. CHKO Český kras. - 1 etapa inventarizačního průzkumu fytofágních čeledí brouků – Chrysomelidae s.l., Bruchidae, Urodonidae, Anthribidae a Curculionidae s.l. v r. 1990 - souhrn výsledků.
	zoologie	Štys P. 1988 Zpráva o inventarizačním výzkumu řádu Heteroptera v SPR Radotínské údolí (1. etapa).
	zoologie	Štys P. 1989 Zpráva o inventarizačním výzkumu řádu Heteroptera v SPR Radotínské údolí (1. etapa - 1989).
Staňkovka	botanika	Blažková D. 1980 Zajímavý výskyt asociace Cypero-limoselletum u Prahy, 1980
	botanika	D. Blažková 1989 Vegetace chráněného území Staňkovka Bohemia centralis 18 18 /1989 77
	zoologie	Korynta J. 1992 CHPV Staňkovka. Inventarizační průzkum lepidopter 1992.
	geologie	Kříž J. 1994 Inventarizační průzkum přírodní památky Staňkovka u Radotína -

Lokalita	Obor	Citace
		geologie.
	zoologie	Strejček J. 1994 Chráněné přírodní území "Háj Staňkovka" v Praze-Radotíně - přehled fytofágních brouků z čeledí – Chrysomelidae s.l., Urodonidae, Anthribidae a Curculionidae s.l., zjištěných v r. 1994.
Špičatý vrch-Barrandovy jámy	botanika	Fišerová D. (1987): Chráněné naleziště Špičatý vrch. Botanická inventarisace. - Ms. [depon. in SÚPPOP Praha]
	geologie	Němec J. 1978 Chráněné naleziště Špičatý vrch - Barrandovy jámy. – Inventarizační průzkum
Tetínské skály	botanika	Rivola M. 1972 Botanická inventarizace SPR Tetínské skály.
	botanika	Rivola M. 1973 Mechorosty zjištěné v SPR Tetínské skály v roce 1972
	geologie	Hokr Z. 1988 Státní přírodní rezervace Tetínské skály. Geologický inventarizační průzkum.
	geologie	K. Žák, H. Vysoká, J. Bruthans, J. Hlaváč 2004 Hydrologie krasového systému pramen pod Domášovem – Tetínský vývěr: nová pozorování a data Český kras XXX – Sborník pro regionální výzkum /2004 45
	geologie	K. Žák, J. Frýda, J. Bruthans, J. Kadlec, R. Živor 2001 Nová lokalita bílých vrstev v Portálové jeskyni v Kavčím lomu (Montánce) u Tetína – (nálezová zpráva) Český kras XXVII – Sborník pro regionální výzkum 27 /2001 36
	speleologie	Anonymus 2005 Průběh prací na jednotlivých lokalitách v posledních letech – ZO ČSS 1-02 Tetín • 2005
	speleologie	J. Plot 1989 Zpráva o výzkumné činnosti ZO ČSS 1-02 Tetín za rok 1989 Český kras XV – Sborník pro speleologický výzkum 15 /1989 88
	speleologie	M. Garkisch Zánik krasového útvaru Turské maštale na Tetíně Minulostí Berounska 1 – Sborník Státního okresního archivu v Berouně 1
	speleologie	P. Nakládal 2005 Copak nám to teče pod Tetínem II aneb proč kopat v Tetínských propástkách Speleo 41 41 /2005 23
	speleologie	R. Živor 1981 Nový objev v Terasové jeskyni Český kras VI – Sborník pro speleologický výzkum 6 /1981 46
	zoologie	L. Pecka 1999 Problematika Tetínské vyvěračky Český kras XXV – Sborník pro regionální výzkum
	zoologie	Pecina P. 1983 Příspěvek k faunistice státní přírodní rezervace Tetínské skály.
	zoologie	Pípek P. 1980 Seznam motýlů zjištěných ve SPR Tetín, 1980
Voskop	botanika	J. Möllerová, J. Viewegh 2005 Vegetation of the Nature Reserve Voskop (Protected Landscape Area Český kras) and possible trends of its development – Vegetace PR Voskop (CHKO Český kras) a možné trendy jejího vývoje Journal of Forest Science – Volume 51 51 /2005 24
Voškov	botanika	Anonymus Přírodní rezervace Voškov - RBC – významné a charakterizující rostlinné svazy a druhy
	botanika	Petříček V. 1969 Materiál z botanického průzkumu Voškova v září 1969.
	botanika	Rivola M. 1972 Mechorosty zjištěné v SPR Voškov v roce 1972
	botanika	Schlägelová J. 2004 Přírodní rezervace Voškov • Inventarizační průzkum botanický
	geologie	Marek J. 1985 Státní přírodní rezervace Voškov. Inventarizační průzkum.
	zoologie	Pípek P. 1979 Seznam druhů ve SPR Voškov - rok 1979
	zoologie	Pípek P. 1980 Seznam motýlů zjištěných ve SPR Voškov
Zlatý kůň	botanika	Rivola M. 1976 Botanická inventarizace CHPV Zlatý kůň.
	geologie	I. Jančaříková 1988 Geologická situace ve štole do Koněpruských jeskyní Český kras XIV – Sborník pro speleologický výzkum 14 /1988 33
	geologie	Komaško A. 1985 Sekundární křemeny v oblasti Zlatého koně u Koněprus
	geologie	Ložek V. 1996 Přírodní poměry na jižním svahu Zlatého koně během holocénu
	geologie	Lysenko V. 1975 Changes in cave regime as a consequence of general public accessibility (on the example of Koneprusy caves)
	geologie	Němec J. 1979 Chráněný přírodní výtvar Zlatý kůň. Inventarizační průzkum.
	geologie	Němec J. 1982 Geologie chráněného přírodního výtvaru Zlatý kůň Bohemia centralis 11 11 /1982 29
	geologie	Skřivánek F., Hromas J. 1971 Posouzení nově objevené jeskyně "POD VÝTAHEM" ve středním patře Koněpruských jeskyní
	geologie	V. Lysenko 1987 Využití dálkového průzkumu na příkladu z koněpruské oblasti Český kras XIII – Sborník pro speleologický výzkum 13 /1987 29
	speleologie	J. Kovanda 2002 Jaroslav Petrbok a objev koněpruských jeskyní Český kras XXVIII – Sborník pro regionální výzkum /2002 19
	speleologie	Jirovec J. 1968 Měřické práce v Koněpruských jeskyních
	speleologie	P. Bosák 1996 Vývoj krasu a jeskyní v koněpruské oblasti a paleohydrologický model (Český kras, Česká republika) Český kras XXII – Sborník pro

Lokalita	Obor	Citace
		speleologický výzkum 22 /1996 15
Zmrzlík	zoologie	Skyva J. 1989 Zadní Kopanina - CHÚ Zmrzlík. Lepidoptera - motýli. 1988 - 1989.
CHKO	archeologie	I. Sýkorová, V. Matoušek 2000 Osídlení oblasti Českého krasu ve světle nových výzkumů - Tmaň V. Cílek, P. Bosák ed. Zlatý kůň
	botanika	Z. Hroudová & P. Zákravský 2000 Vegetation changes in the steppe community of Bohemian Karst within period 1965-1998 – Vegetační změny ve stepním společenstvu v Českém krasu za období 1965-1998 L. Kirschnerová & T. Kučera (ed.) Studies at permanent vegetation plots in protected areas • Studium vegetace na trvalých plochách v chráněných územích – Příroda č. 17 - Sborník prací z oboru OP 25
	botanika	V. Šuk 2001 Zajímavé rostliny cizího původu na Karlštejně Zpravodaj - Ochrana přírody okresu Praha západ – Ročenka - - 2001
	botanika	V. Skalický, J. Jeník 1974 Vegetace Českého krasu
	botanika	T. Dostálek 2005 Identification of critical life history stages in the life cycle of endangered species, <i>Dracocephalum austriacum</i> L. – Identifikace kritických fází životního cyklu ohroženého druhu včelníku rakouského (Diplomová práce)
	botanika	Raabová J. 2006 Lokální adaptace vzácných druhů na stanoviště – Zpráva o práci vykonané na území CHKO Český kras za rok 2006
	botanika	Petr Pyšek 1982 Sídlištní vegetace Českého krasu – Diplomová práce
	botanika	Pavel Špryňar 2002 Květena českého krasu se zvláštním zřetelem k vegetaci Velká hora
	botanika	P. Špryňar, J. Schlägelová 2005 Jarní botanicko-geologická vycházka za květenou nevápencových hornin Českého krasu Český kras XXXI – Sborník pro regionální výzkum 31 /2005 56
	botanika	P. Špryňar 2004 Poznámky k překvapivému výskytu podmrvky jižní (<i>Notholaena marantae</i>) a sleziníku hadcového (<i>Asplenium cuneifolium</i>) na ultrabazickém pikritu v Českém krasu Zprávy České botanické společnosti 2004 321
	botanika	K. Čiháková, K. Florová, A. Kladivová, H. Meyerová, Z. Münzbergová, A. Šlechtová 2008 Vliv pastvy na vegetaci lokalitách Pání hora (NPR Karlštejn) a Zlatý kůň (NPP) – studie 2007
	botanika	Jeňýk Hofmeister 2001 Jak si stojí dubohabrové lesy v CHKO Český kras Živa 2001 – Časopis pro biologickou práci 3 /2001 111
	botanika	J. Žlebčík, J. Šedivá 2001 Lýkovec vonný – <i>Daphne cneorum</i> L. Ochrana přírody 2001 – Časopis státní ochrany přírody 7 /2001 208
	botanika	J. Rydlo 2000 Vodní makrofyta v Českém krasu Muzeum a současnost – Řada přírodovědná - ročník 14 14 /2000 116
	botanika	J. Rydlo 1999 <i>Impatiens glandulifera</i> na dolní Berounce Muzeum a současnost – Řada přírodovědná - ročník 13 13 /1999 155
	botanika	J. Hofmeister 2002 Šíření jasanu v habrových doubravách CHKO Český kras jako projev jejich spontánního vývoje Muzeum a současnost – Řada přírodovědná - ročník 16 16 /2002 41
	botanika	Fišerová D. (1991): Revize vegetačních map význačných chráněných území Českého krasu pomocí leteckých multispektrálních snímků. - <i>Bohemia centralis</i> , Praha, 20:135-158
	botanika	Čiháková Kateřina, Florová Klára, Hofmanová Anna, Kladivová Anna, Münzbergová Zuzana 2006 Vliv pastvy na vegetaci lokalitách Pání hora (NPR Karlštejn), Zlatý kůň (NPP) – (v roce 2006)
	botanika	Anonymus 2007 Výsledky floristického kurzu České botanické společnosti v Berouně – (8. - 13. července 2001) Výsledky floristických kurzů ČBS v Berouně (2001) a Slavkově u Brna (2006) – Zprávy České botanické společnosti 42, Příloha 2007/2 61
	geologie	V. Cílek 2000 Nejnižší a nejvyšší fluvialní terciér Českého krasu Český kras XXVI – Sborník pro regionální výzkum 26 /2000 49
	geologie	P. Štěpánek 1981 Nejhlubší vrt v Čechách - Tobolka 1 (Barrandien) Český kras VI – Sborník pro speleologický výzkum 6 /1981 7
	geologie	K. Žák, J. Hladíková, V. Lysenko, J. Slačík 1987 Izotopické složení uhlíku a kyslíku jeskynních sintrů, žilných kalcitů asedimentárních vápenců z Českého krasu Český kras XIII – Sborník pro speleologický výzkum 13 /1987 5
geologie	J. Mühlendorf 2003 Sedimentární výplně krasových dutin v údolí Berounky mezi Tetínem a Srbskem v Českém krasu – Diplomová práce PF UK (Ústav geologie a paleontologie)	
geologie	J. Kadlecová, K. Žák 1998 Krasové prameny Českého krasu Český kras XXIV – Sborník pro regionální výzkum	
geologie	J. Bruthans, O. Zeman 2000 Nové poznatky o hydrogeologii Českého krasu Český kras XXVI – Sborník pro regionální výzkum 26 /2000 41	

Lokalita	Obor	Citace
	geologie	C. G. Diedrich & K. Žák 2006 Prey deposits and den sites of the Upper Pleistocene hyena <i>Crocota spelaea</i> (Goldfuss, 1823) in horizontal and vertical caves of the Bohemian Karst (Czech Republic)
	hydrologie	T. Hrdinka 2005 Limnologická studie jezera v lomu Velká Amerika Český kras XXXI – Sborník pro regionální výzkum 31 /2005 5
	hydrologie	J. Topinka 2002 Regulace řek na Berounsku Minulost Berounska 5 – Sborník Státního okresního archivu v Berouně 5 /2002 173
	lesnictví	V. Švihla 2002 Hydrologický aspekt podmínek vegetace DB a JS v Českém krasu Pondělíček M. ed. Problematika pěstování lesů ve zvláště chráněných územích přírody – Seminář ve Sv. Janu pod Skalou, 22. února 2001 51
	lesnictví	V. Švihla 1998 Poznámky k řešení problému výskytu jasanu ztepilého (<i>Fraxinus excelsior</i>) v erothermní oblasti Českého krasu Švihla V. ed. Problematika přírodě blízkých lesů v NPR Karlštejn – Sborník k semináři 25
	lesnictví	V. Samek 1964 Lesní společenstva Českého krasu
	lesnictví	V. Buriánek, J. Liška, F. Soukup 2007 Posouzení stavu dubohabřin v NPR Karlštejn a Koda a prognóza jejich vývoje
	lesnictví	V. Buriánek 2002 Expanze jasanu ztepilého na pokusných plochách na území NPR Karlštejn a Koda – posouzení dosavadních zásahů a navrhovaná opatření Pondělíček M. ed. Problematika pěstování lesů ve zvláště chráněných územích přírody – Seminář ve Sv. Janu pod Skalou, 22. února 2001 9
	lesnictví	Pavel Šamonil 2005 Typologie lesů Českého krasu ve vztahu k půdní diverzitě – Diplomová práce
	lesnictví	Pavel Šamonil 2000 Revize lesních typů a ověření jejich vztahů s bonitou dřevin v oblasti CHKO Český kras – Diplomová práce
	lesnictví	P. Šamonil, M. Pondělíček 2002 Přehled opatření realizovaných v rámci CHKO Český kras s důrazem na péči o lesní ekosystémy v roce 2001 Péče o lesy v NPR Karlštejn – Seminář ve Sv. Janu pod Skalou, 19. února 2002 37
	lesnictví	P. Moucha 2002 Lesy chráněné krajinné oblasti Český kras, jejich význam z hlediska ochrany přírody, jejich současný stav a perspektivy péče o ně Péče o lesy v NPR Karlštejn – Seminář ve Sv. Janu pod Skalou, 19. února 2002 35
	lesnictví	O. Šimunek 2002 Depozice dusíku v lesích centrální části CHKO Český kras Péče o lesy v NPR Karlštejn – Seminář ve Sv. Janu pod Skalou, 19. února 2002 43
	lesnictví	Michal Třeštík 1997 Ekologická a produkční charakteristika bukových porostů v CHKO Český kras – Diplomová práce
	lesnictví	J. Hofmeister 2002 Význam atmosférické depozice sloučenin dusíku a historického vývoje dubohabrových lesních porostů CHKO Český kras z hlediska procesu šíření jasanu ztepilého (<i>Fraxinus excelsior</i>) v těchto porostech Pondělíček M. ed. Problematika pěstování lesů ve zvláště chráněných územích přírody – Seminář ve Sv. Janu pod Skalou, 22. února 2001 21
	lesnictví	E. Průša 1974 Lesní typy Karlštejnska a hospodářské zásady v nich Bohemia centralis 3 3 /1974 141
	lesnictví	D. Šmídt 2008 Historický vývoj zalesnění v Karlicko-Karlštejnském segmentu – Magisterská práce
	lesnictví	Buriánek V. 1999 Problematika expanze jasanu ztepilého v CHKO Český kras Vybrané problémy ochrany přírody a krajiny s ohledem na Český kras – Sborník ze semináře konaného v areálu Vyšší odborné školy pedagogické ve Sv. Janu p. Sk. dne 26. října 1999 25
	lesnictví	A. Novák, J. Tlapák 1974 Historie lesů v chráněné krajinné oblasti Český kras Bohemia centralis 3 3 /1974 9
	mykologie	V. Janda, J. Burel, J. Landa 2005 Zpráva o provedeném mykologickém průzkumu na území NPR Karlštejn a NPR Koda v CHKO Český kras v období 1. 1. 2004 až 10. 10. 2005 – Projekt VaV 620/2/03
	mykologie	Radmila Dvořáková 1999 Myxomycety v Českém krasu a na hřebenech – Diplomová práce
	mykologie	Landa J., Švecová A. 2001 Zpráva z mykologického průzkumu v CHKO Český kras za období 1997-2000
	mykologie	J. Burel, V. Janda 2004 Průběžná zpráva o provedeném mykologickém průzkumu na území CHKO Český kras v období 1. 1. 2003 až 31. 12. 2003
	mykologie	Hlaváček J., Smotlacha M. 1984 Seznam nalezených hub při průzkumu v CHKO Český kras za období 1982/83.
	speleologie	K. Žák, M. Kolčava, O. Jäger, R. Živor 2003 Evidence jeskyní Českého krasu - stav k 1. říjnu 2003 Český kras XXIX – Sborník pro regionální výzkum 29 /2003 5
	speleologie	I. Horáček, V. Ložek, J. Svoboda, A. Šajnerová 2002 Přírodní prostředí a osídlení krasu v pozdním paleolitu a mezolitu Prehistorické jeskyně – Katalogy,

Lokalita	Obor	Citace
		dokumenty, studie 313
	těžba	V. Štefek a kol. 2002 Nerostný surovinový potenciál CHKO Český kras a limity jeho využití – Závěrečná zpráva
	ÚSES	Pondělíček M. 1999 Stabilizace CHKO Český kras územními systémy ekologické stability Vybrané problémy ochrany přírody a krajiny s ohledem na Český kras – Sborník ze semináře konaného v areálu Vyšší odborné školy pedagogické ve Sv. Janu p. Sk. dne 26. října 1999 45
	zoologie	W. Černý Ornitologický výzkum berounského okresu
	zoologie	V. Vrabec, J. Matouš, S. Marek, I. Solovka 2003 Příspěvek k poznání fauny motýlů (Lepidoptera) CHKO Český kras – výsledky Entomologických dnu 2002 Bohemia centralis 26 26 /2003 137
	zoologie	V. Vohralík 2008 Zpráva o plnění podmínek výjimky z o. p. sysla obecného a rozsahu provedených prací
	zoologie	V. Pflieger 2000 Měkkýši (Mollusca) modelových lokalit Českého krasu Český kras XXVI – Sborník pro regionální výzkum 26 /2000 28
	zoologie	Š. Hřebík 2003 Ekologie makrozoobentosu malých vodních toků v CHKO Český kras Bohemia centralis 26 26 /2003 53
	zoologie	Soldát M. 1983 Inventarizační průzkum Lepidopter v oblasti Karlštejska v roce 1983.
	zoologie	Soldát M. 1978 Fauna denních motýlů (Rhopalocera) Karlštejska Bohemia centralis 7 7 /1978 163
	zoologie	Skyva J. 1986 Seznam motýlů zjištěných v oblasti Českého krasu v letech 1984-5
	zoologie	Skyva J. 1984 Seznam motýlů zjištěných v oblasti Českého krasu v letech 1982-3
	zoologie	Skyva J. 1982 Seznam motýlů zjištěných v oblasti Českého krasu v letech 1980-1.
	zoologie	Skyva J. 1980 Seznam motýlů zjištěných v oblasti Českého krasu v letech 1978 a 1979.
	zoologie	Scholz T. 1980 Střevlíkovití (Coleoptera, Carabidae) Karlštejska Bohemia centralis 9 9 /1980 163
	zoologie	Scholz T. 1977 Zpráva o výsledcích faunistického průzkumu brouků čeledi Carabidae v okolí Srbska u Berouna za rok 1977 prováděného Tomášem Scholzem.
	zoologie	Scholz T. 1976 Zpráva o výsledcích faunistického průzkumu brouků čeledi Carabidae v okolí Srbska u Berouna za rok 1976 prováděného Tomášem Scholzem.
	zoologie	Renner V. 1990 Zpráva o lepidopterologickém průzkumu v roce 1989 v SPR Koda, Karlštejn, Lom na Kobyle a Tetínské skály.
	zoologie	Renner V. 1989 Zpráva o lepidopterologickém průzkumu v roce 1988 v SPR Koda, Karlštejn, Lom na Kobyle a Tetínské skály.
	zoologie	Renner V. 1987 Zpráva o lepidopterologickém průzkumu v roce 1986 v SPR Koda, Karlštejn, Lom na Kobyle a Tetínské skály.
	zoologie	Renner V. 1986 Zpráva o lepidopterologickém průzkumu v roce 1985 v SPR Koda, Karlštejn, Lom na Kobyle a Tetínské skály.
	zoologie	Renner V. 1983 Zpráva o lepidopterologickém výzkumu.
	zoologie	Renner V. 1983 Zpráva o lepidopterologickém průzkumu v roce 1982 v SPR Koda, Karlštejn, Lom na Kobyle a Tetínské skály.
	zoologie	Renner V. 1982 Zpráva o lepidopterologickém výzkumu.
	zoologie	Renner V. 1982 Zpráva o lepidopterologickém průzkumu v roce 1981 v SPR Koda, Karlštejn, Lom na Kobyle a Tetínské skály.
	zoologie	P. Špryňar a kol. 2003 Příspěvek k poznání brouků (Insecta, Coleoptera) Českého krasu – výsledky Entomologických dnu 2002 Bohemia centralis 26 26 /2003 97
	zoologie	P. Špryňar 2002 Faunistické materiály z chráněných přírodních území středních Čech – (Insecta: Coleoptera) Muzeum a současnost – Řada přírodovědná - ročník 16 16 /2002 7
	zoologie	P. Kocourek 2005 Inventarizační průzkum mnohonožek (Diplopoda) v NPP Černá rokle, v NPR Karlštejn a NPR Koda za rok 2005.
	zoologie	P. Janda, F. Pojer 1998 Ptáci v lomech Českého krasu v roce 1996 Český kras XXIV – Sborník pro regionální výzkum
	zoologie	P. Janda 2006 Inventarizační zoologický průzkum vyšších obratlovců (kromě ryb) v navrhované PR Vanovice v CHKO Český kras
	zoologie	P. Janda 2005 Inventarizační zoologický průzkum vyšších obratlovců (kromě ryb) PR Radotínské údolí, NPP Černá rokle a PR Klapice v CHKO Český kras
	zoologie	P. Janda 2000 Ptáci v lomech Českého krasu v letech 1994 - 1998 Český kras XXVI – Sborník pro regionální výzkum 26 /2000 5

Lokalita	Obor	Citace
	zoologie	P. Janda 1999 Ptáci v lomech Českého krasu v roce 1997 Český kras XXV – Sborník pro regionální výzkum
	zoologie	Netušil A. 1978 Zpráva o provádění průzkumu zlatěnek (Chrysidae) na území CHKO Český kras v roce 1978.
	zoologie	M. Petřů 2007 Monitoring motýlů (Lepidopter) na vybraných pasených plochách v Českém krasu II.
	zoologie	M. Petřů 2006 Monitoring motýlů (Lepidopter) na vybraných pasených plochách v Českém krasu.
	zoologie	M. Petřů 2005 Inventarizační průzkum řádu lepidoptera na území NPR Koda, NPP Kotýz, NPP Zlatý kůň a NPP Klouk.
	zoologie	L. Beran 2003 Příspěvek k poznání vodních měkčů dolního toku Berounky Bohemia centralis 26 26 /2003 45
	zoologie	L. Barger 1999 Entomologický průzkum v CHKO Český kras na lokalitách Na Voskopě a Kobyla – červenec až říjen 1999
	zoologie	Krušek K., Soldát M. 1980 Motýlí fauna Karlštejnska - 2. část Bohemia centralis 9 9 /1980 109
	zoologie	Korynta J., B. Vodrlind 2004 Inventarizační průzkum vybraných čeledí Lepidopter NPR Karlštejn a NPR Koda – 1999 – 2003
	zoologie	J. Veselý 2001 Rozšíření obojživelníků v CHKO Český kras Český kras XXVII – Sborník pro regionální výzkum 27 /2001 52
	zoologie	J. Vávra 2000 Nové nálezy drobných motýlů (Microlepidoptera) v CHKO Český kras – II. část Český kras XXVI – Sborník pro regionální výzkum 26 /2000 33
	zoologie	J. Malý 2008 Seznam motýlů (Lepidoptera) ulovených v CHKO Český kras v roce 2007
	zoologie	J. Korynta, B. Vodrlind 2000 Inventarizační průzkum vybraných čeledí lepidopter NPR Karlštejn a Koda – Dílčí zpráva za rok 2000
	zoologie	J. Foit 2006 Zoologický průzkum navrhovaného zvláště chráněného území Vanovice - vybrané skupiny bezobratlých
	zoologie	I. Horáček, V. Hanák, P. Benda, J. Červený, V. Hanzal, M. Průcha, J. Veselý, D. Weinfurtová & J. Zima 2001 Nejvýznamnější zimoviště netopýrů ve středních Čechách Vespertilio 5 – mezinárodní chiropterologický časopis • Sčítání netopýrů v zimovištích ČR 5 /2001 121
	zoologie	Hanák V., Čiháková J., Stopka P. 1993 Zpráva o výzkumu drobných savců v SPR Slavičí údolí, Staňkovka a Klapice v katastru obce Radotín.
	zoologie	Fiala F., Maršík L. 2004 Dílčí zpráva za léta 2002 a 2003 o faunistickém průzkumu řádu Lepidoptera v NPR Koda a NPR Karlštejn
	zoologie	Dirlbek K. 1985 Zpráva o výzkumu vrtulí (Tephritidae, Diptera)
	zoologie	A. Kůrka 2000 Sukcese arachnocenóz v povrchových vápencových lomech v Českém krasu (pavouci - Aranae) Český kras XXVI – Sborník pro regionální výzkum 26 /2000 22
	zoologie	A. Jansová 1993 Zoologický průzkum navrženého chráněného území Na Vanovicích Bohemia centralis 22 22 /1993 83

Příloha č. 6

Model přirozené druhové skladby lesních porostů

Soubor lesních typů	Dřeviny (zastoupení v %)																			
	jd	bo	dbz	dbp	dbl	bk	hb	jv	bb	js	jl	br	brk	mk	tr	lp	ol	os	vr	kr
0Z		88	1			1						10								
0X		87	7	2		1										1				2
1X			38	40					8				2	2		8				2
1Z		10	78				5					1	1			5				
1K		5	82				5					8								
1M		10	78				1					10				1				
1B			65			10	10	2	2				1			10				
1C			78				5						2			15				
1W			77	2		5	8	5	1				1			1				
1G																	80	2	18	
1H			76				15		2				2			5				
1A			47			8		27	1	1	1					15				
1J			38				10	28	1	1	1		1	1	1	18				
2K		2	62			16	5					5				10				
2I			62			18	5					5				10				
2S			59			14	10	1	1						1	14				
2C			70			11	11		1				1	1		5				
2W			51			27	3	12	1	1			1		1	3				
2B			55			25	10	1								9				
2H			64			14	9	1	1	1					1	9				
2D			60			16	5	5	1	1	1				1	10				
2A			45			16	5	15	1	1	1				1	15				
2V	15				45	15		7		7	5						6			
3B	6		28			58	2									6				
3H	4		29			49	9									9				
3D	1		25			55	2	8		1						8				
3W	6		28			58	2									6				
3A	5		14			49	1	14		1	1				1	14				
3J	5		13			30	1	29		1	1		1	1		18				
3L								1		35							62	2		

Příloha č. 7**Přehled rybníků a vodních nádrží v CHKO Český kras**

Do údaje o výměře je zahrnut celý retenční prostor nádrže.

nádrž	výměra (ha)	katastrální území	povodí	poznámka
Vinařice - návesní	0,04	Vinařice	Vodický potok	
Vinařice - bývalé koupaliště	0,16	Vinařice	Vodický potok	
Všeradice u hřbitova (bývalé koupaliště)	0,24	Všeradice	Všeradický potok	
rybník Musílek	0,53	Suchomasty	Suchomastský potok	
Mlýnský rybník Suchomasty	1,00	Suchomasty	Suchomastský potok	v rekonstrukci
nádrž nad obecním úřadem	0,02	Suchomasty	Suchomastský potok	
Havlíčkův mlýn	0,39	Tmaň	Suchomastský potok	zátopa z $\frac{1}{3}$
Koněprusy - návesní	0,03	Koněprusy	přítok Suchomastského potoka	
Mlýnský rybník u Měňan	0,77	Měňany	Stříbrný potok	zčásti zanesen
Měňany - návesní	0,32	Měňany	Stříbrný potok	
Oborák	6,03	Liteň	Stříbrný potok	zátopa 3,83 ha
Bělečský rybník (Hoškův)	1,50	Běleč	Stříbrný potok	
Korno – návesní	0,04	Korno	Korenský potok	
Rybník Korno	1,81	Korno	Korenský potok	
Rybník pod Kornem (Píšuův)	0,04	Korno	Korenský potok	
Tetín – návesní, požární nádrž	0,06	Tetín	Domášov (od Kody)	
Tobolka – návesní, požární nádrž	0,28	Tobolka	Kodský potok	
Tobolka – louže u Kody	0,19	Tobolka	Kodský potok	většina zasypaná
Koda – mlýnský rybník	0,05	Tetín	Kodský potok	připravována rekonstrukce
Koda – Chvojkův rybník	0,03	Tetín	Kodský potok	
rybníček u Krupné	0,07	Poučnick	přítok Berounky od Krupné	
rybník nad Krupnou	0,40	Korno	potok Krupná	zátopa $\frac{1}{5}$
Bubovice – bývalé koupaliště	0,10	Bubovice	Bubovický potok	
Bubovice – rybníček	0,02	Bubovice	Bubovický potok	
Bubovice – pod obcí	0,61	Bubovice	Bubovický potok	
nad Srbskem („Gabčíkovo“)	0,18	Srbsko	Bubovický potok	zátopa $\frac{1}{4}$,
Mořina – návesní horní, požární nádrž	0,24	Mořina	Budňanský potok	
Mořina – návesní dolní, požární nádrž	0,13	Mořina	Budňanský potok	
Chaloupky návesní	0,01	Mořinka	potok V Trubách	
Mořinka požární nádrž (před obchodem)	0,06	Mořinka	Dibří	
Mořinka návesní	0,03	Mořinka	Dibří	

nádrž	výměra (ha)	katastrální území	povodí	poznámka
Mořinka – meliorace nad Dolním Roblínem, hloubená nádrž	0,18 0,02	Mořinka Trněný Újezd	Dibří Karlický potok	
Roblín – pod prasečákem, požární nádrž	0,07	Roblín	Přítok Švarcavy od Roblína	
Roblín – rybníček	0,03	Roblín	Přítok Švarcavy od Roblína	
Rybník Franta (Majorák)	1,03	Roblín	Švarcava	
Rybník Pekárek	1,08	Roblín	Švarcava	
Třebotov – rybníček	0,06	Třebotov	Švarcava	
Třebotov - návesní	0,28	Třebotov	Švarcava	
Třebotov – pod obcí	0,14	Třebotov	Švarcava	
Solopisky – Mejšťíkův rybník	0,26	Třebotov	Švarcava	zátopa 1/3
nádrž Na Stráži Solopisky	0,30	Třebotov	Švarcava	zátopa 1/4
Louže u Vonoklas, nebeský rybník	0,36	Vonoklasy	Kluček	
Vonoklasy u ČOV	0,43	Vonoklasy	Kluček	zátopa 1/2
rybník Kluček	0,23	Vonoklasy	Kluček	
Mlýnský rybníček u Chýníc	0,01	Chýníc	Radotínský potok	
Choteč – rybníček, požární nádrž	0,03	Choteč	Radotínský potok	
Choteč – mlýnský rybník	0,48	Choteč	Radotínský potok	
rybník u Kalinova mlýna	0,04	Ořech	Radotínský potok	
mlýnský rybník Cikánka	0,28	Zadní Kopanina	Radotínský potok	
v cementárně Radotín	0,60	Radotín	Radotínský potok	zátopa 1/2
Louže Budenice, nebeský rybník	0,20	Kosoř	Radotínský potok	
Kosoř – návesní, požární nádrž	0,08	Kosoř	Šachetský potok	
rybník U Bělohlávků	0,09	Zadní Kopanina	Mlýnský potok (Zmrzlík)	zátopa 1/3
Σ	21,66			

Příloha č. 8

Přehled bývalých rybníků a vodních nádrží v CHKO Český kras.

lokality	výměra (ha)	katastrální území	povodí	poznámka
Dolejší mlýn u Suchomast	0,27	Suchomasty	Suchomastský potok	mokřad, zarůstá dřevinami
Dolní Vlence, u drůbežárny	0,35	Liteň	Stříbrný potok	mokřad, vhodný ke zřízení tůní
Macourkův mlýn pod Dolními Vlenci	0,20	Liteň	Stříbrný potok	potenciálně vhodný k obnově
Bubovice, pod obcí	0,45	Bubovice	Bubovický potok	mokřad, nálet dřevin, vhodný ke zřízení tůní
Bubovice, pod Paní horou	0,71	Bubovice	Bubovický potok	vhodný k obnově nebo ke zřízení tůní, v držbě AOPK
Mořina, pod obcí (Stachle)	0,46	Mořina	Budňanský potok	
Stupník (pod Holým vrchem)	0,26	Trněný Újezd	Karlický potok	mokřad
nad Dolním Roblínem	0,26	Trněný Újezd	Karlický potok	vlhká louka
Dolejší mlýn, pod Dolním Roblínem	0,27	Mořina	Karlický potok	mokřad
Karlík, nad obcí	0,21	Mořinka	Karlický potok	mokřad
pod Chotčí	0,41	Choteč	Radotínský potok	zarůstá dřevinami, potenciální možnost obnovy
Rutický mlýn v Radotínském údolí	0,17	Zadní Kopanina	Radotínský potok	potenciální možnost obnovy
Σ	4,02			

Příloha č. 9

Vodovody, kanalizace a čistírny odpadních vod

V následujícím textu je přehled o stávajícím stavu řešení zásobování jednotlivých obcí a jejich částí pitnou a užitkovou vodou a likvidace vod odpadních. V případech, kdy prokazatelně může dojít k ovlivnění zájmů ochrany přírody na území CHKO, je pro účely této kapitoly zájmové území rozšířeno i na další obce či města (Rudná, Drahelčice, Úhonice, Ptice, Nučice, Tachlovice, Vysoký Újezd včetně částí Kuchař a Kozolupy, Trněný Újezd, Lužce). Uvažovány nejsou vzdálené zdroje znečištění v povodích Berounky a Loděnického potoka (např. Hořovice, Plzeň, Příbram, Unhošť, Velká Dobrá, Doksy a další), neboť zátěž z těchto měst a obcí se z toků postupně odbourává v procesu samočištění.

Beroun – zásobován ze skupinového zdroje BKZHK - Želivka, ve městě je zřízena převážně jednotná kanalizace s odlehčovacími komorami pro oddělení dešťových vod svedených posléze do Berounky. Splaškové vody jsou posléze odváděny na ČOV Beroun s recipientem Berounka. V současnosti je na vodovod, kanalizaci a ČOV Beroun napojeno rovněž město Králův Dvůr. Hostim (část města Berouna) – individuální zásobování pitnou vodou z domovních studní a likvidace odpadních vod, dešťové vody jsou svedeny do Loděnického potoka. Osada Kozel v ústí Loděnického potoka má vlastní soukromý vodovod.

Bubovice – v současnosti je dokončován vodovod ze zdroje BKZHK - Želivka a oddílná kanalizace, ČOV je ve zkušebním provodu, předčištěné vody jsou tlakově přečerpávány do recipientu Loděnického potoka.

Bykoš – individuální zásobování pitnou a užitkovou vodou i likvidace odpadních vod. Uvažuje se o zřízení oddílné kanalizace a ČOV nebo o napojení na ČOV v Suchomastech, v obou případech s recipientem Suchomastský potok.

Drahelčice – prozatím individuální likvidace odpadních vod, uvažováno o výstavbě ČOV s recipientem Radotínský potok nebo o napojení na ČOV Rudná.

Hlásná Třeboň – v současnosti individuální zásobování pitnou a užitkovou vodou z domovních studní, k závlahám zahrad je rovněž využívána Berounka. Likvidace odpadních vod je individuální, posledních letech vydala Správa 32 souhlasů ke stavbám domovních ČOV (nejvíce z celé CHKO). Dešťová kanalizace je svedena do Berounky. Uvažováno o zřízení vodovodní sítě z místních zdrojů nebo i o napojení na skupinový zdroj BKZHK- Želivka přípojkou z Mořiny a v přípravě je výstavba oddílné kanalizace a ČOV, jejíž umístění i recipient (Berounka) budou mimo zájmové území. Odvádění dešťových vod je prováděno systémem struh a příkopů se zásakem nebo odvodněných do místních vodotečí, případně přímo do Berounky.

Choteč – necelá polovina obce je zásobována obecním vodovodem z místního zdroje, zbytek individuální zásobování z domovních studní. Dešťové vody odváděny do Radotínského potoka, odpadní vody likvidovány individuálně, plánována je výstavba oddílné kanalizace a ČOV s recipientem Radotínský potok.

Chýnice - převážná většina obce je zásobována obecním vodovodem z místního zdroje, dešťová kanalizace je svedena do Radotínského potoka, splašková oddílnou kanalizací na místní ČOV s recipientem Radotínský potok.

Karlík – 80 % obyvatel zásobováno vodovodem z místního zdroje, který je využíván též pro obce Lety a Dobřichovice, zbytek z domovních studní. Kanalizace s odváděním na ČOV Dobřichovice (recipient Berounka mimo zájmové území) slouží 65 % obyvatel obce, zbytek likviduje individuálně. Dešťové vody jsou svedeny do Karlického potoka již mimo území CHKO.

Karlštejn – větší část obyvatel je zásobována veřejným vodovodem z místního zdroje, dále pak z existující skupinové zásobování z menší zdrojů. Odpadní vody jsou odváděny na ČOV Karlštejn (recipient Berounka), dešťové do Berounky nebo do Budňanského potoka.

Koněprusy – v současnosti individuální zásobování pitnou a užitkovou vodou ze studní a individuální je rovněž likvidace odpadních vod, připravována je výstavba přivaděče ze skupinového zdroje BKZHK - Želivka od obce Tmaň a výstavba oddílné kanalizace a ČOV, jejíž umístění i recipient

předčištěných vod budou mimo území CHKO. Dešťové vody jsou odváděny strhami a příkopy se zásakem.

Korno – obyvatelé zásobování vesměs z domovních studní, likvidace odpadních vod je rovněž prováděna individuálně. Vzhledem k velikosti obce se s výstavbou vodovodu ani kanalizace s ČOV zatím nepočítá. Dešťové vody jsou odváděny strhami a příkopy do levostranného přítoku Stříbrného potoka.

Kosoř – zásobována z vodovodní sítě z Radotína, v současnosti je obnovováno napojení na starší místní zdroje. Odpadní vody jsou odváděny kanalizací do Radotína na pražskou síť, zčásti pak ještě likvidovány individuálně.

Liteň – zásobována vodovodním systémem z místního zdroje u Dolních Vlenců, odpadní vody likvidovány individuálně, zčásti pak svedeny do jednotné kanalizace s vypouštěním do levostranného přítoku Stříbrného potoka (souhlas Správy do konce roku 2012). Uvažuje se o výstavbě ČOV, není však dosud vyjasněno její umístění. Běleč (část Městysu Liteň) – zásobování pitnou a užitkovou vodou ze zdrojů pro Liteň u Dolních Vlenců, dešťová kanalizace svedena do Stříbrného potoka, splaškové kanalizace likvidovány individuálně (septiky, domovní ČOV).

Loděnice – zásobována z větší části skupinovým vodovodem BKZHK – Želivka, rezervním zdrojem je pramen „Tři habry“, který se nachází mimo území CHKO. Necelá polovina obce a průmyslová zóna jsou odkanalizovány na ČOV firmy GZ Digital Media a.s. (bývalé Gramofonové závody), jejímž recipientem je Loděnický potok, zbytek obyvatel provádí zatím individuální likvidaci odpadních vod. Výstavba systému oddílné kanalizace pro část obce a osadu Janská svedeny do zamýšlené ČOV s recipientem Loděnický potok je v současnosti ve stadiu příprav. Dešťové vody budou svedeny do Loděnického potoka.

Lužce – individuální zásobování obyvatel pitnou a užitkovou vodou z domovních studní a rovněž individuální likvidace odpadních vod. Obec bude napojena na skupinový vodovod BKZHK a má být zřízena oddílná kanalizace s napojením na ČOV Vysoký Újezd (recipient Karlický potok). Dešťové vody odváděny systémem příkopů a struh zčásti do Karlického potoka, zčásti jsou zasakovány.

Měňany (včetně části obce Tobolka) – zásobování pitnou a užitkovou vodou a likvidace odpadních vod je v současnosti vesměs individuální, v územním plánu je uvažováno zřízení vodovodu (zdroj Měňanská vyvěračka) a systému oddílné kanalizace s ČOV, jejímž recipientem bude Stříbrný potok. Dešťové vody jsou odváděny do Stříbrného potoka.

Mořina – zásobování pitnou a užitkovou vodou zatím individuální z domovních studní či větších zdrojů využívaných pro bloky bytových domů. V projektové přípravě je napojení obce na skupinový vodovod BKZHK – Želivka. Odpadní vody jsou svedeny oddílnou kanalizací na kořenovou ČOV (recipient Budňanský potok), která se však v delším provozu neosvědčila a bude přebudována na mechanicko - biologickou. ČOV zajistí rovněž likvidaci od 230 zaměstnanců firem ZD Mořina a Lomy Mořina s.r.o. Dešťová kanalizace je svedena do Budňanského potoka. Část Trněný Újezd (včetně osady Dolní Roblín) - v současnosti individuální zásobování pitnou a užitkovou vodou a likvidace odpadních vod, připravováno napojení na skupinový vodovod BKZHK – Želivka od Vysokého Újezda a výstavba oddílné kanalizace svedené na ČOV Vysoký Újezd (v současnosti ve výstavbě). Dešťové vody jsou odváděny strhami a příkopy se zásakem.

Mořinka – zásobování pitnou a užitkovou vodou a likvidace odpadních vod výhradně individuální. Dešťové vody jsou odváděny strhami a příkopy se zásakem v povodí potoka Dibí.

Nesvačily – stávající individuální zásobování pitnou a užitkovou vodou a likvidace vod odpadních bude nahrazeno napojením na vodovod Nesvačily – Vinařice – Všeradice (zdroj vrty u Nesvačilské vyvěračky), oddílná splašková kanalizace bude odvedena na budoucí ČOV (mimo CHKO včetně recipientu Svinařského potoka).

Nučice – individuální zásobování pitnou a užitkovou vodou, oddílná kanalizace s odvedením splaškových vod na ČOV, recipientem dešťových i předčištěných vod je Radotínský potok.

Ptice – skupinový vodovod KSKM – Kozova hora, většina obce zatím individuální likvidaci splaškových vod s perspektivou výstavby oddílné kanalizace svedené na ČOV Úhonice (recipient Radotínský potok).

Radotín – napojen na skupinový zdroj BKZHK – Želivka a pražskou kanalizační síť s odváděním splaškových i dešťových vod mimo zájmové území.

Roblín (včetně části Kuchařík) - zásobování pitnou a užitkovou vodou a likvidace odpadních vod výhradně individuální, dešťové vody jsou svedeny do struh se zásakem nebo do místních vodotečí v povodí Švarcavy.

Rudná – napojena na skupinový vodovod BKZHK – Želivka, převážně jednotná, v nové zástavbě oddílná kanalizace svedená na ČOV s recipientem Radotínský potok.

Srbsko – zásobování pitnou a užitkovou vodou zatím individuální (domovní studny, pro zalévání zahrad též odběry z Berounky), ve stadiu projekce je zřízení veřejného vodovodu ze zdroje v údolnici Berounky. Oddílná kanalizace s odváděním na ČOV (recipient Berounka), na kterou je napojena jen menší část obyvatel, zbytek provádí individuální likvidaci odpadních vod. Dešťové vody odvedeny do Berounky nebo do Bubovického potoka.

Suchomasty – pitná a užitková voda pro veřejný vodovod je odebírána z vrtu Čertovák u osady Málkov mimo zájmové území. Obec má vybudován systém oddílné kanalizace odváděný na ČOV (recipient Suchomastský potok), dešťová kanalizace a odvodňovací příkopy jsou odvedeny do Suchomastského potoka.

Svatý Jan pod Skalou – zásobování obyvatel obce pitnou a užitkovou vodou i likvidace odpadních vod jsou prováděny individuálně, uvažováno je zřízení oddílné kanalizace a ČOV s recipientem Loděnický potok. Dešťové vody jsou svedeny do Loděnického potoka. Vyšší odborná škola pedagogická má vlastní ČOV s recipientem Loděnický potok. Osada Sedlec - individuální zásobování pitnou a užitkovou vodou a likvidace odpadních vod, v přípravě je výstavba veřejného vodovodu zásobovaného ze studny „U zastávky“, který bude využíván pro zásobování nové zástavby. Dešťové vody odváděny systémem příkopů do Loděnického potoka. Osada Záhrabská – individuální zásobování pitnou a užitkovou vodou i likvidace odpadních vod. Dešťové vody odváděny zásakem.

Tachlovice – napojeny na skupinový vodovod BKZHK – Želivka, splaškové vody likvidovány individuálně, dešťové vody svedeny systémem struh a příkopů do Radotínského potoka. Připravováno je zřízení oddílné kanalizace a ČOV s recipientem Radotínský potok.

Tetín – zásobování obyvatel pitnou a užitkovou vodou veřejným vodovodem z místního zdroje „Domášov“ pod NPR Koda. V obci je vybudována oddílná kanalizace se svedením odpadních vod na ČOV s recipientem potok Domášov v Tetínské rokli nad vtokem do Berounky (v současnosti povolen zkušební provoz), dešťové vody odvedeny do potoka Domášov nebo přímo do Tetínské rokle.

Tmaň - napojena na skupinový vodovod BKZHK – Želivka, jednotná kanalizace s napojením na ČOV (mimo CHKO) s recipientem Suchomastský potok.

Třebotov – zásobování obyvatel pitnou a užitkovou vodou z větší části veřejným vodovodem, jehož zdrojem je zářez „Studené“ pod Kulivou horou, někteří obyvatelé se zásobují individuálně. Samostatná ČOV je provozována v areálu nemocnice. Připravena je výstavba oddílné kanalizace a ČOV s recipientem potok Švarcava. Dešťové vody jsou svedeny do rokle na Kulivé hoře a zpevněným korytem do Švarcavy.

Uhonice – individuální zásobování obyvatel pitnou a užitkovou vodou, v budoucnu uvažováno o připojení na skupinový vodovod KSKM – Kožova hora. Likvidace splaškových vod rovněž individuální, připravuje se zřízení oddílné kanalizace a ČOV s recipientem Radotínský potok.

Vinařice – stávající individuální zásobování pitnou a užitkovou vodou a likvidace vod odpadních bude nahrazeno napojením na vodovod Nesvačily – Vinařice – Všeradice (zdroj vrtu u Nesvačilské vyvěračky), oddílná splašková kanalizace bude odvedena na budoucí ČOV (mimo CHKO včetně recipientu Svinařského potoka).

Vonoklasy – obyvatelé jsou zásobováni pitnou a užitkovou vodou veřejným vodovodem z místního zdroje, druhý zdroj se spolu s rozšířením vodovodu v současnosti připravuje. Oddílná kanalizace je zčásti dokončena, zčásti připravována, svedení odpadních vod do ČOV s recipientem potok Kluček.

Vráž - napojena na skupinový vodovod BKZHK – Želivka, splaškové vody likvidovány individuálně, v přípravě je výstavba oddílné kanalizace s napojením na ČOV Beroun (recipient Berounka). Dešťové vody jsou svedeny příkopem do místních vodotečí.

Všeradice - stávající individuální zásobování pitnou a užitkovou vodou a likvidace vod odpadních bude nahrazeno napojením na vodovod Nesvačily – Vinařice – Všeradice (zdroj vrty u Nesvačilské vyvěračky), oddílná splašková kanalizace bude odvedena na budoucí ČOV (mimo CHKO včetně recipientu Svinařského potoka).

Vysoký Újezd s osadami Kozolupy a Kuchař – v současnosti má obec veřejný vodovod, který nedostačuje pro zamýšlenou novou výstavbu, proto bude vybudováno napojení na skupinový vodovod BKZHK – Želivka. Individuální likvidace odpadních vod bude nahrazena oddílnou kanalizací a s jejím napojením na budovanou ČOV (recipient Karlický potok). Dešťové vody jsou svedeny do příkopů se zásakem nebo do místních vodotečí.

Zadní Kopanina – napojena na skupinový vodovod BKZHK – Želivka, splaškové vody likvidovány individuálně, v přípravě je soukromá ČOV s recipientem Mlýnský potok.

Zadní Třebaň - zastavěné části obce se nalézají mimo zájmové území.

V tabulce je přehled o provozovaných a připravovaných čistírnách odpadních vod, jejichž recipienty protékají pod těmito čistírnami územím CHKO. Dále jsou zde uvedeny ČOV pro obce na území CHKO v případě, že recipienty již v oblasti nejsou; kapacita těchto čistíren však není započtena do konečného součtu. Vyjma kořenové ČOV Mořina, která se však neosvědčila a bude přebudována, se jedná vesměs o čistírny mechanicko – biologické.

Tabulka: Přehled městských, obecních a závodních čistíren odpadních vod, které ovlivňují území CHKO Český kras. *Kurzívou* jsou uvedeny nedokončené záměry (t.j. ve výstavbě, projednávání nebo v projekci)

čistírna	maximální kapacita ČOV s recipientem protékajícím CHKO (EO)	recipient	poznámka
Suchomasty	1.000	Suchomastský potok	2 x 500 EO s možností napojení obce Bykoš
Tmaň	780	Suchomastský potok	ČOV mimo CHKO
<i>Koněprusy</i>	-	<i>přítok Suchomastského potoka</i>	<i>ČOV o kapacitě 270 EO a recipient budou mimo CHKO</i>
<i>Všeradice, Nesvačily, Vinařice</i>	-	<i>Svinařský potok</i>	<i>ČOV o kapacitě 600 EO a recipient budou mimo CHKO, plánováno napojení obcí Nesvačily, Vinařice a Všeradice</i>
<i>Liteň</i>	<i>1.500</i>	<i>Stříbrný potok</i>	
Tetín	800	Berounka	zkušební provoz
Beroun	35.000	Berounka	napojen Beroun, Králův Dvůr a integrované obce
Srbsko	450	Berounka	využití na 35 %
Karlštejn	2.500	Berounka	2 x 1.250 EO
<i>Hlásná Třebaň</i>	-	<i>Berounka</i>	<i>ČOV o kapacitě 1.600 EO a zaústění do recipientu bude mimo CHKO</i>
Mořina	1.100	Budňanský potok	kořenová ČOV, plánována rekonstrukce na biologickou
Bubovice	1.000	Loděnický potok	zkušební provoz
<i>Loděnice</i>	<i>1.000</i>	<i>Loděnický potok</i>	
Loděnice - závod	2.600	Loděnický potok	
Svatý Jan pod Skalou	150	Loděnický potok	ČOV pro VPS
<i>Vysoký Újezd</i>	<i>4.600</i>	<i>Karlický potok</i>	<i>ve výstavbě, ČOV mimo, recipient posléze protéká</i>

			CHKO, pro obce Vysoký Újezd, Lužce, Trněný Újezd a Kozolupy
Vonoklasy	500	Kluček	
Třebotov - nemocnice	200	Švarcava	
<i>Třebotov</i>	<i>1.200</i>	<i>Švarcava</i>	
<i>Úhonice, Ptice</i>	<i>2.000</i>	<i>Rodotínský potok</i>	<i>ČOV mimo, recipient posléze protéká CHKO</i>
Nučice	1.500	Radotínský potok	ČOV mimo, recipient posléze protéká CHKO
<i>Tachlovice</i>	<i>800</i>	<i>Rodotínský potok</i>	<i>ČOV mimo, recipient posléze protéká CHKO</i>
Rudná	5.000	Radotínský potok	ČOV mimo, recipient posléze protéká CHKO
<i>Choteč</i>	<i>300</i>	<i>Rodotínský potok</i>	
<i>Chýnice</i>	<i>300</i>	<i>Radotínský potok</i>	
<i>Zadní Kopanina</i>	<i>80</i>	<i>Mlýnský potok</i>	<i>soukromý investor</i>
domovní ČOV (odhad)	600		
Σ provozované ČOV	53.480		
Σ navrhované ČOV	11.480		
Σ veškeré ČOV	64.960		

Příloha č. 10

Výčet nemovitých kulturních památek

Zpracováno podle *Preventivního hodnocení území CHKO Český kras z hlediska krajinného rázu (Vorel 2008)*

Hlásná Třebaň

- kaplička (č. rejstříku 14681/2-3341)

Hostim

- jeskyně, archeologické stopy, nad Kačákem (číslo rejstříku 30185/2-3375)
- rovinné neopevněné sídliště Šanův kout a Šanová jeskyně, archeologické stopy, Z ústí Kačáku (číslo rejstříku 35530/2-421) – paleolitické sídliště, na ostrohu stanice střední doby kamenné, pod ním otevřené sídliště starší doby kamenné s nálezem rytinek
- výšinné opevněné sídliště – hradiště „V Kozlu“, archeologické stopy (číslo rejstříku 33659/2-420) – ze střední doby hradištní (9. století)
- zemědělský dvůr, z toho jen: obytná budova, čp. 30 (číslo rejstříku 36739/2-3335)

Karlštejn

- kostel sv. Palmacia (číslo rejstříku 15678/2-329) – se hřbitovem, vystavěn v roce 1351, presbyterium sklípkově sklenuto kolem roku 1500, v 18. století upraven do nynější podoby
- liniové opevnění – objekty B-9, B-13 (návrh)
- polní opevnění Husitská bombardá, archeologické stopy, Javorka, Z hradu (číslo rejstříku 32237/2-422)
- polní opevnění husitská pozice obléhací, archeologické stopy, Nad Haknovým dolem (číslo rejstříku 22567/2-423)
- polní opevnění husitská pozice obléhací, archeologické stopy, Na Kněží hoře (číslo rejstříku 36665/2-3374)
- socha sv. Šebestiána, náves (číslo rejstříku 19376/2-328) – z roku 1714 z Braunovy dílny
- jeskyně „Nad vodopády“, archeologické stopy, v přírodní rezervaci Karlštejn (číslo rejstříku 40440/2-437) – sídliště jeskynního člověka ze starší doby kamenné, údobí gravettského
- fara čp. 11 (číslo rejstříku 35048/2-330) – barokní z roku 1755 s branou
- měšťanský dům čp. 53 (číslo rejstříku 23829/2-3350)
- hrad Karlštejn (číslo rejstříku 11743/2-327) – **národní kulturní památka** (číslo 116) Založen Karlem IV. roku 1348 jako místo pro uložení královských pokladů, relikvií a českých korunovačních klenotů. K perlám výtvarného umění patří bohatě zdobená kaple sv. Kříže ve Velké věži s unikátním souborem deskových obrazů mistra Theodorika, nástěnné malby v kostele Panny Marie a kaple sv. Kateřiny. Dnešní podoba hradu je výsledkem romantické, novogotické restaurace z konce 19. století.

Tetín

- kostel sv. Jana Nepomuckého (číslo rejstříku 18735/2-393) – pův. sv. Michaela s ohradní zdí, pův. románský ze 13. století, zabrokován v 17. století, obnovený v roce 1836
- kostel sv. Kateřiny, v obci u rybníka (číslo rejstříku 15516/2-391) – pův. sv. Ludmily, románský tribunový, při něm hřbitůvek s ohradní zdí a zvonící se sochou sv. Ludmily od J. Maxe z roku 1858
- kostel sv. Ludmily, J od nám. (číslo rejstříku 46006/2-392) – barokní z roku 1685
- sloup se sochou P. Marie (číslo rejstříku 39666/2-3368)
- jeskyně, archeologické stopy (číslo rejstříku 14641/2-3925)
- jeskyně Koda, archeologické stopy (číslo rejstříku 23297/2-442)
- výšinné opevněné sídliště – hradiště, archeologické stopy (číslo rejstříku 46629/2-441)
- jiné archeologické naleziště, archeologické stopy (návrh)
- zemědělský dvůr čp. 1, nám. 9. května (číslo rejstříku 32950/2-3008)

Sedlec

- kříž při čp. 3 (číslo rejstříku 17353/2-3007)

Srbsko

- jeskyně Jeskynní areál, archeologické stopy, Nadřičí, mezi Srbskem a ústím Kačáku (číslo rejstříku 15087/2-436) – Barrandova jeskyně, Patrová jeskyně – ze starší doby kamenné, kultura gravettská a magdalenská

Svatý Jan pod Skalou

- kaple hřbitovní sv. Maxmiliána, na hřbitově (číslo rejstříku 38193/2-385) – novogotická z let 1847–1849, postavená podle návrhu prof. Bernarda Gruebera
- kaple sv. Kříže (číslo rejstříku 33874/2-386) – z roku 1714 s mramorovým sousoším Setkání sv. Jana Křtitele se sv. Janem z roku 1602
- sousoší P. Marie se sv. Janem Křtitelem a sv. Ivanem (číslo rejstříku 22905/2-387) – z roku 1730, původně na průčelí prealtury, v roce 1801 přemístěno na nynější místo
- jeskyně Na průchodě, archeologické stopy (číslo rejstříku 35909/2-3373)
- výšinné opevněné sídliště – hradiště „Svatojánská skála“, archeologické stopy, nad klášterem (číslo rejstříku 29985/2-440) – sídliště ze starší doby kamenné
- měšťanský dům (fara) čp. 2 (číslo rejstříku 16681/2-4184)
- venkovská usedlost čp. 19 (číslo rejstříku 49713/2-4375)
- klášter benediktinský (číslo rejstříku 36294/2-383) – s kostelem Narození sv. Jana Křtitele, raně barokním, postaveným v letech 1657–1661 podle návrhu Carla Luraga na místě staršího kostela zvaného Hasenburský. Ke kostelu byla přičleněna renesanční zvonice z roku 1600, jižně od kostela jeskyně. Vlastní klášter je čtyřkřídla budova – dvě křídla (konvent) postavena v letech 1653–1661, dvě křídla (prelatura) v letech 1726–1731 patrně podle návrhu K.I.Dientzenhofera. V patře je sál s velkým nástropním obrazem Kázání sv. Jana Křtitele u Jordánu. V bývalém klenutém refektáři je velká freska Hostina na Tetíně z roku 1730. Klášter by zrušen Josefem II. v roce 1785. Klášterní zahrada s ohradní zdí

Běleč

- venkovská usedlost čp. 15 (číslo rejstříku 42285/2-3351)

Dolní Vlence

- zemědělský dvůr, z toho jen: obytná budova čp. 10 (číslo rejstříku 22886/2-3352)

Koněprusy

- jeskyně Na zlatém koni, archeologické stopy, J od obce (číslo rejstříku 18364/2-425) – východně hradiště na Kotýzu, pravěké sídliště ze starší doby kamenné, s využitím horního patra (tzv. „Mincovna“) v 15. století jako penězokazecká dílna

Korno

- **vesnická památková zóna od roku 1995** (číslo rejstříku 2216)
- kaplička (číslo rejstříku 31817/2-3356)
- kaplička, od Korna 1 km na Karlštejn vpravo (číslo rejstříku 45026/2-331)
- výšinné opevněné sídliště – hradiště „Na Brdláku“, archeologické stopy, vrch Střevíc (číslo rejstříku 34588/2-426) – z doby pozdně laténské (kultura stradonická), s opevněnou akropolí
- zemědělský dvůr čp. 20 (číslo rejstříku 25263/2-3355)

Liteň

- kostel sv. Petra a Pavla (číslo rejstříku 19453/2-343) – původně gotický, pobořený ve třicetileté válce, barokizován v letech 1661 a 1765–1767, kdy byla přistavěna půlkruhová kaple, oprava v letech 1892 a 1906 (věž), ve hřbitovní zdi východně od kostela socha sv. Jana Nepomuckého z roku 1718
- zámek (číslo rejstříku 19638/2-341) – čtyřkřídly s nádvořím, ohradní zdí a branou, zámecký park se sala terrenou a oranžerií
- židovský hřbitov (číslo rejstříku 15580/2-347) – s márnicí, domkem správce a ohradní zdí, založen roku 1680
- pohřební kaple (číslo rejstříku 34255/2-345) – novorenesanční stavba z roku 1888 od arch. Ant. Wiehla, socha sv. Josefa od J. V. Myslbeka (hrobka je pod kaplí)

- socha Svatopluka Čecha, parčík mezi kostelem a farou (číslo rejstříku 27133/2-346) – podle návrhu J. Macha
- fara čp. 2, sady Svatopluka Čecha, nám (číslo rejstříku 17336/2-344) – původně panský dům Rumpelův, farou od roku 1780, nová úprava v roce 1890

Měňany

- kaplička se zvonící na návsi (číslo rejstříku 29279/2-3003) – z roku 1818, klasicistní
- kříž před domem čp. 29 (číslo rejstříku 38662/2-3354)
- venkovská usedlost čp. 20, s omezením: obytná budova, střed obce (číslo rejstříku 28735/2-3353)

Nesvačily

- kaplička se zvonící, náves, před čp. 8 (číslo rejstříku 40516/2-3004)

Suchomasty

- kaplička, náves (číslo rejstříku 15819/2-3366)
- zámek čp. 1, okraj obce (číslo rejstříku 31173/2-380) – dvoupatrová budova ze 2. poloviny 18. století, zámecký park se salou terrenou (kolem roku 1800), kaplí Panny Marie (kolem roku 1800), špýcharem (kolem roku 1700) a vstupní branou do parku
- základní škola čp. 70 (číslo rejstříku 18291/2-3365) – s ohradní zdí

Tobolka

- kaplička sv. Václava na návsi (číslo rejstříku 45764/2-3010)

Vinařice

- venkovská usedlost čp. 8 (číslo rejstříku 39725/2-3367)
- jiné archeologické naleziště Bacín (návrh)

Všeradice

- kostel sv. Bartoloměje, v obci, pod silnicí na Nesvačily (číslo rejstříku 24328/2-397) – pův. gotický, obnovený roku 1640 a roku 1765, věž přistavěna v roce 1774
- synagoga (číslo rejstříku 10339/2-4258)
- výklenková kaplička sv. Jana Nepomuckého (číslo rejstříku 31527/2-398)
- zámek čp. 1 (číslo rejstříku 11026/2-4315)
- venkovská usedlost čp. 10 (číslo rejstříku 32099/2-399)
- venkovská usedlost čp. 65 (číslo rejstříku 23340/2-400)
- venkovský dům čp. 29, na hlavní komunikaci, poblíž zámku (číslo rejstříku 22898/2-401)

Choteč

- kostel sv. Kateřiny (číslo rejstříku 25106/2-2250) – barokní z let 1697–1699 na místě staršího kostela, věže upraveny v roce 1856
- sousoší sv. Kateřiny, náves (číslo rejstříku 36865/2-2252) – z roku 1764
- výšinné opevněné sídliště – hradiště „Na zámkách“, archeologické stopy (číslo rejstříku 29578/2-2358) – slovanské z 9. století se zbytky opevňovacího valu
- zemědělský dvůr čp. 30, náves (č. rejstříku 25575/2-2251) – barokní se začleněním renesanční tvrze zdobené grafity

Karlík

- kostel sv. Martina a sv. Prokopa (číslo rejstříku 29358/2-2230) – románská rotunda s kopulí, s lucernou a apsidou, v baroku k ní byla přistavěna věž a v roce 1899 loď podle návrhu ing. Krcha
- tvrz (hrádek) Karlík, archeologické stopy, Karlické údolí (číslo rejstříku 46460/2-445) – založen ve 14. století Karlem IV., v 15. století tvrz zpusťla

Mořinka

- **vesnická památková zóna od roku 1995** (číslo rejstříku 2217)
- kaplička sv. Pauluse, náves (číslo rejstříku 17482/2-3360)

- venkovská usedlost čp. 7 (číslo rejstříku 35531/2-3358) – s ohradní zdí, brankou a zahradou, v patře roubená
- venkovská usedlost čp. 61 (číslo rejstříku 41355/2-3359) – v patře roubená

Roblín

- kaplička, náves (číslo rejstříku 24839/2-2290)

Vonoklasy

- venkovská usedlost čp. 12 (číslo rejstříku 32911/2-2339)

Zadní Kopanina

- vodní mlýn Maškův čp. 30, v údolí Radotínského potoka (číslo rejstříku 44124/2-2279)

Kosoř

- socha sv. Jana Nepomuckého, SZ od kaple sv. Anny (číslo rejstříku 100541)
- zemědělský dvůr zv. Kosořský, z toho jen: kaple sv. Anny (číslo rejstříku 22838/2-2263)

Mořina

- kostel sv. Stanislava (číslo rejstříku 46660/2-354) – s ohradní zdí a hřbitovní branou, původně gotický, barokně přestavěn v 18. století, úprava v roce 1900
- židovský hřbitov (číslo rejstříku 35849/2-355) – za vsí, zbytky márnice, nápisy z 18.–20. století
- zemědělský dvůr čp. 28, z toho jen: obytná budova (číslo rejstříku 37433/2-3357)

Třebotov

- tvrz čp. 1 (číslo rejstříku 40882/2-2324) – čtyřkřídlá kolem obdélného dvora, barokní